

ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • มกราคม 2015

เลย์โอนนา

เอสราและ
ฟลอรา เป็นสัน:
เป็นหนึ่งใน
งานของพระเจ้า,
น. 32

การฝึกสอนเช่นพระผู้ช่วยให้รอด
ทรงสอน, น. 24

บุคคลสำคัญที่สุดในชีวิตท่าน, น. 56

มีोनอย ๆ ส่งผลใหญ่หลวง, น. 64

“เกลือก็นี่สิ่งดี แต่ถ้า
เกลือก็นั้นหมดรสเค็ม
ไปแล้ว จะทำให้กลับ
เค็มอีกได้อย่างไร?”

สุภา 14:34

ภาพรุ่งอรุณในฤดูหนาว
ที่ชายหาดโอนินเกิตแห่งเดดซี
ทะเลเกลือก

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:
ทำตามศาสตพยากรณ์
โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: คุณลักษณะของ
พระเยซูคริสต์: พระบุตรที่เชื่อฟัง

ภาพปก

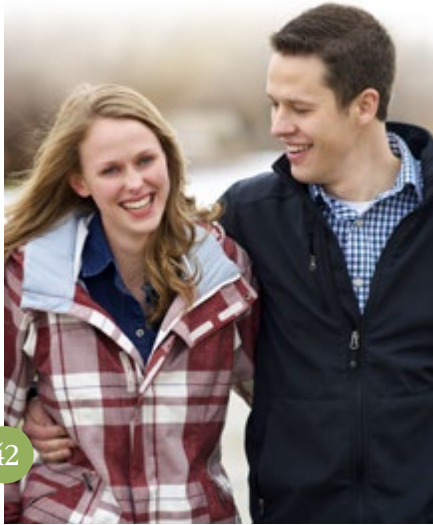
ปกหน้า: ภาพถ่ายเอื้อเฟื้อโดย หอสมุดประวัติ
ศาสนจักร ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดย
กิแลต แมต

บทความพิเศษ

- 18 ท่านจะเลือกอะไร
โดย เอ็ดเดอร์รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน
ครั้งหนึ่งในชีวิตท่านเมื่อมีสิ่งต่างๆ
มากมายให้เลือก จงแน่ใจว่าท่าน
กำลังเลือกสิ่งที่ถูกต้อง
- 24 เราควรเป็นครูแบบใด
โดย ฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ
พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนเราได้ดีที่สุด
ว่าจะสอนพระกิตติคุณของพระองค์
อย่างไร
- 28 คำแนะนำของศาสตพยากรณ์และ
พรพระวิหาร
โดย เอ็ดเดอร์โคอิชิ อาโอยากิ
เมื่อเราทำตามศาสตพยากรณ์และทำให้
การนมัสการในพระวิหารมีความสำคัญ
เป็นอันดับแรก พระเจ้าจะส่งไพลเข้ามาใน
ชีวิตเรา
- 32 ฟลอรากับข้าพเจ้า: หุ่นส่วนเท่ากัน
ในงานของพระเจ้า
โดย แอรัน แอล. เวสต์
เรียนรู้ว่าชีวิตแต่งงานที่รักกันและ
สนับสนุนกันของเอสรา เทพท์ เป็นสัน
กับฟลอราภรรยาท่านช่วยประธาน
ศาสนจักรคนที่ 13 อย่างไร

ปกิณกะ

- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่
เดือนตุลาคม 2014
- 10 เราพูดถึงพระคริสต์: หนึ่งชั่วโมง
ที่เฝ้าอยู่กับพระองค์
โดย มาริตซา กอนซาเลส เอสเปโจ
- 12 บ้านเรา ครอบครัวเรา:
ถนนสู่ครอบครัวนิรันดร์
โดย การ์ธ และแซนดี้ แฮมบลิ้น
- 14 ภาพสะท้อน: หิ่งห้อย
โดย เดวิด ไรท์
- 15 การรับใช้ในศาสนจักร:
มันฝรั่งสำหรับครู
โดย บอนนี่ ดาห์ลสรัต
- 16 ข่าวศาสนจักร
- 38 เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: ผมจะทราบได้
อย่างไรว่าพระเจ้าทรงให้อภัยผมแล้ว
โดย ประธานฮาโรลด์ บี. ลี

42

42 หารือกันบ้อย ๆ: สภาครอบครัว สำหรับคู่สามีภรรยา

โดย นิโคล เอ็ค

วิธีเริ่มจัดสภาครอบครัวที่มีความ
หมายและประสบความสำเร็จ

46 กล้าแต่งงาน

โดย คริสเตียน แอ็กส์สันด์

ผมรู้ว่าการแต่งงานเป็นก้าวต่อไป
สำหรับผม แต่ผมต้องการรองานกว่า
พระเจ้าจะทรงบอกผมว่าต้องทำอะไร

50

48 สารสำคัญสหกิจกรรมปี 2015

โดยฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญและ
ฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ
สารสำคัญของสหกิจกรรมปีนี้
ช่วยให้เราเข้าใจวิธีรับใช้พระบิดา
บนสวรรค์ได้ดีที่สุด

50 ที่ละก้าว

โดย ฮิลลารี โอลเซ็น

เยาวชนในอิตาลีแบ่งปันว่าพวกเขาได้รับใช้
พระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดใจ พลั้ง ความนึกคิด
และพลังกำลังของพวกเขาอย่างไร

53 รับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดใจ พลั้ง

ความนึกคิด และพลังกำลังของท่าน
ท่านนำสารสำคัญของสหกิจกรรมปีนี้
มาปฏิบัติอย่างไร ต่อไปนี้เป็นแนวคิด
บางประการ

55 โปสเตอร์: เริ่ม

56 เหตุใดพระเยซูคริสต์จึงสำคัญในชีวิตฉัน

เหตุผลห้าข้อต่อไปนี้บอกว่าเหตุใดพระ-
ผู้ช่วยให้รอดจึงเป็นบุคคลสำคัญที่สุดใน
ชีวิตท่าน

60 วิธีบรรลุเป้าหมายนิรันดร์

โดย เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์

เป้าหมายสี่ข้อนี้จะทำให้ท่านเกิดปีติขณะ
ทำพันธกิจบนโลกนี้ให้เกิดสัมฤทธิ์ผล

61 ฉันรู้ได้อย่างไร: ศูนย์รวมของชีวิตฉัน

โดย โรเบิร์ตโต ปาซีโก เพรเทิล
พระคริสต์ในอเมริกาอย่างนั้นหรือ
ผู้สอนศาสนาต้องเข้าใจคิดแน่เลย

62 เจาะประเด็น

63 ให้ของขวัญที่ดีที่สุด

โดย มาริลา รอดริเกซ

โดยทำตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์
ฉันสามารถให้ของขวัญที่ดีที่สุดได้
ตลอดไป

ดูว่าท่านจะหา
เลียบนาที่ซ่อนอยู่ใน
ฉบับนี้ได้หรือไม่ คำใบ้:
หาที่นั่นบนรถโดยสาร

71

64 ยื่นมือช่วยเหลือ!

ท่านสามารถแสดงความห่วงใยได้เช่น
เดียวกับเด็กเหล่านี้โดยหาวิธีช่วยผู้อื่น

66 การทำหายจากพระคริสต์ธรรม

คัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่

กิจกรรมนี้จะช่วยให้ท่านอ่านพันธสัญญา
ใหม่สัปดาห์ละสองสามข้อในปี

69 ทำบางสิ่งที่เป็นประโยชน์กับเวลาของฉัน

โดย เคลย์ตัน ดับเบิลยู.

หนวเกินกว่าจะเล่นนอกบ้าน ผมจะ
ทำอะไรได้อีก

70 หน้านี้ของหนู

71 พยานพิเศษ: พระคัมภีร์จะช่วยฉันได้ อย่างไร

โดย ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์

72 อารุธสับ

โดย เจสซิกา ลาร์เซ็น

ไอวีเป็นเด็กตัวเล็กที่สุดในชั้นของเรา—
เธอจะช่วยให้เราชนะได้อย่างไร

74 เวลาพระคัมภีร์: การเดินทางไป

เรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์

76 รายการ 10 อันดับแรกของแอ็บบี้

โดย โรสแมรี่ เอ็ม. วิกซอม

เป้าหมายชีวิต 10 อันดับแรกของท่าน
คืออะไร

77 บุคคลสำคัญในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่: พระเยซูทรงสอน ในพระวิหาร

78 สวดอ้อนวอนบนรถโดยสาร

โดย มิตซี จิเมเนซ รามิเรซ

พระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวด
อ้อนวอนของท่านไม่ว่าท่านอยู่ที่ใด

มกราคม 2015 ปีที่ 21 เล่มที่ 1

เลขีโซนา 12311 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ฝ่ายประธานสูงสุด: โรนัลด์ เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โควอร์คเกอร์สาขาสืบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่,
รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, ตีลลิน เอช. ไอค์ส, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด,
ริชาร์ด เอ. สก็อตต์, ไวบ์ร็ด ดี. เฮลส์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์,
เดวิด เอ. เบตนาร์, เคเวนทีน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน,
นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

บรรณาธิการ: เคร็ก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์, คริสทอฟเฟล โกลเด็น,
ลาร์รี่ อาร์. ลอร์เรนซ์, เจมส์ บี. มาร์ติน, โจเซฟ ดับเบิลยู. สิตาดี

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนต์ เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์

ผู้ช่วยฝ่ายจัดพิมพ์: ลีลา แครอลินา โลเปซ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริททานี ปีตตี, เดวิด ดิกสัน,
เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟิลิตัน, ลอรี ฟูลเลอร์,
การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลาร์วิน พอร์เทอร์ กอนดัต, มินดี แอน. ลิฟวิทท์,
ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอดีเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์กีย์,
แจน ฟินบอร์, ริชาร์ด เอ็ม. รอมนีย์, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์เซียา วิดัลสัน
นักศึกษานิงานบรรณาธิการ: เอธาน ดี. พาร์ริช, โคดี้ ฟิลลิปส์

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คูนเดียน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. เพเดอร์สัน

งานออกแบบ: จิมเมตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดรูวส์, ซี. คิมบัส บอดด์,
โอมัส โฮลต์, เนต ไกแนล, คอลลิน ฮิงคิลีย์, เอริก พี. จอห์นสัน,
ซูซาน ฮอฟเกริน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบินสัน,
แบรด เทียร์, เค. นีโคล วอลเคอร์ฮาร์ด

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เนบเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: เควิน ซี. แบงค์ส, คอนนี ไบรอร์พ บริดจ์, จูลี เบอริเดตต์,
ไบรอัน ดับเบิลยู. กีกี, เดนนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน,
กายส เทต แรฟเฟอร์รี่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เคร็ก เค. เซดวิก

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์เฉลิม

เลขีโซนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัตราราคาสมาชิกในประเทศไทย
60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมาชิกสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสาร
เลขีโซนาของวอร์ด/สาขา หรือส่งใบสมัครไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6
ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่
กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามของท่านทางออนไลน์ที่ liahona@lds.org; ทาง
อีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขีโซนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เชื่อมต่อ” หรือ
“เครื่องใช้ทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บัลแกเรีย
กัมพูชา เฮบรูว์ จีน (ฉบับย่อ) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ
เอสโตเนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์
อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คีร์กีซสถาน เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี
มาเลเซีย มอลโดวา นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว
สโลวีเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตาฮีตี ไทย ตองกา เวียดนาม อุรดู
และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2015 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลขีโซนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้
โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้
ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual
Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150,
USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: January 2015 Vol. 21
No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is
published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian
subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below.
Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders
(American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by
phone or at store.lds.org (Canada Post Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถใช้สำหรับการสังสรรค์ในครอบครัวได้
ต่อไปนี้เป็นแนวคิดสองประการ

“วิธีบรรลุเป้าหมายนิรันดร์” หน้า 60 และ
“รายการ 10 อันดับแรกของแอ๊ปเปิ้ล” หน้า
76: ตอนเริ่มต้นปีใหม่ ท่านและครอบครัวอาจ
กำลังคิดเรื่องเป้าหมายบางอย่างที่หวังจะบรรลุ
ผลสำเร็จเป็นส่วนตัวและเป็นครอบครัว ท่าน
อาจจะอ่านบทความของโรสแมรี่ เอ็ม. วิกซอม
เกี่ยวกับเป้าหมาย 10 อันดับแรกในชีวิตของ
เยาวยชนหญิง และเชิญชวนลูกๆ ของท่านให้
เขียนเป้าหมายของพวกเขา เด็กโตอาจได้
ประโยชน์เช่นกันจากการสนทนากับบทความของ
เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์เกี่ยวกับเป้าหมาย
นิรันดร์และความสำคัญของการวางแผน
ให้บรรลุเป้าหมายเหล่านี้ กระตุ้นสมาชิก
ครอบครัวให้จดเป้าหมายของพวกเขาแขวนไว้
ในที่ซึ่งเห็นชัดเจนในบ้านของท่าน

ในภาษาของท่าน

เลขีโซนา และสื่ออื่นๆ ของศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

กรุณา (ความ), 72
กลับใจ (การ), 12, 39, 80
การแต่งงาน, 28, 32, 42, 46
การประชุมใหญ่สามัญ, 8
ขัดแย้ง (ความ), 62
ครอบครัว, 12, 28, 32, 42, 46
เคารพ (ความ), 72
งานเผยแผ่ศาสนา, 40, 48, 53,
55, 63
งานพระวิหาร, 12, 28
ขัดใจ (การ), 10
ชีวิตก่อนเกิด, 18

ชีวิตนิรันดร์, 14, 60, 76
เชื้อเพลิง (การ), 7
ตัดสินใจ (การ), 4, 6, 18
เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 12
เป้าหมาย, 60, 76
พระคัมภีร์, 66, 71
พระเยซูคริสต์, 7, 10, 24, 56,
61, 74
พันธสัญญาใหม่, 66, 68, 74, 77
รัก (ความ), 15
รับใช้ (การ), 15, 38, 41, 48,
50, 53, 55, 64

ล่องลง (การ), 14
ศาสตพยากรณ์, 28, 32
ศีลระลึก, 10
ศึกษา (การ), 18
สวดอ้อนวอน (การ), 78
สอน (การ), 24
สิทธิ์เสรี, 18
หลักแห่งความเชื่อ, 69
ให้อภัย (การ), 80
เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, 32

โดย ประธาน
โธมัส เอส. มอนสัน

ทำตาม คำสัตยาพยากรณ์

ข้าพเจ้าประจำการในกองทัพอากาศสหรัฐอเมริกาในสงครามโลกครั้งที่ 2 ข้าพเจ้าเป็นพลทหารเรือยศต่ำสุดในกองทัพอากาศแล้วเลื่อนขั้นเป็นพลทหารปีสอง หลังจากนั้นจึงเลื่อนขั้นเป็นจ่าตรี

สงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดและข้าพเจ้าปลดประจำการ แต่ข้าพเจ้าตัดสินใจว่าถ้าได้กลับไปเป็นทหาร ข้าพเจ้าต้องการเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตร ข้าพเจ้าคิดว่า “พอกันทีกับห้องครัวที่รกแบบนี้ พอกันทีกับการขัดถูดาตฟ้าเรือ ถ้าเลี้ยงได้ข้าพเจ้าจะเลี้ยง”

หลังปลดประจำการ ข้าพเจ้าพบกับหน่วยกองหนุนทัพอากาศสหรัฐอเมริกา ข้าพเจ้าไปฝึกทุกคืนวันจันทร์ ข้าพเจ้าเรียนหนักเพื่อจะได้คุณวุฒิทางวิชาการ ข้าพเจ้ารับการทดสอบทุกรูปแบบเท่าที่นึกออก ทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย และอารมณ์ ในที่สุดก็มีข่าวดีแจ้งมาว่า “คุณจะได้ติดยศเรือตรีในหน่วยกองหนุนทัพอากาศสหรัฐอเมริกา”

ข้าพเจ้าให้พรานเชษฐภรรยาข้าพเจ้าดูหนังสือแต่งตั้งด้วยความดีใจ และพูดว่า “ผมทำได้แล้ว! ผมทำได้แล้ว!” เธอถอดข้าพเจ้าพลางพูดว่า “คุณทำงานหนักมากพอจะได้รับยศนี้ค่ะ”

แต่แล้วมีบางอย่างเกิดขึ้น ข้าพเจ้าได้รับเรียกเป็นที่ปรึกษาในฝ่ายอธิการวอร์ด การประชุมสภาของอธิการจัดขึ้นเกี่ยวกับการฝึกทหารของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้ว่าผมขัดแย้งอย่างมาก และรู้ว่าข้าพเจ้าไม่มีเวลาทำหน้าที่ในฝ่ายอธิการไปพร้อมๆ กับหน้าที่ในหน่วยกองหนุนทัพอากาศ ข้าพเจ้าต้องทำอะไร ข้าพเจ้าต้องตัดสินใจ

ข้าพเจ้าสวดอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้ จากนั้นจึงไปพบชายผู้เป็นประธานสภะของข้าพเจ้าสมัยยังเด็ก ชายผู้นั้นคือเฮลเดอร์ฮาโรลด์ บี. ลี (1899–1973) เวลานั้นท่านอยู่ในควอเตอร์อัครสาวกสิบสอง

ข้าพเจ้านั่งตรงข้ามกับท่าน บอกท่านว่าข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับยศดังกล่าวมากเพียงใด ข้าพเจ้าให้ท่านดูจดหมายแต่งตั้งที่ข้าพเจ้าได้รับ

หลังจากไตร่ตรองเรื่องนี้ครู่หนึ่ง ท่านพูดกับข้าพเจ้า “นี่คือสิ่งที่คุณควรทำบราเดอร์มอนสัน เขียนจดหมายถึงกรมกิจการทหารเรือและบอกพวกเขาว่าเนื่องจากการเรียกเป็นสมาชิกในฝ่ายอธิการ คุณจึงไม่สามารถรับตำแหน่งดังกล่าวในหน่วยกองหนุนทัพอากาศสหรัฐอเมริกา”

ข้าพเจ้าใจหายวาบ ท่านเสริมว่า “จากนั้นให้เขียนถึงผู้บัญชาการเขตทัพอากาศสิบสองในแซนแฟรนซิสโกและบอกพวกเขาว่าคุณอยากปลดประจำการจากหน่วยกองหนุน”

ข้าพเจ้าพูดว่า “เฮลเดอร์ลีครับ ท่านไม่เข้าใจเรื่องทหาร พวกเขาจะไม่ติดยศให้ผมแน่นอนครับถ้าผมไม่ยอมรับ แต่เขตทัพอากาศสิบสองจะไม่ปลดผม ตอนนี้งากำลังเกิดสงครามในเกาหลี พวกเขาจะเรียกตัวนายทหารชั้นประทวนแน่นอน ถ้าเรียกกลับ ผมน่าจะกลับไปเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตร แต่ผมจะไม่ได้เป็นถ้าไม่รับตำแหน่งครั้งนี้ ท่านแน่ใจหรือครับว่าเป็นคำแนะนำที่ท่านต้องการให้ผมรับ”

เฮลเดอร์ลีวางมือบนบ่าข้าพเจ้าและพูดเหมือนพ่อพูดกับลูกว่า “บราเดอร์มอนสัน คุณต้องมีศรัทธามากกว่านี้ ทหารไม่ได้มีไว้ให้คุณ”

ข้าพเจ้ากลับบ้าน เก็บหนังสือแต่งตั้งที่เลอะคราบน้ำตาใส่ซองเหมือนเดิมพร้อมจดหมายที่แนบมา และไม่ยอมรับตำแหน่งดังกล่าว จากนั้นจึงเขียนจดหมายถึงเขตทัพอากาศสิบสองและขอปลดประจำการจากหน่วยกองหนุนทัพอากาศ

ข้าพเจ้าคงจะไม่ดำรงตำแหน่งที่ดำรงอยู่ปัจจุบันในศาสนจักรหากไม่ทำตามคำแนะนำของเฮอร์เบิร์ต ฮาร์โลว์ บี. ลี

ข้าพเจ้าอยู่ในกลุ่มสุดท้ายที่ปลดประจำการจากหน่วยกองหนุนทัพเรือก่อนการปะทุของสงครามเกาหลี มีการตั้งหน่วยปฏิบัติการที่กองบัญชาการของข้าพเจ้า หกสัปดาห์หลังจากได้รับเรียกเป็นที่ปรึกษาในฝ่ายอธิการ ข้าพเจ้าได้รับเรียกเป็นอธิการวอร์ดของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าคงจะไม่ดำรงตำแหน่งที่ดำรงอยู่ปัจจุบันในศาสนจักรหากไม่ทำตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ หากข้าพเจ้าไม่สวดอ้อนวอนเกี่ยวกับการตัดสินใจครั้งนั้น และหากข้าพเจ้าไม่เห็นค่าของความจริงอันสำคัญที่ว่ามนุษย์มักเห็นพระปรีชาญาณของพระผู้เป็นเจ้าเป็นความโง่เขลา¹ แต่บทเรียนสำคัญที่สุดบทหนึ่งที่เราเรียนรู้ได้ในความเป็นมรรตยคือเมื่อพระผู้เป็นเจ้าตรัสและลูกของพระองค์เชื่อฟัง พวกเขาจะถูกต้องเสมอ

กล่าวกันว่าประวัติศาสตร์ขึ้นอยู่กับบาน

พับอันเล็กๆ และชีวิตเราก็เช่นกัน การตัดสินใจกำหนดจุดหมาย แต่เรามีได้ถูกทิ้งให้ปราศจากความช่วยเหลือในการตัดสินใจของเรา

หากท่านต้องการเห็นแสงแห่งสวรรค์ หากท่านต้องการรู้สึกถึงการดูแลของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ หากท่านต้องการ

มีความรู้สึกภายในทรวงอกว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงกำลังนำทางท่าน ท่านต้องทำตามศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อท่านทำตามศาสดาพยากรณ์ ท่านจะอยู่ในเขตปลอดภัย ■

อ้างอิง

1. ดุ 1 โครินธ์ 2:14

การสอนจากข่าวสารนี้

สมาชิกไม่กี่คนของศาสนจักรจะได้รับคำแนะนำแบบตัวต่อตัวจากอัครสาวก เช่นเดียวกับประธานมอนสัน แต่เรายังคงได้รับพรเมื่อเราทำตามคำสอนของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวก ท่านอาจจะอ่านคำปราศรัยของประธานมอนสันจากการประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุด (นึกถึงคำกล่าวเปิดและปิดการประชุมของท่านด้วย) มองหาคำแนะนำเฉพาะเจาะจงหรือคำขอร้องให้ปฏิบัติ ท่านอาจจะสนทนาลักษณะที่เรียนรู้กับคนที่ท่านเยี่ยมและคิดหาวิธีประยุกต์ใช้คำแนะนำของประธานมอนสัน

ดูแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนข่าวสารนี้ให้เยาวชนและเด็ก ในหน้า 6

คำแนะนำสำหรับการเลือกยาก ๆ

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด พูดถึงครั้งที่ท่านทำตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ ระหว่างการประชุมใหญ่สามัญครั้งหนึ่ง ประธานเอสรา แทพท์ เป็นสัน (1899–1994) กระตุ้นสมาชิกให้หลีกเลี่ยงการเป็นหนี้—โดยเฉพาะหนี้เงินกู้ ประธานอายริงก์กล่าวว่า “ข้าพเจ้าเหลียวมองภรรยาหลังเลิกการประชุมและถามว่า ‘คุณคิดว่ามีทางที่เราจะทำได้ไหม’ ตอนแรกเราคิดว่าไม่มี

ทาง” แต่เย็นวันนั้นท่านนึกถึงทรัพย์สินที่เคยพยายามขายมาหลายปีแต่ขายไม่ออก “เราวางใจพระเจ้าเป็นเจ้าและ...ข้าพเจ้าได้รับใช้พระองค์ [ด้วยเหตุนี้] เราจึงโทรศัพท์...ข้าพเจ้าได้ยินคำตอบที่ยิ่งเพิ่มความหวังใจในพระเจ้าและผู้รับใช้ของพระองค์จนถึงทุกวันนี้” วันเดียวกันนั้นมีคนขอซื้อที่ดินของครอบครัวอายริงก์เป็นจำนวนเงินมากกว่าเงินที่พวกท่านกู้มา ไม่นานครอบครัวอายริงก์ก็ปลอดหนี้ (ดู “วางใจพระเจ้า

เป็นเจ้าแล้วไปทำ,” เลียโฮนา, พ.ย. 2010, 91)

ท่านอาจไม่มีเงินกู้ต้องชำระ แต่คำแนะนำของศาสดาพยากรณ์สามารถนำทางท่านที่นี้และเวลานี้เมื่อท่านมีการตัดสินใจยากๆ เกี่ยวกับงาน การศึกษา งานเผยแผ่ และการออกเดท สนทนากับครอบครัวท่านหรือเพื่อนวัยเดียวกันว่าท่านจะทำตามศาสดาพยากรณ์ได้อย่างไรเมื่อท่านต้องตัดสินใจ

เด็ก

หาทางของท่าน

เราต้องทำการเลือกมากมายเพื่อกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ เราเลือกได้ดีที่สุดเมื่อเราทำตามศาสดาพยากรณ์ หาทางออกจากเขาวงกต เมื่อท่านต้องตัดสินใจให้ถึงคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์!

อ่านพระคัมภีร์
ไปขวา

สวดอ้อนวอน
ลงล่างแล้วไปทางขวา

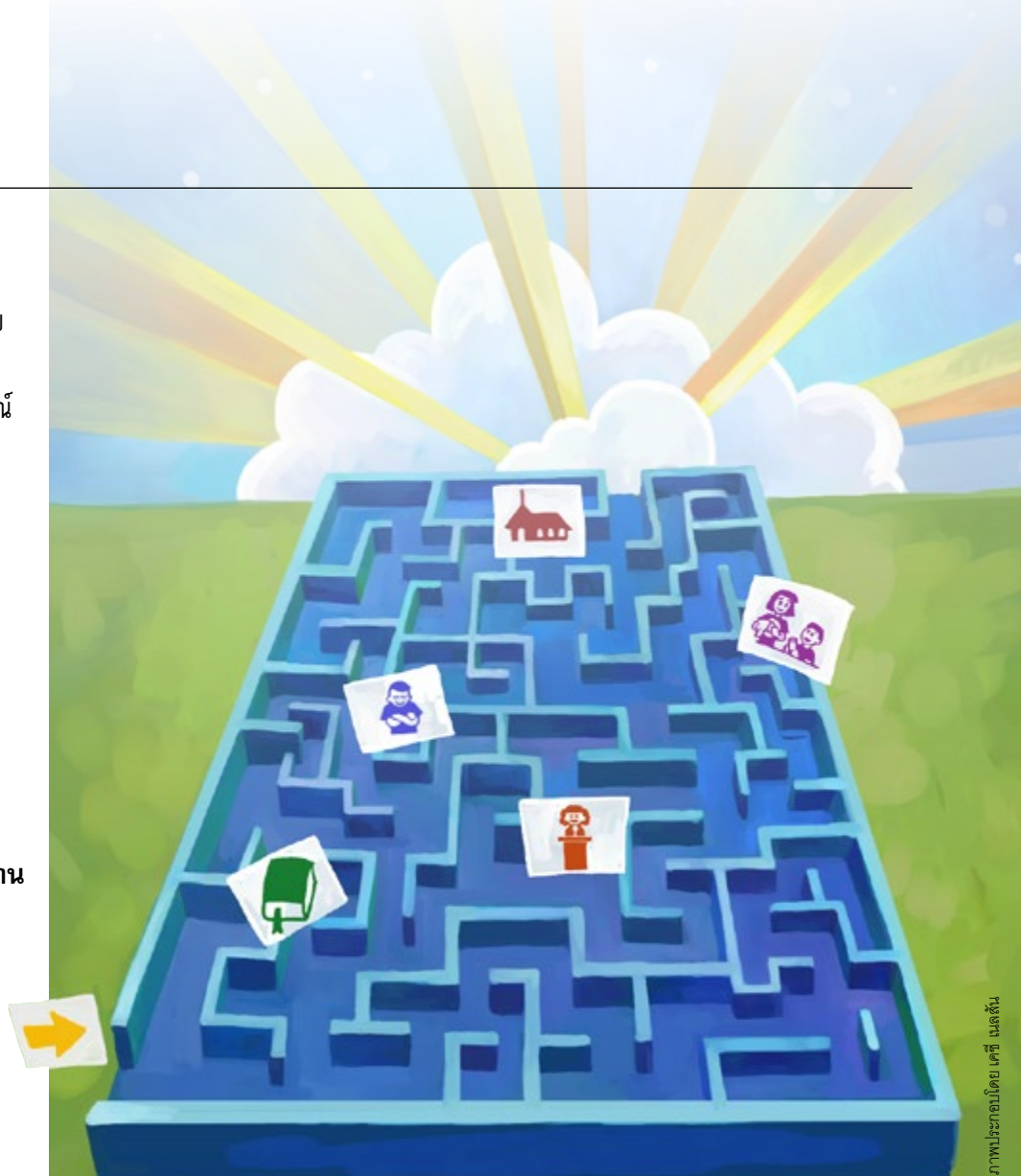
แสดงประจักษ์พยานของท่าน
ไปขวา

ช่วยเหลือผู้อื่น
ลงล่างแล้วไปทางซ้าย

ไปโบสถ์
ขึ้นบน

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระชนม์ชีพและบทบาทของพระผู้ช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาที่ท่านมีต่อพระองค์และเป็นพรแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมที่ reliefsociety.lds.org

คุณลักษณะของ พระเยซูคริสต์: พระบุตรที่เชื่อฟัง

นี่เป็นส่วนหนึ่งของชุดข่าวสารการเยี่ยมสอน
ที่เน้นเรื่องคุณลักษณะของพระผู้ช่วยให้รอด

การทำตามแบบอย่างการเชื่อฟังของพระเยซูคริสต์เพิ่มพูนศรัทธาที่ท่านมีต่อพระองค์ “แปลกหรือไม่” เอ็ดเดอร์ เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าว “ที่พระคริสต์ทรงเลือกแสดงตนตามพระบิดาของพระองค์เป็นลำดับแรกและสูงสุด—พระองค์ทรงรักเชื่อฟัง และยอมตามพระบิดาเจกเช่นพระราชโอรส...การเชื่อฟัง เป็น กฎข้อแรกของสวรรค์”¹

พระคัมภีร์สอนว่า “เมื่อเราได้รับพรประการใดจากพระผู้เป็นเจ้า, ย่อมเป็นไปเนื่องจากการเชื่อฟังกฎนั้นซึ่งในนั้นทรงกำหนดพรไว้” (คพ. 130:21) การเติบโตทางวิญญาณของเราเกิดขึ้นเมื่อเราใกล้ชิดกับพระผู้เป็นเจ้าผ่านการเชื่อฟังและเชื่อเชิญเดชานุภาพแห่งการชดใช้ของพระองค์เข้ามาในชีวิตเรา

“เมื่อเราเชื่อฟังหลักธรรมและพระบัญญัติของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์” เอ็ดเดอร์ ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าว “เราจะได้รับพรไม่ขาด

สายตามที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาไว้ในพันธสัญญาของพระองค์กับเรา พรเหล่านั้นมีแหล่งช่วยที่เราต้องการเพื่อเราจะกระทำแทนที่จะถูกกระทำขณะดำเนินชีวิต...การเชื่อฟังกฎทำให้เราควบคุมชีวิตได้ดีขึ้นสามารถไปไหนมาไหน ทำงาน และสร้างสรรค์ได้”²

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

ลูกา 22:41–46; หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:10; 93:28

อ้างอิง

1. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “The Will of the Father in All Things” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบรีคัม ยังก์, 17 ม.ค., 1989), 4, speeches.byu.edu.
2. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “พลังแห่งพันธสัญญา,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2009, 24.
3. เดวิด เอ. เบคเนอร์, “เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2012, 109.

ศรัทธา ครอบคลุม
การบรรเทาทุกข์

จากพระคัมภีร์

“ความเข้มแข็งทางวิญญาณอันเกิดจากการเชื่อฟังพระบัญญัติอยู่เสมอ จะหยิบยื่นให้ผู้อื่นได้หรือไม่” เอ็ดเดอร์ เดวิด เอ. เบคเนอร์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองถาม “คำตอบชัดเจน...คือไม่”³

อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนเป็นแบบอย่างของหลักธรรมนี้ ขณะที่หญิงพรหมจารีสิบคนถือตะเกียง “ไปรับเจ้าบ่าว” เพียงห้าคนที่มီးปัญญาและเอาน้ำมันไปด้วย อีกห้าคนโง่เพราะพวกเธอ “ไม่ได้เอาน้ำมันไปด้วย”

เมื่อถึงเวลาเที่ยงคืนก็มีเสียงร้องว่า “เจ้าบ่าวมาแล้ว จงออกมารับท่านเถิด” หญิงพรหมจารีทั้งสิบคนตกตะลึงของตบ แต่หญิงพรหมจารีโง่ไม่มีน้ำมัน พวกเธอพูดกับหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาว่า “ขอแบ่งน้ำมันของพวกท่านบ้าง เพราะตะเกียงของเราจะดับอยู่แล้ว”

หญิงพรหมจารีที่มีปัญญาตอบว่า “น่ากลัวน้ำมันจะไม่พอสำหรับเราและพวกท่าน จงไป...ซื้อสำหรับตัวเองจะดีกว่า” ขณะที่หญิงพรหมจารีโง่ไปซื้อน้ำมัน เจ้าบ่าวก็นำมาถึง หญิงพรหมจารีที่มีปัญญาจึงไปกับเจ้าบ่าวแล้ว “ประตูก็ปิด” (มัทธิว 25:1–13)

พิจารณาสิ่งนี้

ในพระคัมภีร์มีแบบอย่างอะไรบ้างของการเชื่อฟัง

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม 2014

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; ... ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะทบทวนการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 2014 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อ ๆ ไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล่าสุดของศาสนตพพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตอยู่ ตลอดจนผู้นำศาสนจักรท่านอื่น ๆ

หลักคำสอนเด่น

ศาสนตพพยากรณ์ที่มีชีวิตนำเรา

“ปีที่ผ่านมามีประธานมอนสันมาถึงเหตุการณ์สำคัญของการครบรอบ 5 ปีในการรับใช้เป็นประธานศาสนจักร ท่านได้รตรองถึง 50 ปีของท่านในการรับใช้เป็นอัครสาวกท่านกล่าวว่า ... ข้าพเจ้ารับรองกับท่านว่าศาสนจักรอยู่ในมือที่ดี ระบบที่จัดตั้งขึ้นสำหรับสภาแห่งฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสองรับรอง [เรา] ว่าศาสนจักรจะอยู่ในมือที่ดีเสมอ และไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ไม่ต้องกังวลหรือกลัว พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งเราดำเนินตาม นมัสการ และรับใช้ ทรงเป็นผู้นำอยู่เสมอ¹

“ขอบคุณประธานมอนสันสำหรับความจริงเหล่านั้น! ขอบคุณสำหรับแบบอย่างและการอุทิศตนรับใช้ตลอดวันเวลาของท่าน ... เราสนับสนุนท่าน ไม่เพียงการยกมือเท่านั้น แต่ทั้งจิตใจและสุดความพยายามอุทิศถวายตนของเรา

เอ็ดเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, การสนับสนุนศาสนตพพยากรณ์, *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2014, 76

อ้างอิง

1. “Message from President Thomas S. Monson,” *Church News*, Feb. 3, 2013, 9.

คำสัญญาของศาสนตพพยากรณ์

หนทางของพระคริสต์

“ขณะที่เราพยายามให้พระคริสต์เป็นศูนย์กลางของชีวิตโดยเรียนรู้พระวจนะของพระองค์ ทำตามคำสอนของพระองค์ และเดินในทางของพระองค์ พระองค์ทรงสัญญาจะมอบชีวิตนิรันดร์ที่พระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อให้ได้มา

ไม่มีจุดหมายใดสูงกว่านี้ เราควรเลือกยอมรับการฝึกฝนของพระองค์ เป็นสานุศิษย์ของพระองค์ และทำงานของพระองค์ตลอดชีวิตเรา

ไม่มีสิ่งใด ไม่มีการเลือกใดอีกแล้วที่จะหล่อหลอมเราได้ นอกจากพระองค์

ประธานโทมัส เอส. มอนสัน, “จงทำหนทางแห่งเท้าของเจ้าให้ราบ,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2014, 88.

ทุกคนได้รับพรโดยการอดอาหาร

“ข้าพเจ้าเป็นพยานถึง

ปาฏิหาริย์ ทั้งทางวิญญาณและทางโลก ซึ่งเกิดขึ้นกับผู้รักษากฎแห่งการอดอาหาร... จงใส่ใจสิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์นั้นอย่างน้อยเดือนละครั้ง จงเฝ้าเพื่อตามแต่สภาวะการณ์

ของท่านจะเฝ้าอำนวยความสะดวกในการบริจาคเงินอดอาหารและการบริจาคอื่นๆ เพื่อมนุษยธรรม การศึกษา และผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้าสัญญาว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงเฝ้าเพื่อต่อท่าน และผู้ที่ได้รับการสงเคราะห์จากมือท่านจะเรียกท่านว่าผู้รับพรตลอดกาล”

เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เราทั้งหลายไม่ได้เป็นของท่านหรือ? เลียโฮนา, พ.ย. 2014, 42

คำตอบสำหรับท่าน

การประชุมใหญ่แต่ละครั้ง ศาสดาพยากรณ์และผู้นำให้คำตอบที่ได้รับการดูแลแก่คำถามที่สมาชิกศาสนจักรอาจมี ใช้ฉบับเดือนพฤศจิกายน 2014 หรือเข้าไปที่ conference.lds.org เพื่อหาคำตอบของคำถามต่อไปนี้

- พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงเป็นหนึ่งในอย่างไร ดู โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, ชีวิตนรีนทร์—คือการรู้จักพระบิดาบนสวรรค์ของเราและพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระองค์ 80
- ประจักษ์พยานคืออะไรและฉันจะมีประจักษ์พยานได้อย่างไร ดู แครก ซี. คริสเตียนเซ็น, ข้าพเจ้ารู้เรื่องเหล่านี้ด้วยตนเอง 50.
- ฉันทำอะไรขณะแสวงหาคำตอบให้กับคำถามของฉัน ดู เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, อยู่ในเรือและจับให้แน่น! 89.

ดึงความคล้ายคลึง

พระวิหาร

บางครั้งผู้พูดมากกว่าหนึ่งท่านปราศรัยหัวข้อพระกิตติคุณเรื่องเดียวกัน ต่อไปนี้คือสิ่งที่ผู้พูดสามท่านพูดเกี่ยวกับพระวิหาร:

- “เราสามารถได้รับการดูแลและการเปิดเผยในพระวิหาร—และพลังในการรับมือกับชีวิตที่ยากลำบาก—ซิสเตอร์ลินดา เค. เบอร์ดิน, เตรียมพร้อมในวิธีที่ไม่เคยรู้เห็นกันมา, 111.
- “โดยการบำรุงเลี้ยงวิญญาณของพระวิหาร เราสามารถเรียนรู้ความเป็นจริง พลังอำนาจและความหวังของการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดในชีวิตเรา—ซิสเตอร์นีลส์ เอฟ. แมร์ริออตต์, «แบ่งปันความสว่างของท่าน, 117.
- “ถ้าเราจะรับพรทั้งปวงที่พระผู้เป็นเจ้าประทานด้วยน้ำพระทัยกรุณา เส้นทางบนโลกของเราต้องนำไปสู่พระวิหาร พระวิหารคือการแสดงความรักของพระผู้เป็นเจ้า—ซิสเตอร์จีน เอ. สตีเวนส์, ถิดาในพันธสัญญาของพระผู้เป็นเจ้า, 114.

เข้าไปอ่าน ดู หรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญได้ที่ conference.lds.org

หนึ่งชั่วโมงที่เฝ้าอยู่กับพระองค์

โดย มาริตซา กอนซาเลส เอสเปโจ

วันหนึ่งดิฉันกำลังเตรียมพูดในการประชุมศีลระลึก ดิฉันกำลังศึกษาบทความเรื่อง “การใช้ของพระเยซูคริสต์” โดย เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองใน *เลียวไฮนา* มีนาคม 2008 ในบทความนี้ เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์เล่าความฝันที่เอ็ดเดอร์ออร์สัน เอฟ. วิทนี (1855–1931) ฝันเห็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในสวนเกทเสมณี เอ็ดเดอร์วิทนีบรรยายความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานที่ท่านเห็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงแบกรับ ท่านเขียนต่อจากนั้นว่า

“ไม่นานพระองค์จึงทรงลุกขึ้นดำเนินไปยังที่ซึ่งอัครสาวกคุกเข่าอยู่—หลับสนิท! พระองค์ทรงเขย่าตัวพวกเขาเบาๆ ปลุกพวกเขา และตรัสถามพวกเขาด้วยน้ำเสียงตำหนิอย่างอ่อนโยนโดยไม่แสดงความโกรธเคืองหรือว่ากล่าวแม้แต่น้อยว่าพวกเขาจะคอยเฝ้าอยู่กับพระองค์สักหนึ่งชั่วโมงไม่ได้หรือ...

“พระองค์เสด็จกลับไปสวดอ้อนวอนอีกครั้งในที่ของพระองค์ แล้วเสด็จกลับมาและอีกครั้งที่ทรงพบพวกเขาอนหลับอยู่ พระองค์ทรงปลุกพวกเขาอีก เตือนพวกเขา และกลับไปสวดอ้อนวอนเช่นครั้งก่อน เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นสามครั้ง”¹

ขณะที่ดิฉันอ่าน วิทยุงานแห่งการเปิดเผยเข้ามาในความคิด ในขณะนั้นดิฉันตระหนักว่าวิธีที่ดิฉันจะ “เฝ้าอยู่กับพระองค์สักหนึ่งชั่วโมง” อยู่ในวิธีที่ดิฉันเข้าร่วมการประชุมศีลระลึกแต่ละอาทิตย์ ดิฉันเรียนรู้นับแต่นั้นว่าศีลระลึกเป็นชั่วโมงซึ่งเราสามารถสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ในวิธีที่มีความหมายมากขึ้น การสวดอ้อนวอนมีความสำคัญเสมอ แต่พระวิญญาณที่สถิตในชั่วโมงศีลระลึกเป็นโอกาสยกระดับตัวเราให้เข้าใกล้พระบิดาบนสวรรค์

และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ของเรามากขึ้น เมื่อเราให้ความคิดจดจ่ออยู่กับพระเจ้า เรากำลังอยู่เป็นเพื่อนพระองค์ในช่วงขณะของความปวดร้าวที่พระองค์ทรงอดทนเมื่อทรงรับบาปของเราไว้กับพระองค์ นั่นเป็นเวลาให้ยอมรับความเจ็บปวดที่พระองค์ทรงทนทุกข์เพื่อเรา

การประชุมศีลระลึกมีความหมายที่สุดต่อดิฉัน สำหรับดิฉันแล้วนี่เป็นชั่วโมงแห่งความรอดอันไม่สิ้นสุด เป็นเวลาศักดิ์สิทธิ์ที่ดิฉันระลึกถึงและตั้งปณิธานในการสวด-

ช่วงเวลาให้ใคร่ครวญและแสดงความคารวะ

“[ศีลระลึก] ควรเป็นช่วงเวลาให้ใคร่ครวญ แสดงความคารวะ และเปี่ยมด้วยพลัง ควรกระตุ้นความรู้สึกรักและความประทับใจทางวิญญาณ ด้วยเหตุนี้จึงไม่ควรเร่งรีบ ศีลระลึกไม่ใช่สิ่งที่ต้อง ‘ผ่านพ้น’ จึงจะบรรลุจุดประสงค์แท้จริงของการประชุมศีลระลึกได้ นี่ คือ จุดประสงค์แท้จริงของการประชุม และทุกอย่างที่กล่าวหรืออ่านซ้ำหรือสวดอ้อนวอนในพิธีนี้ควรสอดคล้องกับความสว่างของศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ดังกล่าว”

เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “This Do in Remembrance of Me,” *Ensign*, พ.ย. 1995, 68.

อ่อนน้อมและในวิญญาณว่าจะให้เกียรติพันธสัญญา
ของดิฉันและทำตามแบบอย่างที่เหมาะสมพร้อมของ
พระผู้ช่วยให้รอด ดิฉันทราบว่าพระองค์ทรงพระชนม์
และทรงรักดิฉัน ดิฉันทราบว่าโดยผ่านการพลีพระ-
ชนม์ชีพและการหลั่งพระโลหิตอันล้ำค่าของพระองค์
เท่านั้นที่เราทุกคนจะรอดได้ ดิฉันทราบว่านี่เป็น
ความจริงเพราะเมื่อดิฉัน “เฝ้าอยู่กับพระองค์” ความ
เข้าใจของดิฉันแจ่มชัด ชีวิตดิฉันได้รับพร และวิสัย
ทัศน์ของดิฉันเกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์ในที่ประทับของ
พระองค์ลึกซึ้งขึ้น ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในอียิปต์

อ้างอิง

1. ออร์สัน เอฟ. วิทนีซ, อังโณ เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์,
“การชดใช้ของพระเยซูคริสต์,” *เลียวไฮนา*, มี.ค. 2008, 33.

การรับส่วนศีลระลึกจะเปลี่ยนชีวิตฉันได้อย่างไร

ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2012 เอ็ดเดอร์ดอน อาร์. คลาร์ก
แห่งสวากเจ็ดสิบสองคนนี้ “หากเราเตรียมศีลระลึกอย่างถูกต้อง เราจะ
สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตเรา” ต่อจากนั้นท่านเสนอแนะ “หลักธรรมห้าข้อ
ที่จะเป็นพรแก่ชีวิตเราได้เมื่อเรารับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควร”

1. มีความสำนึกคุณต่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์
2. ระลึกว่าเรากำลังต่อพันธสัญญากับบิดา
3. แสวงหาที่จะรู้สึกถึงการได้รับอภัยบาป
4. แสวงหาการพอใจเพื่อให้รู้วิธีแก้ปัญหของเรา
5. รับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควรเพื่อเราจะเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ
บริสุทธิ์

เอ็ดเดอร์คลาร์กสัญญาว่า “การประชุมศีลระลึกจะยอดเยี่ยมเสมอหาก
ศีลระลึกเป็นศูนย์กลางแห่งการนมัสการของเรา”

อ้างอิง

1. ดูดอน อาร์. คลาร์ก, “พรศีลระลึก,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2012, 104–106.

ถนนสู่ครอบครัว นิรันดร์

โดย การ์ธ และแซนดี้ แสมบ์ลิน

เมื่อเปลี่ยนใจเลื่อมใส ครอบครัวอคาอุโอะลาตั้งใจจะไปพระวิหารให้ได้

ในวันอาทิตย์วันหนึ่ง หลังจากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเหล้าคาวากับเพื่อนๆ เกือบทั้งคืน ลีโอเป อคาอุโอะลาจากตองกา กำลังกลับบ้านเมื่อเขาเห็นครอบครัวหนึ่ง แต่งชุดไปโบสถ์วันอาทิตย์ พวกเขาหัวเราะและพูดคุยขณะเดินไปด้วยกัน ลีโอเปสงสัยว่าอะไรทำให้พวกเขามีความสุขขนาดนั้น เขาจึงเดินตามเพื่อดูว่าพวกเขากำลังไปที่ไหน

ลีโอเปเห็นครอบครัวเข้าไปในอาคารศาสนจักรวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เขามองทางหน้าต่างขณะที่คนอื่น ๆ มาถึง ความสุขฉายออกมาจากสีหน้าของครอบครัวเหล่านั้นขณะที่พวกเขานั่งด้วยกันและร้องเพลงนมัสการ

ความคิดของลีโอเปล่องลอยไปหาสิทธิดวงตา ความรักที่พวกเขามีให้กันเมื่อแต่งงานกันใหม่ๆ จืดจางลง ลีโอเปต้องการความรักนั้นกลับคืน เขารีบกลับบ้านไปบอกภรรยาว่าเขาพบวิธีช่วยให้ครอบครัวประสบความสำเร็จแล้ว นั่นคือ พวกเขาต้องเข้าร่วมศาสนจักร

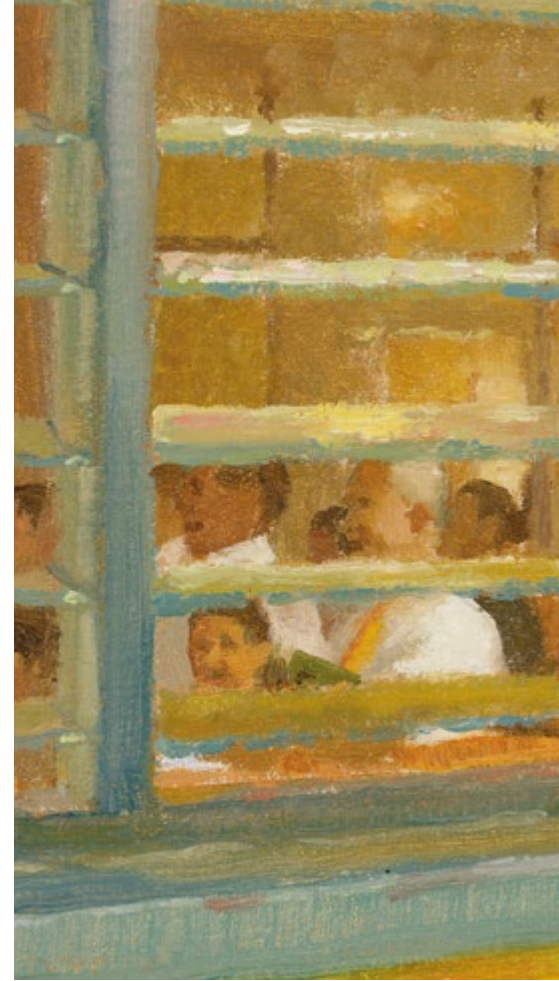
วันนั้นลีโอเปไปบ้านของอธิการในหมู่บ้านของเขา อธิการจำลีโอเปได้เพราะเห็นเขาเมาอยู่ตามถนน ขณะพูดคุยกันลีโอเปเห็นความสงสัยในสีหน้าของอธิการ แต่เขาเชื่อมั่นในความตั้งใจของตน เขากล่าวบอกอธิการว่าเขาต้องการรับบัพติศมา อธิการ

หยุดคิดครู่หนึ่ง เชิญลีโอเปเข้ามา และเริ่มสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์แก่เขา ตอนแรกลีโอเปลังเลแต่เห็นสามีเปลี่ยนเป็นคนดีขึ้นทีละน้อย ลีโอเปเริ่มให้เวลาอยู่กับลูกๆ มากขึ้น แสดงความรักต่อภรรยาและครอบครัวมากขึ้นผ่านการกระทำของเขา ด้วยเหตุนี้ลีโอเปจึงเริ่มเรียนกับผู้สอนศาสนา และไม่นานทั้งคู่ก็รับบัพติศมา

เมื่อใกล้ถึงวันบัพติศมาครบหนึ่งปี ครอบครัวอคาอุโอะลามุ่งหวังพิธีพิเศษสุดของพระวิหาร ลีโอเปกล่าวว่า “ถ้าพรของพระวิหารสำคัญยิ่งกว่าพรที่เราได้รับมาแล้วจากการรับบัพติศมา ลองนึกดูว่าพรพระวิหารจะพิเศษเพียงใด” แม้พวกเขาปรารถนาจะรับการนมัสการ แต่พระวิหารในตองกาอยู่ระหว่างการบูรณะ พวกเขาจึงต้องรออีกปีกว่าหรือยอมจ่ายแพงเพื่อเดินทางไปเข้าพระวิหารที่นิวซีแลนด์หรือฟิจิ

ครอบครัวคิดหนักและสวดอ้อนวอนว่าต้องทำอะไร ในที่สุดจึงตัดสินใจกู้เงินมาเล็กน้อย ขณะรออนุมัติ ธนาคารที่ดำเนินการเรื่องเงินกู้ก็ถูกไฟไหม้ เงินกู้ทั้งหมดจึงต้องเลื่อนออกไปจนถึงปีหน้า

ลีโอเปกับภรรยาปรึกษากัน พวกเขาตั้งใจว่าในหนึ่งปีข้างหน้า พวกเขาและสวดอ้อนวอนขอปาฏิหาริย์ ขณะสวดอ้อนวอนและหารือกัน คำตอบมาถึง “ผมเห็นในมโนภาพว่ารถตู้ของครอบครัวกำลังยืมให้

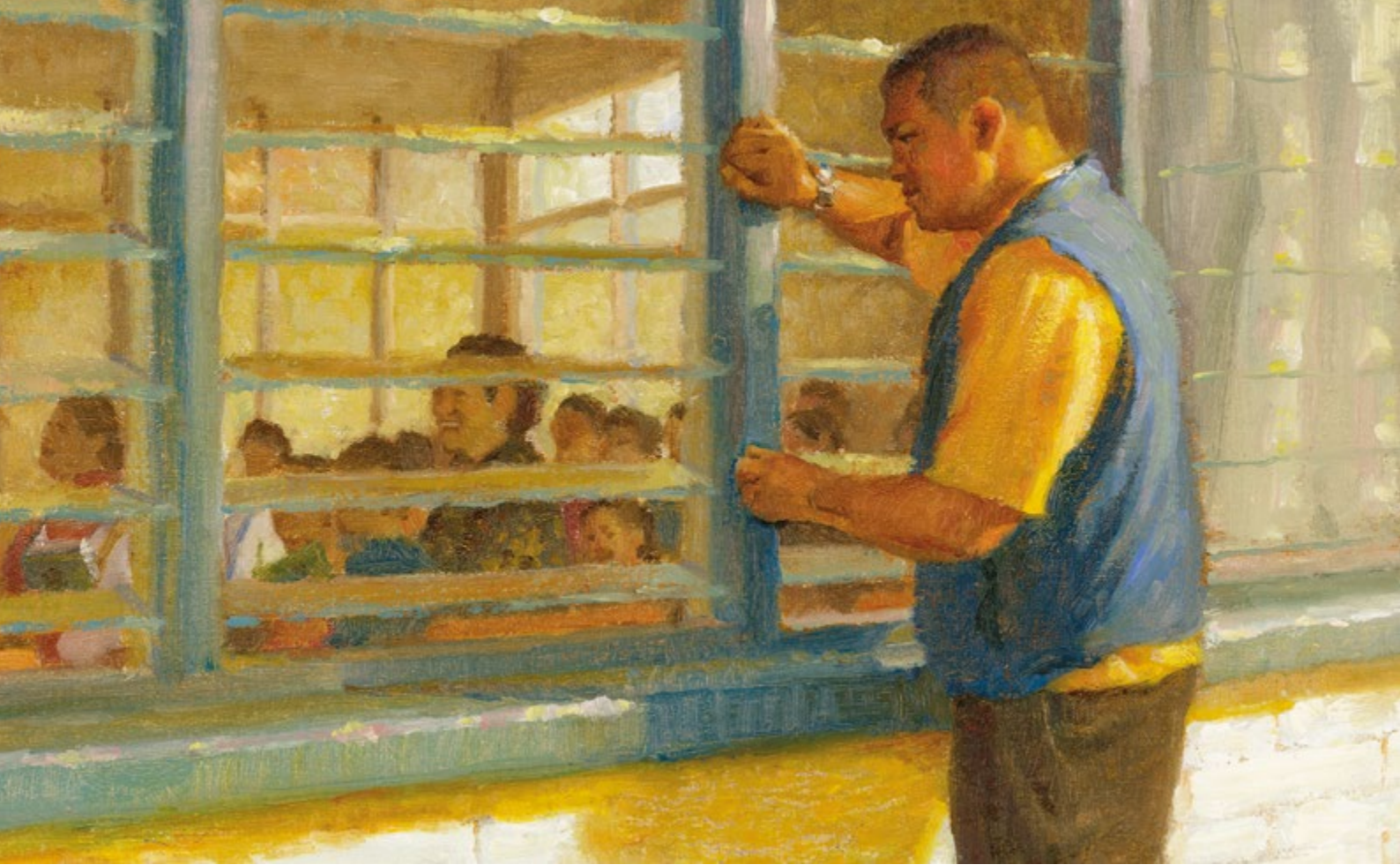

เราและรู้ว่านี่คือคำตอบการสวดอ้อนวอนของเรา” ลีโอเปกล่าว พวกเขาขายรถตู้ได้ในวันถัดมาและซื้อตัวเครื่องบินไปฟิจิให้ครอบครัวพวกเขาซึ่งมีอยู่ด้วยกันห้าคน

พวกเขามาถึงนาดี ฟิจิดีมากพร้อมกับลูกสามคนที่เหนื่อยล้าและยังต้องนั่งรถอีกไกลเพื่อไปพระวิหารในซูวา ลีโอเปกล่าวว่า “ดิฉันเรียนรู้ว่ายิ่งเราพยายามเข้าใกล้พระนิเวศน์ของพระเจ้ามากเท่าใด ชาติานยิ่งพยายามทำให้เราเลิกรา ก่อนที่เราได้รับพร”

ขณะที่นั่งอยู่ที่สนามบินกำลังพยายามตัดสินใจว่าขึ้นต่อไปจะทำอะไร ผู้หญิงคนหนึ่งมาช่วยพวกเขาจัดการเรื่องที่พิกและการเดินทางไปซูวาในวันรุ่งขึ้นโดยเสียค่าใช้จ่ายต่ำกว่าปกติ พวกเขาารู้สึกว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงส่งเทพมาช่วยพวกเขา

พวกเขามาถึงพระวิหารวันถัดมา “ขณะที่เข้าไปในพระวิหารดิฉันรู้สึกสงบและมี

สันติสุขในใจ” ลีอูกกล่าว “ดิฉันไม่เคยเห็นที่โหนดสะอาดและขาวเหมือนในพระวิหาร ความคิดหนึ่งเข้ามาในใจดิฉัน ถ้าพระวิหารเป็นบ้านที่มนุษย์สร้างและสวยงามได้ขนาดนี้ บ้านที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงสัญญาให้เราจะพิเศษเพียงใด!”

ประสบการณ์ของพวกเขาในพระวิหารเปลี่ยนชีวิตครอบครัว ลีอูกกล่าวว่า “ตลอดเวลาที่เราอยู่ในฟิจิ ดิฉันประสบความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อเรา เมื่อเราเลือกติดตามพระองค์ พระองค์ทรงดูแลเราจริงๆ”

พรที่พิเศษสุดยังคงเกิดกับครอบครัวอคาอุโอลาหลังจากพวกเขากลับบ้าน ทั้งลีโอเปกับลีอูได้ทุนเรียนวิทยาลัย ได้รับปริญญาครุศาสตร์ และได้รับว่าจ้างให้สอนที่โรงเรียนมัธยมเลียโฮนา

ขณะสอน พวกเขาเริ่มรู้ว่าเด็กๆ ต้องการที่อยู่อาศัย บางครั้งจะมีเด็กคนหนึ่ง บ่อยกว่านั้นคือสองสามคน มาเคาะประตูบ้านของลีโอเปกับลีอู พวกเขารับเด็กเหล่านั้นมาอยู่ด้วย บ้านหลังเล็กของพวกเขาเวลานี้มีคนอยู่ 20 คน พวกเขามีบุตร “บุญธรรม” อีกห้าคนที่ไปเรียนมหาวิทยาลัยหรือรับใช้

งานเผยแผ่

ลีโอเปกับลีอูรู้ว่าเด็กเหล่านี้จะเติบโตและพัฒนาเมื่อพวกเขาได้รับความรักและมีแบบแผนในชีวิตพวกเขา เด็กที่ไม่เป็นสมาชิกของศาสนจักรได้น้อมรับพระกิตติคุณและเวลานี้มีความปรารถนาจะรับใช้งานเผยแผ่ ลีโอเปกับลีอูเรียกเด็กทุกคนที่อยู่ภายใต้การดูแลของพวกเขาเป็นลูก *ของพวกเขา* และเด็กทุกคนเรียกลีอูกับลีโอเปว่าแม่กับพ่อ ครอบครัวอคาอุโอลารู้ว่าพวกเขาได้รับพรมากมายและมีความสุขที่ได้แบ่งปันพรเหล่านี้กับคนอื่น ๆ ■

ผู้เขียนมาจากอะแลสกา สหรัฐอเมริกา และกำลังรับใช้งานเผยแผ่ในตองกา

หิ่งห้อย

โดย เดวิด ไรท์

เรากำลังจับตาอยู่ที่รางวัลนินทร—หรือสิ่งอื่น

หลายปีก่อนผมทำงานที่โบรานสถานแห่งหนึ่งเรียกว่าอากวาเตกา ตั้งอยู่ในภูมิภาคที่สวยงามและไกลโพ้นของกัวเตมาลา เราไปถึงที่นั่นได้ด้วยเรือหางยาวล่องขึ้นตามแม่น้ำเปเท็กบาตันที่คดเคี้ยวเท่านั้น

เย็นวันหนึ่งผมกลับไปอากวาเตกาพร้อมนักโบรานคดีหลายคนหลังจากใช้เวลาทั้งวันในสถานที่ใกล้เคียง ขณะนั่งเรือไปตามแม่น้ำที่ได้ยินแต่เสียงเครื่องยนต์เบาๆ และเสียงระฆังของแมลง ผมเอนหลังฟังแควเรือเปล็ดเปล็นกับการล่องเรืออย่างสงบในคืนเดือนมืด ซึ่งโดยปกติจะสว่าง ขณะเรือแล่นไปตามทางววกวนของแม่น้ำ ผมพยายามมองตามดาวเหนือตลอดเวลาเพื่อไม่ให้หลงทิศ บางครั้งดาวเหนือหายไปอยู่หลังเงามืดของต้นไม้ที่เรียงรายริมฝั่งน้ำ แต่มักปรากฏอีกครั้งในไม่ช้า

ตรงคู้่งน้ำแห่งหนึ่ง ดาวเหนือหายไปอยู่หลังยอดไม้อีกครั้ง พอเรือเลี้ยวไปทางใต้ ผมมองหาตำแหน่งใหม่ของดาวเหนือโดยเร็ว รู้สึกเหมือนเป็นชาวเรือสมัยก่อน ภูมิใจที่ตนสามารถรับรู้ทิศทางได้ แต่หลังจากเฝ้าดูอยู่หนึ่งนาทีก็นึกได้ว่าผมเข้าใจผิด ผมไม่ได้มองหาตำแหน่งใหม่ของดาวเหนือหรือดาวดวงใดทั้งสิ้น ผมกำลังเฝ้าดูหิ่งห้อย

ตอนนั้นเองที่ผมรู้ว่า “ดวงดาว” มากมายเหนือผมจริงๆ แล้วเป็นหิ่งห้อยบินวนเวียนอยู่ในอากาศยามค่ำคืนที่อุ่นสบาย นำประหลาดที่แสงเรืองรองของหิ่งห้อยหลายสิบตัวเหนือศีรษะผมแทบจะไม่ต่างจากแสงเรืองรองของหมู่ดาวและกาแล็กซีไกลลิบ และการที่เรือเลี้ยวลดไปมาบนแม่น้ำทำให้สับสนได้ง่ายระหว่างสองสิ่งนี้

“ผมมองเห็นหิ่งห้อยตัวเล็กจ้อยเป็นดาวเจ็ดจรัสแทบหาที่สุดมิได้ได้อย่างไร” ผมสงสัย คำตอบนั้นชัดเจน คือเป็นเรื่องของมุมมอง แสงกะพริบค่อนข้างสลัวของหิ่งห้อยแข่งกับแสงดาวได้เพราะหิ่งห้อยอยู่เหนือผมเพียงไม่กี่ฟุตและดวงดาวอยู่ไกลมาก จากมุมมองของผม ทั้งสองจึงแทบไม่แตกต่างกัน

เช่นเดียวกับหิ่งห้อย การล่องลอยและการทดลองปรากฏชัดเพราะมันอยู่ใกล้แค่

เอื้อม ขณะเดียวกันพรทิสัญญาไว้ก็เหมือนดวงดาว คือดูเหมือนจะอยู่ไกลมาก

การที่เรามองเส้นทางวิญญาณย่อมส่งผลพรมากมาย ยิ่งเห็นรางวัลไกลเพียงใดเราจะถูกล่อลวงให้คิดว่าเราสามารถผิ่ดวันแห่งการการกลับใจได้มากเพียงนั้นและยังกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ได้เพื่อทวงมรดกนินทร (ดู แอลมา 34:33–34) เราอาจจะเริ่มสงสัยรางวัลนินทรหรือตัดสินใจยอมเป็นมนุษย์ปฤชนตอนนี้สนุกกว่ารอพรที่อีกนานกว่าจะได้ เราอาจกลัวการต่อสู้กับบาปโดยไม่หยุดหย่อนตลอดชีวิตหรือขาดศรัทธาว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะทรงช่วยเราด้านความทุกข์ทรมานของซาตานได้

เราทุกคนสูญเสียมุมมองนินทรเป็นครั้งคราว คำทำคือเอากลับมาให้เร็วที่สุด แม้โลกจะเสนอรางวัลจอมปลอมที่ดึงดูดใจ แต่เราหมายพึ่งพระเยซูคริสต์ได้ขณะที่เราสำรวจทางคดเคี้ยวของชีวิตและวางใจว่าพระองค์ทรงเป็น “ผู้ประทานบำเหน็จแก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์” (ฮีบรู 11:6)

หลายปีมาแล้วตั้งแต่ผมนั่งเรือไปตามแม่น้ำ แต่ทุกวันนี้เมื่อเผชิญการล่องลอย ผมจะถูกคิด และเตือนตนเองว่า “นั่นก็แค่หิ่งห้อย” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในฟลอริดา สหรัฐอเมริกา

มันฝรั่งสำหรับครู

โดย บอนนี ดาห์ลสตรัด

ดิฉันเรียนรู้ว่าดิฉันไม่ต้องให้การรับใช้ใหญ่โตทุกครั้ง การแสดงความรักเล็กๆ น้อยๆ ก็ถือว่าดีเช่นกัน

ดิฉันเป็นครูโรงเรียนประถมมานานกว่า 25 ปี ด้วยเหตุนี้จึงได้รับสิ่งน่าสนใจมากมายจากเด็กนักเรียน ข้อความซ้ำๆ ภาพวาด และงานฝีมือจากจินตนาการเป็นของขวัญที่ได้รับตามปกติ แต่ปีที่แล้วเป็นครั้งแรกที่ดิฉันได้รับมันฝรั่ง

“มันฝรั่งสำหรับครู” เด็กหญิงเอ็มมาพูดอย่างภาคภูมิใจเมื่อมาถึงโต๊ะทำงานของดิฉัน “เพราะหนูไม่มีแอปเปิ้ล” มันฝรั่งขนาดกลาง ผิวสะอาด และงามเท่าที่มันฝรั่งจะเป็นได้ ดิฉันขอบคุณเธอและวางไว้บนโต๊ะทำงาน ดิฉันเห็นดวงตาสีฟ้ากลมโตของเอ็มมาแปลงประกายด้วยความภาคภูมิใจทุกครั้งที่เรามองดูมันฝรั่งตลอดวันนั้น

หลังเลิกเรียน เมื่อดิฉันกำลังทำงานที่โต๊ะ ดิฉันอดยิ้มน้อยๆ กับมันฝรั่งหัวนั้นไม่ได้ เด็กมองสิ่งต่างๆ อย่างเรียบง่าย และเอ็มมาสอนสิ่งสำคัญบางอย่างกับดิฉัน ด้วยมันฝรั่งธรรมดาๆ นั้น ดิฉันวางไว้บนโต๊ะทำงานตลอดสัปดาห์ เพราะนั่นเป็นเครื่องเตือนใจดิฉัน

ในฐานะผู้เยี่ยมสอนและพี่น้องสตรีในวอร์ด ดิฉันต้องการรับใช้คนอื่นๆ แต่ดิฉันมักจะรอ “แอปเปิ้ล” ก่อนจะหาเวลาไปช่วย ถ้าดิฉันมีงานยุ่งและไม่สามารถทำอาหารพิเศษหรือถ้าดิฉันอยากให้ออกไม้พิเศษ แต่ไม่ได้ไปร้านดอกไม้ ดิฉันจะไม่สนใจสูญเสียสงบแผ้วเบาของพระวิญญาณที่กำลังกระซิบบอกชื่อคนที่ต้องการให้ดิฉันรับใช้

“ดิฉันจะทำบางอย่างสุดสัปดาห์นี้เมื่อมีเวลา” ดิฉันจะบอกตัวเองอย่างนั้น “วันนี้ไม่มีใครต้องการดิฉัน”

แต่ถ้ามีคนต้องการดิฉันจริงๆ แล้ว ถ้าดิฉันไม่สนใจการกระตุ้นเตือนให้ไปเยี่ยมเพื่อนบ้านสูงอายุหรือหญิงม่ายวัยสาวที่เพิ่ง

สูญเสียสามีแล้ว ดิฉันจะช่วยหรือรับใช้ด้วยสิ่งที่ดิฉันสามารถให้ได้ต่อนั้น—“มันฝรั่ง” ได้หรือ

ดิฉันเรียนรู้บทเรียนสำคัญยิ่งจากเอ็มมาที่ดิฉันกำลังพยายามนำมาปฏิบัติ ถ้าดิฉันไม่มีแอปเปิ้ล ดิฉันให้มันฝรั่งแทน และดิฉันทำเดี๋ยวนั้น ดิฉันไม่รอทำอาหารหรือพวยครีมมะนาวพิเศษ ดิฉันซื้อคุกกี้หนึ่งกล่องแทน ดิฉันไม่ไปร้านขายดอกไม้ แต่ดิฉันแวะไปพูดคุยได้โดยไม่ต้องมีดอกไม้ การ์ดทำเองคงจะดีมาก แต่โทรศัพท์ไปเลยคงจะดีเช่นกัน ไม่ต้องให้การรับใช้ใหญ่โตทุกครั้ง การแสดงความรักเล็กๆ น้อยๆ ถือว่าดีเช่นกัน

มันฝรั่งอยู่ที่บ้านดิฉันตอนนี้ แต่ดิฉันไม่คิดจะกิน มันฝรั่งหัวนั้นเป็นเครื่องเตือนใจดิฉันให้รับใช้เมื่อได้รับการกระตุ้นเตือน ดิฉันให้สิ่งที่ให้ได้เดี๋ยวนั้นแทนที่จะรอให้วันหลัง มันฝรั่งสำหรับครูเป็นของขวัญที่ดีที่สุดจริงๆ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ข่าวศาสนจักร

เข้าไปดูข่าวและเหตุการณ์ต่างๆ ของศาสนจักรเพิ่มเติมที่ news.lds.org

ข้อกำหนดส่งเสริมให้นักเรียนเซมินารี ยกระดับการเรียนรู้

ที่ ศาสนจักรปฏิบัติตามข้อกำหนดใหม่สำหรับการสำเร็จการศึกษาเซมินารีที่จะช่วยนักเรียน “ยกระดับการเรียนรู้” ข้อกำหนดซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ต้นปีของการศึกษาหลักคำสอนและพันธสัญญาและประวัติศาสตร์จักรมีองค์ประกอบหลักสองข้อนี้รวมอยู่ในนั้นด้วย

1. นักเรียนเซมินารีจะต้องอ่านพระคัมภีร์ที่พวกเขาศึกษาในปีนั้น นอกเหนือจากการได้รับหน่วยกิตรวมกับการเข้าชั้นเรียนและการลงนามรับรองจากอธิการหรือประธานสาขา ในอดีตศาสนจักรเน้นให้อ่านพระคัมภีร์ แต่ปัจจุบันการ

นักเรียนเซมินารีในกายอานา อเมริกาใต้กำลังศึกษาพระคัมภีร์ด้วยกัน

อ่านพระคัมภีร์เป็นข้อกำหนดสำหรับการสำเร็จการศึกษา

2. นักเรียนจะต้องผ่านการประเมินการเรียนรู้หลักสูตรสองครั้งระหว่างปีโดยมีคะแนนอย่างน้อย 75 เปอร์เซ็นต์ ครั้งแรกจะประเมินกลางปีและครั้งที่สองจะประเมินปลายปีการศึกษา การประเมินส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับความเข้าใจในหลักคำสอนและการประยุกต์ใช้หลักธรรมพระกิตติคุณในชีวิตประจำวัน

ข้อกำหนดใหม่ของเซมินารี—ควบคู่กับ *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* และหลักสูตรเยาวชนวันอาทิตย์ *จงตามเรา*—จะเปิดโอกาสให้พึงพาประสิทธิภาพของตนเองมากขึ้น เข้าใจในพระกิตติคุณลึกซึ้งขึ้นและเพิ่มความสามารถในการแบ่งปันความรู้ขณะเตรียมรับชีวิตของการรับใช้และการเป็นสานุศิษย์ เมื่อถึงปลายปีนักเรียนจะได้รับเกียรติบัตรแสดงว่าพวกเขาบรรลุข้อกำหนดที่จำเป็น (รวมทั้งการอ่านและการประเมิน) หรือเกียรติบัตรรับรองที่แสดงว่าพวกเขาทำตามข้อกำหนดการเข้าชั้นเรียน ■

สร้างสถิติการทำดัชนีประวัติครอบครัว

พร้อมรับคำท้าทายเรื่องการทำดัชนีประวัติครอบครัว ระหว่างประเทศได้สร้างสถิติใหม่สำหรับผู้ร่วมทำดัชนีออนไลน์สูงสุดในวันเดียว อาสาสมัครทั้งสิ้น 66,511 คนเข้าอินเทอร์เน็ตวันที่ 22 กรกฎาคม 2014 เพื่อดูภาพบันทึกทางประวัติศาสตร์และคัดลอกข้อมูลมารวมไว้ในฐานข้อมูลที่สามารถค้นหาได้ทาง FamilySearch.org สถิติของอาสาสมัคร 49,025 คนในหนึ่งวันซึ่งกำหนดไว้ก่อนหน้านี้ในเดือนกรกฎาคม 2012 ซึ่งถือเป็นสถิติสูงสุดของการทำดัชนีสำมะโนประชากรสหรัฐปี 1940

คำท้าทายครั้งนี้ยังผลให้บันทึกที่ส่งมามียอดรวม (ทำดัชนีแล้วหรือตัดสินว่าถูกต้องแล้ว) สูงสุดอีกครั้ง คือยอดเกิน 5.7 ล้าน (อาสาสมัครสองคนทำดัชนีของบันทึกแต่ละบันทึก และอาสาสมัครคนที่สามหรือที่เรียกว่าผู้ตัดสินจะตรวจทานเพื่อรับรองคุณภาพและความถูกต้อง)

“สมาชิกของเรา ทั้งเยาว์วัยและสูงวัยต่างมีส่วนร่วมด้วยความสุขใจ” อธิการโครเอทในตุลส ฝรั่งเศสกล่าว “ช่างเป็นประสบการณ์ที่สวຍามยิ่งนัก”

คริสโตเฟอร์ โจนส์จากเวลส์กล่าวว่า “เราจัดสังสรรค์ในครอบครัวเพื่อให้เราทุกคนได้ทำดัชนี—พ่อแม่กับลูกเจ็ดคนอายุตั้งแต่ 18 ปีลงไปจนถึง 5 ขวบ เท่าที่เราทำได้ ครอบครัวเราทำดัชนีเกิน 900 บันทึก!”

นาตาลี เทอร์รี่จากกรุงเทพฯ ประเทศไทยกล่าวว่าเธอชอบมีส่วนร่วมในวันทำดัชนีทั่วโลกกับลูกสาววัย 13 ปี คริส เซดจากซอร์ลีย์ อังกฤษ กล่าวว่าเขาสามารถหาชื่อครอบครัวใหม่ได้ประมาณ 30 ชื่อ รวมทั้ง “เด็กผู้หญิงที่เสียชีวิตหลังจากอุบัติเหตุมาได้ไม่นานและหายไปจากบันทึกสำมะโนครัว” ■

เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์กล่าวว่าสื่อสังคมให้โอกาส
อันหาที่เปรียบไม่ได้ในการแบ่งปันพระกิตติคุณ

อัครสาวกให้คำแนะนำเกี่ยวกับสื่อสังคม

“เริ่มต้น ณ ที่นี้ในวันนี้ ข้าพเจ้าแนะนำท่านให้ไหมกระหน่ำแผ่นดินโลกด้วยข่าวสารที่อัดแน่นด้วยความชอบธรรมและความจริง ข่าวสารที่แท้จริง จรรโลงใจและควรค่าแก่การสรรเสริญ และไหมกระหน่ำแผ่นดินโลกดังด้วยน้ำท่วม” เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวระหว่างการปราศรัยเนื่องในสัปดาห์การศึกษาที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2014

“ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราไม่เพียงมีส่วนร่วมในความฉิบพลันที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วราวน้ำป่าแล้วลดฮวบอย่างรวดเร็วเท่านั้น” ท่านกล่าวในข่าวสารที่เน้นเรื่องสมรรถนะของสื่อสังคมในการถ่ายทอดความจริง เอ็ดเดอร์เบดนาร์เรียกสมัยของเราว่า “ยุคกาลอันหาใดเทียบได้ในประวัติศาสตร์ของโลก” ซึ่งเราได้รับพรเรื่อง “ความก้าวหน้าอันน่าอัศจรรย์ของนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ที่ทำให้สามารถแรงงานแห่งความรอดได้

“อีกไม่นานกองกำลังผู้สอนศาสนาประมาณ 40 เปอร์เซนต์ทั่วโลกจะใช้อุปกรณ์ดิจิทัลเป็นเครื่องมือในงานแห่ง

การเปลี่ยนใจเลื่อมใส การรักษาให้คงอยู่ และการทำให้แข็งแกร่ง” ท่านกล่าว “ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าเราทุกคนยอมรับเช่นกันว่าเทคโนโลยีได้แรงงานพระวิหารและประวัติครอบครัว แรงการศึกษาพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของเราแต่ละคนและของครอบครัว และทำให้เราได้เรียนรู้ เห็นและประสบโลกในลักษณะที่น่าสนใจ”

ท่านชี้ให้เห็นงานสื่อสังคมล่าสุด อาทิ วิดีทัศน์อีสเตอร์ที่ศาสนจักรจัดทำเรื่อง *เพราะพระองค์* ซึ่งมีคนดูมากกว่าห้าล้านครั้งใน 191 ประเทศและเขตปกครอง และแฮชแท็ก #didyouthinktopray ซึ่งนำไปสู่การสนทนากว่า 40,000 รายการเกี่ยวกับความจำเป็นของการสวดอ้อนวอน

งานเหล่านี้และงานอื่นๆ เป็น “ปริมาณน้อยนิด” ท่านกล่าว และขอรับรองวิสุทธิชนยุคสุดท้ายให้ “ช่วยเปลี่ยนปริมาณน้อยนิดให้กลับท่วมท้น” ท่านกล่าวด้วยว่าเมื่อใช้สื่อสังคม

- “เราไม่ควรพูดเกินจริง ต่อเติมเสริมแต่งหรือแอบอ้างเป็น คนนั้นคนนี้หรือสิ่งนั้นสิ่งนี้ที่เราไม่ได้เป็น เนื้อหาของเราควรเชื่อถือได้และสร้างสรรค์”

- “ข่าวสารของเราควรมุ่งจรรโลงใจและยกระดับจิตใจ ไม่ใช่โต้เถียงโต้แย้ง ประณาม หรือดูถูก”
- “จงกล้าแต่อย่าครอบงำในการสนับสนุนและปกป้องความเชื่อของเรา และหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง ในฐานะศาสนิกษียุคประสงค์ของเราคือใช้ช่องทางสื่อสังคมเป็นวิธีฉายแสงสว่างและความจริงของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์”
- “เมื่อใช้เทคโนโลยีไม่ถูกต้อง เราจะเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ ทำลายความสัมพันธ์มากมาย และเสียแบบฉบับอันล้ำค่าของความชอบธรรม เราไม่ควรปล่อยให้แอปพลิเคชันที่ดีของสื่อสังคมอยู่เหนือการใช้เวลา พลังงาน และทรัพยากรของเราในทางที่ดีกว่าและดีที่สุด”
- “เราไม่ต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือพวกคลั่งไคล้สื่อสังคมและเราต้องไม่ใช่เวลามากเกินไปในการสร้างและเผยแพร่ข้อความที่ซับซ้อนละเอียดอ่อน” ■

ขอให้ท่านเลือกเป็นแสงสว่างส่องโลกเพื่อช่วยให้
บุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้ารอด มีปิติ และได้รับพร
แห่งชีวิตนิรันดร์ในท้ายที่สุด

โดย เอ็ดเดอร์
รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน
แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง

ท่านจะ เลือกอะไร

ท่านได้รับมอบหมายจากพระบิดาบนสวรรค์ให้สร้างอาณาจักร
ของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกเวลานี้และเตรียมผู้คน
ให้พร้อมรับพระผู้ช่วยให้รอด

ท่านทั้งหลายซึ่งเป็น “คนหนุ่มสาวผู้มีสิทธิกำเนิดสูงส่ง”¹ ท่าน เป็นบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง เกิดในเวลาพิเศษนี้ในประวัติศาสตร์ของโลกเพื่อจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ถึงแม้ค่านิยมทางศีลธรรมและศาสนาของสังคมดูเหมือนอ่อนแอลงทั่วโลก แต่คนหนุ่มสาวของศาสนจักรนี้ต้องเป็นผู้ถือมาตรฐานของพระเจ้าและเป็นกระโຈມไฟดึงดูดผู้อื่นให้มาหาพระองค์ อัตลักษณ์และจุดประสงค์ของท่านโดดเด่น

อัตลักษณ์ของท่านคืออะไร ท่านคือลูกหลานแห่งพันธสัญญาที่พระผู้เป็นเจ้าทรงทำกับท่านบิดาอับราฮัมเมื่อทรงสัญญากับอับราฮัมว่า “บรรดาพงศ์พันธุ์ของแผ่นดินโลกจะได้รับพรเพราะเชื้อสายของเจ้า” (กิจการของอัครทูต 3:25; ดู 1 นิไฟ 15:18; 3 นิไฟ 20:25 ด้วย) ท่านเป็น “ลูกหลานแห่งวันที่สัญญาไว้” เช่นกัน² ช่วงเวลานี้ของประวัติศาสตร์โลกเมื่อมีการประกาศพระกิตติคุณอย่างกว้างขวางทั่วดาวเคราะห์ดวงนี้

จุดประสงค์ของท่านคืออะไร ท่านทั้งหลายซึ่งเป็นพี่น้องชายได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าในโลกก่อนเกิดให้ดำรงฐานะปุโรหิต (ดู แอลมา 13:2-3) พี่น้องสตรีได้รับเลือกก่อนการวางรากฐานของโลกเพื่อให้กำเนิดและดูแลบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า ในการทำเช่นนั้น ท่านเกิดพระเกียรติพระผู้เป็นเจ้า (ดู คพ. 132:63) พี่น้องสตรีคิดหรือไม่ว่านี่หมายถึงการเป็นผู้สร้างร่วมกับพระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง

ชายหนุ่มหญิงสาวแต่ละท่านได้รับมอบหมายจากพระบิดาบนสวรรค์ให้สร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกเวลานี้และเตรียมผู้คนให้พร้อมรับพระผู้ช่วยให้รอดเมื่อพระองค์จะทรงปกครองในฐานะพระเมสสิยาห์แห่งมิลเลเนียม สิทธิกำเนิดอันสูงส่ง อัตลักษณ์ จุดประสงค์ และงานมอบหมายศักดิ์สิทธิ์ของท่านแยกท่านออกจากคนอื่นทั้งหมด

แต่สิทธิกำเนิด หรือการแต่งตั้งในโลกก่อนเกิด และงานมอบหมายของท่านไม่อาจช่วยให้ท่านรอดหรือสูงส่งได้ ท่านจะรอดหรือสูงส่งโดยการตัดสินใจของตัวท่านเองและเมื่อท่านเลือกรับอำนาจแห่งการชดใช้ของพระเจ้าเข้ามาในชีวิตท่าน หลักธรรมสำคัญนรันดร์ของสิทธิ์เสรีสำคัญยิ่งต่อแผนของพระบิดา ดังนั้น คนหนุ่มสาวผู้มีสิทธิกำเนิดอันสูงส่งเช่นท่านจะเลือกอะไร

ท่านจะเลือกเพิ่มพูนความรู้หรือไม่

ท่านต้องศึกษาเอง ไม่มีใครศึกษาแทนท่านได้ ไม่ว่าท่านอยู่ที่ใด จงเพิ่มความปรารถนาจะเรียนรู้ สำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย การศึกษาหาความรู้ไม่เพียงเป็นสิทธิพิเศษ แต่เป็นความรับผิดชอบทางศาสนา “รัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าคือความรู้แจ้ง” (คพ. 93:36) โดยแท้แล้ว การศึกษาของเราดำรงอยู่ในนิรันดร์

“หลักธรรมแห่งความรู้แจ้งขั้นใดก็ตามที่เราบรรลุในชีวิตนี้, จะถูกขึ้นพร้อมกับเราในการฟื้นคืนชีวิต.

“และหากคนคนหนึ่งได้ความรู้และความรู้แจ้งเพิ่มขึ้นในชีวิตนี้..., เขาก็จะเหนือกว่ายิ่งขั้นท่านในโลกที่จะมาถึง” (คพ. 130:18–19)

ทัศนะยาวไกลเช่นนั้นจะช่วยให้ท่านทำการเลือกที่ดีเกี่ยวกับการเรียนรู้

อย่ากลัวการมุ่งสู่เป้าหมายของท่าน—แม้ความฝันของท่าน! ไม่มีทางลัดไปสู่ความดีเลิศและความสามารถ การศึกษาคือความแตกต่างระหว่างความ *ปรารถนา* จะช่วยผู้อื่นกับความ *สามารถ* ช่วยพวกเขาได้

ท่านจะเลือกดำเนินชีวิตแบบใด

ขอให้ท่านดำเนินชีวิตต่างจากผู้อื่น ท่านรู้ว่าเปาโลกล่าวอะไรกับชายหนุ่มทิโมธี “จงเป็นแบบอย่างแก่บรรดาผู้เชื่อ ทั้งในด้านวาจา และการประพฤติ ทั้งในด้านความรัก ความเชื่อ และความบริสุทธิ์” (1 ทิโมธี 4:12)³ จงเลือกคิดและกระทำต่างจากคนของโลก จงเลือกมองต่างและดูว่าท่านจะเป็นอิทธิพลได้อย่างไร ดังที่ซิสเตอร์อาร์เดร จี. แคมพ์ อดีตประธานเยาวชนหญิงสามัญเคยกล่าวไว้ว่า “ท่านไม่สามารถเป็นผู้ช่วยชีวิตได้ ถ้าท่านดูเหมือนนักว่ายน้ำคนอื่น ๆ บนชายหาด”⁴

คนหนุ่มสาวผู้มีสิทธิกำเนิดอันสูงส่งทั้งหลาย ท่านมีการเริ่มต้นที่ดีในชีวิต แต่ท่านมีความรับผิดชอบเพิ่มเติมเช่นกัน “เพราะจากเขาผู้ที่ประทานให้มากก็เรียกร้องจากเขามาก” (คพ. 82:3; ดู ลูกา 12:48 ด้วย) ส่วนหนึ่งของการเรียกร้องนั้นคือการเป็นทหารใหม่ เมื่อท่านรับบัพติศมา ท่านถูกเกณฑ์เข้าในกองทัพของพระเจ้า⁵ ในโลกก่อนเกิด ท่านยืนข้างพระเยซูคริสต์ระหว่างสงครามในสวรรค์เวลานี้ความขัดแย้งระหว่างกองทัพของความดีกับความชั่วยึดเยื้ออยู่บนแผ่นดินโลก นี่คือการจริง! (ดู วิวรณ์ 12:7–9; คพ. 29:40–41) ฝ่ายพระผู้เป็นเจ้าคือพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงได้รับแต่งตั้งล่วงหน้าให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลก (ดู 1 นิโอฟ 10:4) อีกฝ่ายหนึ่งคือ

ซาตาน—ผู้ก่อกบฏ ผู้ทำลายสิทธิ์เสรี (ดู โมเสส 4:3)⁶

แผนของพระผู้เป็นเจ้ายอมให้ปฏิบัติล่อลวงท่านเพื่อท่านจะสามารถใช้สิทธิ์เสรีเลือกความดีเหนือความชั่ว เลือกลับใจ เลือกมาหาพระเยซูคริสต์ เชื้อคำสอนของพระองค์และทำตามแบบอย่างของพระองค์ นับเป็นหน้าที่รับผิดชอบและความไว้วางใจอันใหญ่หลวงยิ่งนัก!

อิสรภาพที่ท่านจะกระทำด้วยตนเองสำคัญยิ่งต่อความก้าวหน้าในนิรันดร์และความสุขของท่านถึงขนาดที่ปฏิบัติใช้ความพยายามมากเป็นพิเศษเพื่อบ่อนทำลาย (ดู 2 นิโอฟ 2:27; 10:23)

ท่านจะจัดลำดับความสำคัญเพื่อช่วยท่านทำการเลือกในชีวิตหรือไม่

การเลือกของท่านจะไม่อยู่ระหว่างความดีกับความชั่วทั้งหมด หลายอย่างจะเป็นการเลือกระหว่างทางเลือกที่ดีสองทาง ใช่ว่าความจริงทั้งหมดจะสำคัญเท่ากัน ท่านจึงต้องจัดลำดับความสำคัญ ในการศึกษาหาความรู้ จงรู้ว่าความจริงสำคัญที่สุดที่ท่านจะเรียนรู้ได้มาจากพระเจ้า ในการสวดอ้อนวอนพระบิดาแทนเรา พระผู้ช่วยให้รอดทรงยืนยันสิ่งนี้ด้วยพระองค์เอง พระองค์ตรัสว่า “นี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือการที่พวกเขาจะรู้จักพระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา” (ยอห์น 17:3) เหนือทุกสิ่งที่เรากำลังชวนขอเรียนรู้อัน จงชวนขอเรียนรู้จักพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ของท่านและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ จงมารู้จักพระองค์และรักพระองค์ดังที่ข้าพเจ้ารักพระองค์

พระคัมภีร์เรื่องลำดับความสำคัญอีกข้อหนึ่งที่ช่วยข้าพเจ้าตลอดชีวิตคือข้อนี้ “แต่พวกท่านจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงนี้ให้” (มัทธิว 6:33)

เหนือสิ่งอื่นใดในโลกนี้ ท่านต้องเลือกสิ่งที้นำไปสู่จุดหมายปลายทางอันรุ่งโรจน์แห่งชีวิตนิรันดร์ นั่นคือรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับท่าน (ดู คพ. 14:7; โมเสส 1:39) จงเลือกชีวิตนิรันดร์เป็นอันดับสูงสุด! จงศึกษาพระคัมภีร์ เช่นหลักคำสอนและพันธสัญญาภาค 76 และ 88 เพื่อจะเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับพระที่แตกต่างกันซึ่งคอยท่าคนเหล่านั้นผู้เลือกชีวิตนิรันดร์กับผู้ที่ไม่เลือก จงเลือกชีวิตนิรันดร์เป็นอันดับสูงสุดของท่านและสังเกตว่าการเลือกอื่นๆ ลงตัวอย่างไร

คนมากมายยังไม่พบ
ความจริงจากสวรรค์
และไม่รู้ว่าจะหาได้ที่
ไหน แต่เยาวชนผู้มี
สิทธิกำเนิดอันสูงส่ง
อย่างท่านกำลังมา
ช่วยชีวิตพวกเขา

ท่านจะเลือกสมาคมกับใคร

ท่านจงคบหาคนดีมากมายที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าเช่นกัน ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นยิว คาทอลิก โปรเตสแตนต์ หรือมุสลิม ผู้เชื่อรู้ว่ามีความจริงอันสมบูรณ์ ผู้เชื่อในพระผู้เป็นเจ้ามีมโนธรรม ผู้เชื่อปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมืองและกฎแห่งสวรรค์ด้วยความสมัครใจ แม้กฎที่อาจจะไม่บีบบังคับ

เนื่องด้วยข้อผูกมัดในการทำตามกฎหมายบ้านเมืองและกฎแห่งสวรรค์ ท่านจึงต้องหยุดช่วงไฟแดงแม้ไม่เห็นการสัญจรไปมาบนท้องถนน ท่านเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้า ท่านทราบว่ามีตำรวจไม่จับท่าน การลักขโมยและฆ่าคนเป็นความผิด และพระผู้เป็นเจ้าจะทรงให้ท่านรับผิดชอบในที่สุด ท่านทราบว่าผลของการไม่เล่นตามกฎกติกาไม่ใช่ชั่วคราวเท่านั้นแต่เป็นนิรันดร์

ขณะเดินทางต่อไปในชีวิต ท่านจะรู้จักผู้คนที่ไม่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าเช่นกัน หลายคนยังไม่พบความจริงจากสวรรค์และไม่รู้ว่าจะหาได้ที่ไหน แต่คนหนุ่มสาวผู้มีสิทธิกำเนิดอันสูงส่งอย่าง

ท่านกำลังมาช่วยชีวิตพวกเขา พวกเขาจำนวนมากกำลังร่วมสนับสนุนการเรียกผู้สอนศาสนาเพิ่มขึ้นจากศาสนาดำเนินการของพระผู้เป็นเจ้า เราขอบคุณทุกท่านอย่างสุดซึ้ง!

เมื่อท่านคบหากับผู้ไม่เชื่อ พึงตระหนักว่าอาจมีบางคนที่ไม่คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของท่าน (ดู คพ. 1:16; 89:4) ท่านที่ที่ท่านประเมินได้ จงหนีให้พ้นพวกเขาโดยเร็วและอย่างถาวร (ดู 1 ทิโมธี 6:5-6, 11)

น่าเศร้าที่ท่านจะพบผู้คนที่การเสี่ยงตายค้นหาบางอย่างที่ดูเหมือนเป็นความสุขสำหรับพวกเขานำพวกเขาให้ถลาลงไปในทางลาดชันของบาป จงระวังทางลื่นนั้น! ความพอใจบาปอยู่เพียงชั่วคราว และความทรงจำที่ไม่อาจลืมเลือนจะละเลงด้วยความรู้สึกผิดที่คอยกัดกร่อนบดขยี้ การบิดเบือนอ้อมกอดที่สวรรค์กำหนดไว้ให้สามีภรรยาเป็นหนึ่งเดียวเป็นเพียงความเสแสร้งหลอกลวง ประสบการณ์ที่ผิดกฎหมายแต่ละอย่างนำเอาความหมายลึกซึ้งและความทรงจำอันแสนหวานออกไปสิ้น

ท่านจะเลือกอิสรภาพหรือพันธนาการ

กองทัพที่ไม่เชื่อพระผู้เป็นเจ้ามีอยู่ทั่วไป ท่านมีชีวิตอยู่ในแดนศัตรู⁷ ภัยของพิชชีออลามกมีตาชดื่น และดักทุกคนที่ยอมให้มันจับกุมด้วยเล่ห์เพทุบาย

พระเจ้าทอดพระเนตรเห็นสิ่งนี้ล่วงหน้า พระองค์ตรัสว่า “และบัดนี้เราเอาความลึกลับออกไปให้เจ้าเห็น, สิ่งซึ่งมีอยู่ในห้องรโหฐาน, ที่จะทำให้เกิดแม้ความพินาศของเจ้าตามสมควรแก่เวลา, และเจ้าหาว่ามันไม่” (คพ. 38:13; ดู ข้อ 28 ด้วย)

ลองพิจารณาว่ามีกี่คนในห้องรโหฐานกำลังหมายมั่นจะเอาชีวิตและความสุขของท่านตอนนี้! การล่อลวงทางเนื้อหนังไม่ใช่เรื่องใหม่ อัครสาวกเปโตรเตือนเรื่องกับดักเดียวกันนี้เมื่อท่านเขียนว่า

“พวกเขา...ใช้กิเลสตัณหาของเนื้อหนังดักจับ...คนที่ [สะอาด]

...

“พวกเขาสัญญาว่าจะให้เสรีภาพกับคนเหล่านั้น แต่ตัวเองยังเป็นทาสของความเสื่อมทราม เพราะว่าผู้ใดพ่ายแพ้แก่สิ่งใด เขาก็เป็นทาสของสิ่งนั้น” (2 เปโตร 2:18-19)

จงหลีกเลี่ยงพันธนาการเช่นนั้น พื้นที่ที่รักทั้งหลาย หากปัจจุบันท่านกำลังดูสื่อลามก จงหยุดเดี๋ยวนี้! ขอความช่วยเหลือจากอธิการของท่าน ไม่มีใครฉลาดพอจะชนะปฏิปักษ์ด้วยตนเอง เมื่อพวกเขาถูกพิชชีออลามก สื่อลามกบ่อนทำลายเหมือนโรคเรื้อน เสพแล้วติดเหมือนยาบ้า และกัดกร่อนเหมือนน้ำค้าง

ท่านจะเลือกทำตามพระเจ้าหรือปรัชญาของมนุษย์

จงศึกษา “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก”⁸ อย่างถี่ถ้วน ครอบครัวจะถูกโจมตีทั่วทั้งโลก แต่ความจริงของถ้อยแถลงเรื่องครอบครัวจะเสริมกำลังท่าน

ท่านต้องเข้าใจผลกระทบยาวไกลของการปะทะกันในสังคม ปัจจุบันเรื่องนิยามของการแต่งงาน การถกเถียงในปัจจุบันเกี่ยวข้องกับคำถามที่ว่าคนเพศเดียวกันสองคนแต่งงานกันได้หรือไม่ ถ้าท่านมีคำถามเกี่ยวกับจุดยืนของศาสนจักรในเรื่องนี้หรือประเด็นสำคัญอื่นๆ จงไตร่ตรองร่วมกับการสวดอ้อนวอน แล้วตั้งใจฟังข่าวสารของศาสนาดพยากรณ์ที่มีชีวิต ถ้อยคำที่ได้รับการดลใจเหล่านั้น บวกกับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะทำให้ท่านเข้าใจถ่องแท้มากขึ้น⁹

การถกเถียงเรื่องแต่งงานเป็นเพียงหนึ่งในข้อโต้แย้งมากมายที่จะท้าทายท่านในอนาคต คนหนุ่มสาวผู้มีสิทธิกำเนิดอันสูงส่งอย่างท่านจะเลือกสนับสนุนพระเจ้าและความจริงของพระองค์และด้านเสียงแสบแก้วหูของปฏิปักษ์

อัครสาวกเปาโลพยากรณ์เกี่ยวกับสภาพเลวร้ายในสมัยของเรา (ดู 2 ทิโมธี 3:1-5) วิสัยทัศน์ที่ถูกต้องของเปาโลเกี่ยวกับความเย้ยยับนทางวิญญาณในสมัยของเราตามมาด้วยการสรุปยืนยันของท่านว่าเราจะอยู่รอดปลอดภัยอย่างไร “ตั้งแต่เด็กมาแล้วท่านก็ได้เรียนรู้พระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งสามารถให้ปัญญาแก่ท่านในเรื่องความรอดโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์” (2 ทิโมธี 3:15)

ข้าพเจ้าจะเพิ่มคำแนะนำของข้าพเจ้าเข้ากับของเปาโลดังนี้ จงศึกษาพระคัมภีร์ต่อไป จงทำสิ่งที่สร้างศรัทธาของท่านในพระเยซูคริสต์ต่อไป และจงสังเกตทางเลือกอันชาญฉลาดที่ท่านต้องเลือกอย่างเล็งไม่ได้

ศรัทธาของท่านในพระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณของพระองค์จะทำให้ท่านกล้าแต่งงานและนำลูกๆ เข้ามาในครอบครัวขณะที่ท่านอายุน้อยและสามารถมีได้ เมื่อท่านอายุเท่าข้าพเจ้า ท่านจะเห็นค่าของลูกหลานและลูกๆ ของพวกเขาเหนือชื่อเสียงหรือโชคลาภที่อาจมีมา

ท่านจะเตรียมรับการสัมภาษณ์ส่วนตัวกับพระผู้ช่วยให้รอดอย่างไร

คนหนุ่มสาวผู้มีสิทธิกำเนิดอันสูงส่งยังไม่ได้พร้อม ไม่มีสักคนที่ดีพร้อม ฉะนั้นท่าน พร้อมกับพวกเราที่เหลือ จึงสำนึกคุณอย่างยิ่งต่อการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด ซึ่งมีการให้อภัยอย่างสมบูรณ์ เมื่อท่านกลับใจอย่างแท้จริง ท่านทราบเช่นกันว่าท่านอยู่ในความเป็นมรตัยนี้ค่อนข้างสั้น ในที่สุดทุกท่านจะเรียนจบจากการดำรงอยู่ที่เปราะบางนี้และย้ายไปอยู่โลกหน้า

วันพิพากษาคอยท่าเราแต่ละคน ข้าพเจ้าทราบว่า “องค์ทวารบาลคือพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล; และพระองค์ไม่ทรงจ้างผู้รับใช้ที่นั่น” (2 เนไฟ 9:41) ใช่ เราแต่ละคนจะมีการสัมภาษณ์ส่วนตัวกับพระเยซูคริสต์

แต่ละวันบนแผ่นดินโลกให้เวลาและโอกาสท่านเตรียมรับการสัมภาษณ์ดังกล่าว ขอให้รู้ว่า เมื่อท่านเลือกดำเนินชีวิตอยู่ฝ่ายพระเจ้า ท่านไม่มีวันโดดเดี่ยว พระผู้เป็นเจ้าประทานความช่วยเหลือแก่ท่านขณะที่ท่านเดินทางไปตามเส้นทางอันตรายของความเป็นมรตัย เมื่อท่านทุ่มเทใจสวดอ้อนวอนพระองค์ทุกวันอย่างขยันหมั่นเพียรและตั้งใจจริง พระองค์จะทรงส่งเทพมาช่วยท่าน (ดู คพ. 84:88) พระองค์เคยประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้อยู่เคียงข้างท่านเมื่อท่านดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควร พระองค์ประทานพระคัมภีร์แก่ท่านเพื่อท่านจะสามารถตีความพระวจนะของพระเยซูคริสต์ได้

จงเลือกคิดและกระทำ
ต่างจากคนของโลก
จงเลือกมองต่างและดู
ว่าท่านจะเป็นอิทธิพล
ได้อย่างไร

อย่างเต็มที่ (ดู 2 นิโฟ 9:51; 32:3) พระองค์ประทานพระวจนะให้
ท่านเอาใจใส่จากศาสดาพยากรณ์ที่ยังมีชีวิตอยู่

ท่านจะวางใจใคร

ท่านทราบว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระบิดาของท่าน ทรงรักท่าน
และทรงต้องการให้ท่านมีความสุข จงวางใจพระองค์ (ดู 2 นิโฟ
4:34; 28:31) จงมีใจจดจ่ออยู่ที่พระวิหารศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ มี
ค่าควรแก่การรับเอ็นดูเมตตาและศาสนพิธีนิมิตของท่าน ชื่อสัตย์
ต่อพันธสัญญาเหล่านั้น และกลับไปพระวิหารบ่อยๆ จำไว้ว่า
เป้าหมายสูงสุดของท่านคือได้รับพรยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาพร
ทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า พรแห่งชีวิตนิรันดร์ (ดู คพ. 14:7) ศาสน
พิธีพระวิหารจำเป็นต่อพรนั้น (ดู คพ. 131:1-3)

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ท่านศึกษาข้อความพระคัมภีร์ร่วมกับการ
สวดอ้อนวอนเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของท่าน จุดประสงค์ และพร (ดู
คพ. 86:8-11) ใช่แล้ว ท่านทั้งหลายคือหนุ่มสาวแห่งสิทธิกำเนิด
อันสูงส่งอย่างแท้จริง ทรงสร้างท่านในรูปลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า

ท่านเป็นทายาทตามกฎหมาย ต้องถูกทดลองและทดสอบ ขอให้
ท่านเลือกเป็นแสงสว่างส่องโลกเพื่อช่วยให้บุตรธิดาของพระผู้เป็น
เจ้ารอด มีปิตี และได้รับพรแห่งชีวิตนิรันดร์ในท้ายที่สุด ■

จากคำปราศรัยการให้ข้อคิดทางวิญญาณของระบบการศึกษาของศาสนจักร, “Youth
of the Noble Birthright: What Will You Choose?” ที่มหาวิทยาลัยบริกัม ยังก์-ฮาวาย
วันที่ 6 กันยายน ค. ศ. 2013 ดูคำปราศรัยฉบับเต็มที่ cesdevotionals.lds.org

อ้างอิง

1. “Carry On,” *Hymns*, no. 255.
2. “ความหวังอิสราเอล,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 121.
3. คำภาษากรีก *anastrophe*, แปลจากคำว่า *conversation* (การสนทนา)
หมายถึงรูปแบบชีวิตขาขึ้น
4. Ardeth Greene Kapp, *I Walk by Faith* (1987), 97.
5. ดู “เราพองต้องถูกเกณฑ์,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 127
6. บางคนเรียกสิทธิเสรีว่า *อิสระเสรี* แต่คำนี้ไม่อยู่ในพระคัมภีร์ พระคัมภีร์พูดถึงแต่
สิทธิเสรีทางศีลธรรม (ดู คพ. 101:78)
7. ดู บอยด์ เอ. แพคเกอร์, “คำแนะนำสำหรับเยาวชน,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2011, 22.
8. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2010, 165.
9. ถ้อยแถลงที่ได้รับการคล้อยตามของศาสนจักรเกี่ยวกับครอบครัวกล่าวว่า “ครอบครัว
ได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า การแต่งงานระหว่างชายและหญิงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง
ต่อแผนนิรันดร์ของพระองค์ เคมีสิทธิถือกำเนิดภายในพันธะของการสมรส และ
ได้รับการเลือกจากบิดามารดา” (“ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียวไฮนา*, พ.ย.
2010, 165)

เรา ควร เป็น ใคร แบบใด

หากเราต้องการเป็นเหมือนพระ-
ผู้ช่วยให้รอดอย่างแท้จริง เราต้อง
เรียนรู้การสอนในแบบที่พระองค์
ทรงสอน

โดย ฝ่ายประธาน
โรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ

แทด อาร์. คอลลิสเตอร์, ประธาน (กลาง);
จอห์น เอส. แทนเนอร์, ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
(ซ้าย); และ เดวิน จี. เดอร์แรนท์,
ที่ปรึกษาที่สอง (ขวา)

พระเจ้าผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์จวน
สิ้นสุดการปฏิบัติศาสนกิจของ
พระองค์ในทวีปอเมริกา ไม่นาน
ก่อนหน้านั้น พระองค์เสด็จขึ้นสวรรค์โดย
ทรงนำแสงสว่างมาขับความมืดที่ปกคลุม
แผ่นดินของชาวนีไฟและชาวเลมันหลังจาก
การสิ้นพระชนม์ของพระองค์ พระองค์
ทรงสอน เป็นพยาน และสวดอ้อนวอน
พระองค์ประทานพร ตอบคำถาม และ
สถาปนาศาสนจักรของพระองค์ เวลานี้
ขณะทรงเตรียมจะไปจากเหล่าสานุศิษย์
พระองค์ทรงมอบหน้าที่หนึ่งซึ่งต้องทำให้
พวกเขาเปี่ยมด้วยความมั่นใจ

“เจ้ารู้สิ่งที่เจ้าต้องทำในศาสนจักรของ
เรา; เพราะงานที่เจ้าเห็นเราทำมาแล้วเจ้า
จงทำด้วย...”

“...ฉะนั้น, เจ้าควรเป็นคนอย่างไรเล่า?
ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, แม้ดังที่เรา
เป็น” (3 นิไฟ 27:21, 27)

พระเยซูทรงเชื้อเชิญเราให้เป็นเหมือน
พระองค์ และคุณลักษณะสำคัญยิ่งประการ
หนึ่งของพระองค์คือความสามารถในการ
สอน พระองค์ทรงเป็นองค์ปรมาจารย์ เพื่อ
เป็นเหมือนพระองค์เราต้องเป็นครูที่เปลี่ยน

ชีวิตและมีความรักมากขึ้น ไม่เฉพาะที่โบสถ์
เท่านั้นแต่ในบ้านของเราด้วย เพื่อเป็น
เหมือนพระองค์เราควรมีความปรารถนา
แรงกล้าในใจที่จะสอนดังพระองค์ทรงสอน

คำถามและคำเชื้อเชิญ

บ่อยครั้งพระเยซูทรงสอนผ่านคำถาม
และคำเชื้อเชิญ ลองพิจารณาตัวอย่างจาก
เวลาที่พระองค์ทรงใช้กับเหล่าสานุศิษย์
ในทวีปอเมริกา ขณะพวกเขากำลังสวด
อ้อนวอน พระผู้ช่วยให้รอดทรงปรากฏต่อ
พวกเขาและทรงถามคำถามเชื้อเชิญแบบ
ปลายเปิด “เจ้าอยากให้เราอบสิ่งใดแก่
เจ้า?” (3 นิไฟ 27:2) ท่านจะตอบอย่างไร
ถ้าพระผู้ช่วยให้รอดทรงถามท่านแบบนี้

เหล่าสานุศิษย์ตอบว่า “พระองค์เจ้าข้า,
พวกข้าพระองค์อยากให้พระองค์ทรงบอก
พวกข้าพระองค์ถึงชื่อที่พวกข้าพระองค์จะ
เรียกศาสนจักรนี้; เพราะมีการโต้เถียงใน
บรรดาผู้คนเกี่ยวกับเรื่องนี้” (3 นิไฟ 27:3)

พระคริสต์ทรงตอบคำถามของพวกเขา
ด้วยคำถามหนึ่งข้อของพระองค์ “พวกเขา
ไม่ได้อ่านพระคัมภีร์หรือ, ซึ่งกล่าวว่าเจ้า
ต้องรับนามของพระคริสต์, ซึ่งเป็นนามของ

เรา?” (3 นีไฟ 27:5) คำถามข้อนี้เตือนสติผู้เรียนของพระองค์ว่าพวกเขาควรพยายามตอบคำถามของตนเองและคำตอบของคำถามมากมายพบได้ในพระคัมภีร์

จากนั้นพระองค์ทรงสรุปโดยเตือนเหล่าสานุศิษย์ถึงความสำคัญของพระนามพระองค์ พระคำรัสของพระองค์เชื้อเชิญพวกเขาให้ปฏิบัติและทรงสัญญาพรดังนี้ “และผู้ใดที่รับนามของเรา, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับการช่วยให้รอดในวันสุดท้าย” (3 นีไฟ 27:6)

ต้นแบบการสอน

ในข้อสั้นๆ ไม่กี่ข้อนี้ พระเยซูคริสต์ได้ประทานต้นแบบการสอนที่ดีเยี่ยมแก่เรา พระองค์ทรงเริ่มด้วยคำถามกระตุ้นให้คิดที่ทรงกำหนดไว้เพื่อให้สังเกตเห็นความต้องการของผู้เรียน จากนั้นพระองค์ทรงรอฟังคำ

ตอบของพวกเขา

หลังจากผู้เรียนตอบ พระองค์ทรงช่วยให้พวกเขาพบสิ่งที่กำลังมองหาโดยทรงนำพวกเขาไปที่พระคัมภีร์

สุดท้าย พระองค์ทรงเชื้อเชิญสองครั้ง และทรงสัญญาพรวิเศษสุดแก่คนที่เต็มใจปฏิบัติตามพระคำรัสเชื้อเชิญของพระองค์ วิธีสอนของพระคริสต์ในครั้งนี้อาจสรุปเป็นหลักปฏิบัติได้ห้าข้อคือ

1. ถามคำถามที่มีประสิทธิภาพ

พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถามดังนี้ “เจ้าอยากให้เราอบสิ่งใดแก่เจ้า?” คำถามข้อนี้เชื้อเชิญคำตอบหลากหลาย เมื่อเราถามคำถามเช่นนั้น เราช่วยให้ผู้เรียนแสดงออกในสิ่งที่พวกเขาต้องการเรียนรู้ และเราช่วยให้พวกเขาจดจ่อกับสิ่งสำคัญที่สุด นั่นคือให้พวกเขามีส่วนในการเรียนรู้ที่พร้อมปฏิบัติ

2. ฟังผู้เรียนของท่าน

พระเยซูคริสต์ทรงฟังขณะที่พวกเขาบอกว่า “พระองค์เจ้าข้า, พวกข้าพระองค์อยากให้เราฟังพระองค์บอกพวกข้าพระองค์ถึงสิ่งที่พวกข้าพระองค์จะเรียกศาสนาจารย์นี้” เมื่อเราตั้งใจฟัง เราจะพร้อมใจกับความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น

3. ใช้พระคัมภีร์

พระคริสต์ทรงเตือนสติสานุศิษย์ของพระองค์ว่า “พวกเขาไม่ได้อ่านพระคัมภีร์หรือ, ซึ่งกล่าวว่าเจ้าต้องรับนามของพระคริสต์, ซึ่งเป็นนามของเรา?” ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรใช้เวลาไปกับพระคัมภีร์เพื่อเตรียมบทเรียน การศึกษาพระคัมภีร์เป็นส่วนสำคัญของการเตรียมทางวิญญาณทั้งสำหรับผู้สอนและผู้เรียน

4. เชื้อเชิญผู้เรียนให้ปฏิบัติ

พระเจ้าทรงเชื้อเชิญเหล่าสานุศิษย์ให้ (1) รับพระนามของพระองค์ไว้กับพวกเขา และ (2) อุดหนุนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* กล่าวว่า “สิ่งที่ควรจะมีให้น้อยที่สุดคือการสนทนาหรือสอนผู้คนโดยไม่มี การมอบข้อเสนอมุ่งให้ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งจะเสริมสร้างศรัทธาที่เขามีต่อพระคริสต์”¹ นี่เป็นคำแนะนำที่ดีไม่เฉพาะสำหรับผู้สอนศาสนาเท่านั้นแต่สำหรับครูสอนพระกิตติคุณทุกคนเช่นกัน

5. เตือนผู้เรียนให้นึกถึงพระที่สัญญาไว้กับการเชื่อฟัง

สุดท้าย พระเยซูคริสต์ทรงสัญญากับผู้เรียนของพระองค์ว่าคนที่ปฏิบัติตามพระคำรัสเชื้อเชิญ “จะได้รับการช่วยให้รอดในวันสุดท้าย” พระคริสต์ทรงสัญญากับเราบ่อยครั้งถึงพรอันประเสริฐสูงสุดสำหรับการเชื่อฟังของเรา (ดู คพ. 14:7) เราสัญญาได้เช่นกันในฐานะครูสอนพระกิตติคุณของพระองค์

ตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นวิธีสอนที่สำคัญหลายวิธีที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงใช้ นอกจากนี้ บางครั้งพระองค์ทรงสอนโดยอุปมาหรือแนวเปรียบเทียบด้วย บางคราวทรงทำท่ายและถึงกับตีสอนผู้กล่าวร้ายพระองค์ แต่พระองค์ทรงสอนด้วยความรักเสมอ แม้กับคนที่พระองค์ทรงว่ากล่าวตักเตือน (ดู วิวรณ์ 3:19)

รักผู้เรียนของท่าน

เราต้องสอนด้วยความรักและจิตกุศลเสมอหากเราประสงค์จะสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด ความรักเปิดใจทั้งของผู้สอนและผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ “ทั้งสอง [จึง] ได้รับการจรรโลงใจและชื่นชมยินดีด้วยกัน” (คพ. 50:22)

ตัวอย่างชัดเจนของความรักที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อผู้เรียนพบได้ใน 3 นีไฟ เมื่อพระองค์ทรงสวดอ้อนวอนเพื่อพวกเขา ทรงกันแสงกับพวกเขา และทรงอวยพรพวกเขา ขณะทรงสวดอ้อนวอนพระบิดาเพื่อชาวนีไฟ พวกเขาารู้สึกได้ถึงความรักของพระองค์ “ไม่มีใครเข้าใจถึงปิตีซึ่งเต็มจิตวิญญาณเราในเวลาที่เราได้ยินพระองค์ทรงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเพื่อเรา” (3 นีไฟ

17:17)

พระองค์ทรงกันแสงอย่างปิตียิ่งดีเพราะพวกเขาและทรงอวยพรพวกเขาเพราะศรัทธาของพวกเขา ความรักของพระองค์ยิ่งใหญ่

มาก “เจ้าจึงเป็นสุขเพราะศรัทธาของเจ้า. และ บัดนี้ ดูเถิด, ปิตีของเราเต็มเปี่ยม.

“และเมื่อพระองค์ตรัสถ้อยคำเหล่านี้แล้ว, พระองค์ทรงกันแสง” (3 นีไฟ 17:20–21)

ความรักอันยิ่งใหญ่ทำให้เรารู้ได้มาก พระคัมภีร์บันทึกว่า “สี่พระพักตร์ทรงยิ้มแย้มกับพวกท่าน” และ “ใจพวกเขาเปิดและพวกเขาเข้าใจ...ในใจพวกเขา” (3 นีไฟ 19:25, 33)

กระตุ้นผู้เรียนให้เป็นพยาน

พระผู้ช่วยให้รอดทรงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแบ่งปันประจักษ์พยานเช่นกัน ตัวอย่างเช่น “เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าไปในเขตเมืองซีซารียา ฟิลิปปี พระองค์ตรัสถามพวกสาวกของพระองค์ว่า คนทั่วไปพูดกันว่าบุตรมนุษย์เป็นใคร?

“เขาทั้งหลายทูลตอบว่า บางคน ว่าเป็นยอห์นผู้ให้บัพติศมา แต่บางคนว่าเป็นเอลี-

ยาร์ ส่วนคนอื่น ๆ ว่าเป็นเยเรมีย์ หรือเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้เผยพระวจนะ

“แล้วพระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า แล้ว พวกท่าน ว่าเราเป็นใคร?

“ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า พระองค์เป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” (มัทธิว 16:13-16)

หลังจากเปโตรแบ่งปันประกาศพยานของท่าน พระคริสต์ทรงประกาศพรอันนำอัครอัครต่อท่านดังนี้

“ซีโมน บุตรโยนาห์เอ๋ย ท่านก็เป็นสุข เพราะมนุษย์ไม่ได้เปิดเผยเรื่องนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ทรงเปิดเผยให้ทราบ

“เราบอกท่านว่าท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และพลั้งแห่งความตายจะมีชัยต่อคริสตจักรไม่ได้

“เราจะมอบลูกกุญแจต่าง ๆ แก่แผ่นดินสวรรค์ให้ไว้แก่ท่าน สิ่งใดที่ท่านกล่าวห้ามในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์ สิ่งใดที่ท่านกล่าวอนุญาตในโลก สิ่งนั้นก็จะได้รับอนุญาตในสวรรค์” (มัทธิว 16:17-19)

ในการพยายามเป็นครูที่เชี่ยวชาญ เราเองจะต้องถามคำถามบ่อยๆ เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้แบ่งปันประกาศพยาน ทั้งด้วยวาจาและในใจพวกเขา เราจะเชื่อเชิญผู้เรียนให้แสวงหาประสบการณ์เสริมสร้างประกาศพยานส่วนตัวในชีวิตประจำวัน จากนั้นหากบรรยากาศในห้องเรียนหรือบ้านอำนวยการให้มีพระวิญญาณ ผู้เรียนของเราจะรู้สึกสบายใจในการแบ่งปันประสบการณ์ทางวิญญาณและประกาศพยานให้กัน

ดำเนินชีวิตตามสิ่งที่ท่านสอน

พระเยซูคริสต์ทรงชักชวนผู้อื่นให้ทำสิ่งที่พระองค์ทรงทำ (ดู 3 นีไฟ 27:21)—ติดตาม

พระองค์ (ดู มัทธิว 4:19) พระองค์ดำเนินพระชนม์ชีพตามสิ่งที่พระองค์ทรงสอน และพระองค์ทรงสอนโดยแบบอย่างด้วยวิธีนั้น

พระองค์ทรงสอนเกี่ยวกับการรับใช้โดยทรงรับใช้ นั่นต้องเป็นบทเรียนที่ยิ่งใหญ่สำหรับสาวกของพระองค์อย่างแน่นอน เมื่อพระองค์ทรงล้างเท้าพวกเขา! “เพราะฉะนั้นถ้าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระอาจารย์ยังล้างเท้าของพวกท่าน ท่านก็ควรจะล้างเท้าของกันและกันด้วย

“เพราะว่าเราวางแบบแก่พวกท่านแล้ว เพื่อให้ท่านทำเหมือนอย่างที่เราทำกับท่านด้วย” (ยอห์น 13:14-15)

พระองค์ทรงสอนเกี่ยวกับความรักโดยทรงรัก “เราให้บัญญัติใหม่ไว้กับพวกท่าน คือให้รักซึ่งกันและกัน เรารักพวกท่านมาแล้วอย่างไร ท่านก็จงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น” (ยอห์น 13:34)

พระองค์ทรงสอนเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนโดยทรงสวดอ้อนวอน หลังจากทรงมีพระดำรัสสวดอ้อนวอนอันศักดิ์สิทธิ์เป็นส่วนพระองค์จนไม่สามารถบันทึกไว้ได้ พระองค์ตรัสว่า “และดังที่เราสวดอ้อนวอนอยู่ในบรรดาพวกเจ้าแม้เช่นนั้นเจ้าจงสวดอ้อนวอนในศาสนจักรของเรา, ... ดูก่อนเราคือแสงสว่าง; เราทำตัวอย่างไว้ให้เจ้า” (3 นีไฟ 18:16)

พระเยซูคริสต์ทรงวางแบบฉบับให้ครูสอนพระกิตติคุณทุกคนผู้ปรารถนาจะสอนในวิธีของพระองค์ แม้ไม่ดีพร้อมเช่นพระองค์แต่เราสามารถเพียรพยายามดำเนินชีวิตตามสิ่งที่เราสอนได้ ในคำร้องเพลงสำหรับเด็ก ครูควรสามารถพูดได้ว่า “ทำดังที่ฉันทำ ทำตาม ทำตามฉัน!”²

สอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด

เราขอเชิญชวนครูสอนพระกิตติคุณทุกคนนำหลักธรรมสำคัญหกข้อต่อไปนี้มาใช้ซึ่งสะท้อนถึงวิธีที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอน

1. รักผู้ที่ท่านสอน

- ตามหาผู้เรียน
- เน้นความต้องการของผู้เรียน

2. เตรียมตัวท่านทางวิญญาณ

- ดำเนินชีวิตตามสิ่งที่ท่านสอน
- รู้แหล่งข้อมูลที่มีให้

3. สอนด้วยพระวิญญาณ

- ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักพระวิญญาณ
- เป็นครูที่สอนได้
- สร้างบรรยากาศการเรียนรู้

4. ค้นพบพระกิตติคุณด้วยกัน

- ตั้งความคาดหวังสูง
- กระตุ้นผู้เรียนให้เป็นพยาน
- ถามคำถามที่มีประสิทธิภาพ
- ฟังผู้เรียน

5. สอนหลักคำสอน

- ใช้พระคัมภีร์
- ใช้เรื่องเล่าและตัวอย่าง
- สัญญาพรและเป็นพยาน

6. เชิญเชิญผู้เรียนให้ปฏิบัติ

- ช่วยให้ผู้เรียนปฏิบัติ
- ติดตามผลการเชื่อเชิญ

เมื่อเราประยุกต์ใช้หลักธรรมเหล่านี้ เราจะเป็นครูที่ดีขึ้น เป็นผู้เรียนที่ดีขึ้น เป็นบิดามารดาที่ดีขึ้น และเป็นศาสนิกษย์ที่ดีขึ้นของพระเยซูคริสต์ เพราะพระองค์ทรงบัญชาเราให้ “สอน ... กัน” “อย่างขยันหมั่นเพียร” ในวิธีที่ “ทุกคนจะรับการจรรโลงใจจากทุกคน” (คพ. 88:77, 78, 122) ขอให้คนที่เราสอนเห็นบางส่วนขององค์ปรมาจารย์ในตัวเราและมีประสบการณ์ที่ไม่เพียงให้ข้อมูลความรู้เท่านั้น แต่เปลี่ยนแปลงพวกเขาด้วย ■

อ้างอิง

1. สัจสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา (2004), 212.
2. “Do As I’m Doing,” *Children’s Songbook*, 276.

โดย เอ็ดเดอร์
โคอิชิ อาโอยากิ
แห่งสวากเจ็ดสิบ

คำแนะนำของศาสตราจารย์ และ พรพระวิหาร

สมัยข้าพเจ้าเป็นเยาวชนชาย เอ็ดเดอร์เป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) สมาชิกโครัมอัครสวากสิบสอง เวลานั้น ได้มาเยือนญี่ปุ่นและพูดในการประชุมใหญ่ที่ ข้าพเจ้าเข้าร่วม ข้าพเจ้ายังจำคำแนะนำของท่านได้ “คนหนุ่มสาว ควรไปเป็นผู้สอนศาสนา และพวกเขาควรแต่งงานในพระวิหาร”

ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์และ ตั้งใจว่าจะรับใช้งานเผยแผ่และแต่งงานในพระวิหาร แม้ญี่ปุ่นจะ ยังไม่มีพระวิหาร

เวลานั้นข้าพเจ้าอายุ 19 ปีและเรียนมหาวิทยาลัยปีสอง พ่อแม่ ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย พวกท่านคัดค้านอย่างหนัก เรื่องการตัดสินใจรับใช้งานเผยแผ่ของข้าพเจ้า ทุกวันข้าพเจ้า สวดอ้อนวอนขอให้พวกท่านอนุญาตและเห็นชอบ หกเดือนต่อมา พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้า

“เรากำลังมีปัญหาเรื่องเงิน เราจ่ายค่าเรียนและค่ากินอยู่ให้ลูก ไม่ได้อีกแล้ว” พ่อแม่บอกข้าพเจ้า “นับจากนี้ไปลูกจะต้องเลี้ยงตัวเอง เราไม่คัดค้านถ้าลูกจะเป็นผู้สอนศาสนา!”

ข้าพเจ้าได้รับความเห็นชอบจากพ่อแม่ ด้วยเหตุนี้จึงหยุดเรียน รับใช้งานเผยแผ่ด้านการก่อสร้างของศาสนจักร แล้วเริ่มหางานเพื่อให้มีเงินรับใช้งานเผยแผ่ด้านการสอนพระกิตติคุณ ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า ข้าพเจ้าได้งานสามงาน! ปีต่อมา ทุกวันยกเว้นวันอาทิตย์ ข้าพเจ้าส่งหนังสือพิมพ์ตั้งแต่ตี 3 ถึง 7 โมง

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเมื่อเราสวดอ้อนวอนขอการนำทาง ทำตามศาสตพยากรณ์ที่มีชีวิต และทำให้พระวิหาร มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในชีวิตเรา พระบิดาบนสวรรค์จะทรงนำเราและทรงอวยพรเรา

เช้า ทำความสะอาดอาคารตั้งแต่ 9 โมงเช้าถึง 4 โมงเย็น และ ทำงานเป็นพ่อครัวตั้งแต่ 5 โมงเย็นถึงหนึ่งทุ่มครึ่ง จากนั้นจะ เปลี่ยนเสื้อผ้าและทำงานเป็นผู้สอนศาสนาท้องถิ่นตอนกลางคืน

เมื่อข้าพเจ้าอายุ 22 ปี ข้าพเจ้าได้รับเรียกไปคณะเผยแผ่ นอร์ทเทิร์นฟาร์อีสต์ ตลอดการรับใช้งานเผยแผ่ข้าพเจ้าประสบปีติใหญ่หลวงที่สุดอย่างไม่เคยประสบมาก่อน มีโอกาสมากมายให้ รู้ถึงความรักของพระผู้เป็นเจ้า และได้รับพรมากมาย ครอบครัว ข้าพเจ้าได้รับพระพรระหว่างข้าพเจ้ารับใช้เช่นกันเมื่อพ่อแม่แก้ไข ปัญหาการเงินของพวกท่าน

ทำตามศาสตพยากรณ์

เมื่อข้าพเจ้าจบงานเผยแผ่ พระวิญญาณทรงกระตุ้นเตือนข้าพเจ้าให้ทำตามคำแนะนำส่วนที่สองของประธานคิมบัลล์ และไม่ เลื่อนการแต่งงานในพระวิหาร หนึ่งปีก่อนหน้านั้นสมาชิกศาสนจักรในญี่ปุ่นเริ่มวางแผนเดินทางไปพระวิหารซอลท์เลค เพราะ พวกเขาจะไปในอีกสามเดือน ข้าพเจ้าจึงสวดอ้อนวอนและอด

อาหารขอให้ทรงนำไปพบหญิงสาวที่มีค่าควรที่ข้าพเจ้าจะพาไป
พระวิหารได้

ต่อมาไม่นานข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมศาสนจักรในเมืองมะสึ
โมะโตะบ้านเกิด ขณะอยู่ที่นั่นข้าพเจ้าบังเอิญพบชิโรโกะ โมโมะ
เธเรียนมัธยมปลายโรงเรียนเดียวกับข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้าเข้าร่วม
ศาสนจักร พระวิญญาณทรงยืนยันทันทีว่าเธอเป็นคนที่ทรงเตรียม
ไว้ให้ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าขอชิโรโกะแต่งงานหลังจากเราเริ่มออกเดทได้ไม่นาน
เธอทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อเธอตกลงจะแต่งงานด้วย แต่เธอ
ทำให้ข้าพเจ้าประหลาดใจด้วยคำพูดต่อจากนั้น

“ฉันมีความสุขมากที่รู้ว่าพระเจ้าของคุณคือพระเจ้าของฉัน” เธอ
กล่าว “เมื่อพวกเขาประกาศการเดินทางไปพระวิหารซอลท์เลค
ฉันอยากไปมาก ฉันสวดอ้อนวอนหลายครั้งขอให้พระเจ้าทรงช่วย
ให้ฉันพบคนที่ จะแต่งงานกับเขานั้นได้ ราวหนึ่งปีก่อนฉันได้รู้
ผ่านพระวิญญาณขณะสวดอ้อนวอนว่าควรรอคุณและคุณจะขอ
ฉันแต่งงานเมื่อคุณกลับจากงานเผยแผ่”

นั่นเป็นประสบการณ์ทางวิญญาณที่ยอดเยี่ยมสำหรับเรา และ
ทำให้เราตั้งใจแน่วแน่มากขึ้นว่าจะแต่งงานในพระวิหารซอลท์เลค
เรามีเงินเดินทางเล็กน้อย แต่เราไม่หมดกำลังใจเพราะเรื่องนี้ ตอน
นั้นเรารู้ว่าเมื่อเราวางใจพระเจ้าและรักษาพระบัญญัติ พระองค์จะ
ทรงช่วยให้เราบรรลุสิ่งที่เราไม่อาจบรรลุเองได้

เราทูลพระบิดาบนสวรรค์ในคำสวดอ้อนวอนและพยายามสุด
กำลังเพื่อให้ได้เงินที่จำเป็นต้องใช้ ความพยายามเหล่านั้นผนวก
กับความช่วยเหลือด้านการเงินจากเพื่อนๆ ของชิโรโกะ เราจึง

การเชื่อฟัง—แนวทางที่เชื่อถือได้

“พระบิดาบนสวรรค์ผู้เปี่ยมด้วยความรักทรง
วางเส้นทางและจัดหาแนวทางที่เชื่อถือได้ไว้
ให้เราแล้ว—นั่นคือ การเชื่อฟัง ความรู้เรื่อง
ความจริงและคำตอบของคำถามสำคัญที่สุด

มาสู่เราเมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า”

ประธานโธมัส เอส. มอนสัน, “การเชื่อฟังนำมาซึ่งพร,” *เลียวไนนา*, พ.ศ.
2013, 89.

สามารถไปพระวิหารซอลท์เลคพร้อมวิสุทธิชนชาวญี่ปุ่นได้

เราไม่อาจบรรยายปิติที่เรารู้สึกขณะรับการฝึกเป็นคู่สามีภรรยา
นิรันดร์ที่นั่น เราจะไม่ลืมประสบการณ์นั้น สิ่งที่เป็นปิติของ
เราคือเราได้สืบหาบรรพชนห้ารุ่นของเราและได้เตรียมชื่อของพวกเขา
เขาสำหรับงานพระวิหาร ขณะอยู่ในซอลท์เลคซิตี้เราประกอบ
ศาสนพิธีแทนบรรพชนเหล่านั้น การทำศาสนพิธีดังกล่าวช่วยให้
เรารู้สึกใกล้ชิดกับพวกเขา เรารู้ว่าพวกเขาเปี่ยมด้วยปิติเพราะ
ความพยายามของเรา

เราเป็นคู่แต่งงานใหม่ที่ยากจน แต่เราทำให้การเข้าพระวิหารมี
ความสำคัญเป็นอันดับแรก จากนั้นเราไปพระวิหารลาเอีย ฮาวาย
บ่อยครั้งเท่าที่การเงินจะเอื้ออำนวย

ได้รับพรจากพระวิหาร

“เราต้องการพระวิหารมากกว่าสิ่งอื่นทั้งหมด” ศาสตราจารย์
โจเซฟ สมิทกล่าว¹

ในแผนแห่งความรอดของพระเจ้าเป็นเจ้า พระวิหารจำเป็นอย่าง
ยิ่งต่อความสุขนิรันดร์ของเราเพราะเราประกอบพิธีศักดิ์สิทธิ์และ
ศาสนพิธีแห่งความรอดที่นั่น Bible Dictionary บอกเราว่าพระ-
วิหารเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของการนมัสการบนแผ่นดินโลกและ
เป็น “สถานที่ซึ่งพระเจ้าอาจเสด็จมา”²

ถ้าเราให้เกียรติพันธสัญญาพระวิหารและมาพระวิหาร “ด้วย
ใจนอบน้อม ในความสะอาด และเกียรติ และความซื่อตรง”³ เรา
จะรู้สึกถึงพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และได้รับความสว่างและความรู้
มากขึ้น เมื่อเราออกจากพระวิหาร เราจะออกมาพร้อมเดชานุภาพ
จากพระเจ้าเป็นอาวุธและมีพระนามของพระองค์อยู่กับเรา รัศมีภาพ
ของพระองค์อยู่รอบเรา และเหล่าเทพดูแลเรา (ดู คพ. 109:13, 22)

เมื่อเรากลับไปญี่ปุ่นหลังจากแต่งงาน สัญญาของพระเจ้าเกิด
ขึ้นจริงในชีวิตเราขณะที่ข้าพเจ้าหางานเต็มเวลา

พระเจ้าทรงทำให้สัญญาของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผล

ข้าพเจ้าทำงานไม่เต็มเวลาเมื่อลูกคนแรกของเราเกิด เรามี
ความสุขมาก แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าจะไม่สามารถเลี้ยงดูครอบครัวที่
ขยายใหญ่ขึ้นได้โดยไม่ทำงานเต็มเวลา เราเริ่มสวดอ้อนวอนอย่าง
ตั้งใจจริง ทูลขอความช่วยเหลือจากสวรรค์

ก่อนรับใช้งานเผยแผ่ ข้าพเจ้าต้องการทำงานด้านการค้าต่าง

ประเทศ แต่เพื่อให้บริษัทการค้าจ้างเรา โดยปกติผู้สมัครต้องเรียนจบมหาวิทยาลัยและมีเอกสารบางอย่างรับรอง ข้าพเจ้าไม่ได้เรียนจบมหาวิทยาลัยและไม่มีเอกสารรับรอง แต่เมื่อเราสวดอ้อนวอน เรารู้สึกว่าพระเจ้าจะประทานพรเราและเตรียมงานให้ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าตัดสินใจไปสอบที่บริษัทการค้าหลายแห่งทั้งที่ไม่มีวุฒิการศึกษา สองแห่งแรกปฏิเสธ แต่ข้าพเจ้ามีประสบการณ์แปลกประหลาดเมื่อสมัครบริษัทที่สาม

ศาสนจักรมีสมาชิกชาวญี่ปุ่นไม่มากในยุคนั้น และหลายคนมีอคติต่อศาสนจักร เมื่อตัวแทนสามคนจากบริษัทการค้าแห่งที่สามสัมภาษณ์ข้าพเจ้า พวกเขาเริ่มถามเกี่ยวกับศาสนจักร โดยขอคำตอบอย่างละเอียด เพราะเพิ่งกลับจากงานเผยแผ่ข้าพเจ้าจึงไม่มีปัญหาขณะพูดถึงศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้าพูดถึงพระกิตติคุณและแสดงประจักษ์พยานถึงพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์ การละทิ้งความเชื่อ นิमितแรกของโจเซฟ สมิท พระคัมภีร์มอรมอน การฟื้นฟูศาสนจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ และคำสอนของศาสนจักรเป็นเวลาอย่างน้อย 40 นาที

ไม่มีผู้สัมภาษณ์คนใดติดบทยกย่องข้าพเจ้าพูด สองสามวันต่อมาบริษัทการค้าแห่งนั้นเสนองานที่ให้เงินเดือนสูงจนน่าตกใจแก่ข้าพเจ้า ต่อมา เมื่อข้าพเจ้าถามผู้จัดการว่าทำไมจ้างข้าพเจ้า เขาตอบว่า “ระหว่างสัมภาษณ์คุณ ผมเกิดความเชื่อมั่นว่าคุณจริงจัง จริงใจ และภักดี คุณคงจะเป็นคนที่ทำงานให้บริษัทเราแบบนั้น”

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าทรงทำให้สัญญาของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผล ระหว่างสัมภาษณ์ข้าพเจ้ารู้สึกถึงพลังและพระวิญญาณของพระเจ้าดังที่พระองค์ทรงสัญญากับผู้ที่เข้าพระวิหารและให้เกียรติพันธสัญญาพระวิหาร ข้าพเจ้ารู้สึกว่าพระวิญญาณสถิตกับข้าพเจ้าเช่นกันขณะทำงานให้บริษัทที่ข้าพเจ้าได้ทำคุณประโยชน์มากมาย

พระวิหารมาถึงญี่ปุ่น

ที่การประชุมระดับภาคในโตเกียว ค.ศ. 1975 ประธานคิมบัลล์ประกาศสร้างพระวิหารโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น วิสุทธิชนชาวญี่ปุ่นปลาบปลื้มยินดีกันถ้วนหน้า ทุกคนปรบมือเกรียวกราวเพื่อแสดงความปิติยินดีและความสำนึกคุณ

พระวิหารโตเกียว ญี่ปุ่นสร้างเสร็จในปี 1980 ระหว่างโอเฟ่นเฮาส์และพิธีอุทิศ วิสุทธิชนได้รับพรด้วยประสบการณ์สุดพิเศษทางวิญญาณและปิติอย่างยิ่ง ประสบการณ์เหล่านั้นยังคงเกิดขึ้นหลังการอุทิศพระวิหารขณะวิสุทธิชนเริ่มได้รับศาสนพิธีพระวิหารและประกอบพิธีแทนบรรพชนที่ล่วงลับของพวกเขา

ปัจจุบัน เกือบ 45 ปีหลังจากข้าพเจ้ากับชิโรโกะแต่งงานกัน การตัดสินใจทำตามคำแนะนำของศาสนาดำเนินการยังคงเป็นพรแก่ชีวิตเราและชีวิตลูกๆ ของเรา เราสร้างครอบครัวที่วิเศษสุดตามวิธีของพระเจ้า—มีรากฐานบนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ รวมถึงพันธสัญญาพระวิหาร

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเมื่อเราสวดอ้อนวอนขอการนำทาง ทำตามศาสนาดำเนินการที่มีชีวิต และทำให้พระวิหารมีความสำคัญเป็นอันดับแรกในชีวิตเรา พระบิดาบนสวรรค์จะทรงนำเราและทรงอวยพรเรา ■

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท (2007), 448.
2. Bible Dictionary, “Temple.”
3. สเปนเซอร์ คัมเบล, คิมบัลล์, จากคำสวดอ้อนวอนอุทิศพระวิหารโตเกียว ญี่ปุ่น, ใน 2013 Church Almanac (2013), 297.

พลอรากับข้าพเจ้า

หุ้นส่วนเท่ากันในงานของพระเจ้า

ซ้าย: พลอร่า อมุลเซ็น และเอสรา
แทฟท์ เป็นสันในวัยหนุ่มสาว
ขวา: พลอร่ากับเอสรามีความสุข
กับลูก ๆ หกคนของพวกเขา

เมื่อเราเรียนรู้จากการเป็นส่วนที่รัก
กันและสนับสนุนกันของประธานเอสรา
แทฟท์ เป็นสันกับฟลอราภรรยาท่าน
เราเกิดความเข้าใจลึกซึ้งกว่าเดิมถึงการ
ปฏิบัติศาสนกิจของท่าน

โดย แอรัน แอล. เวสต์

ฝ่ายบริการจัดพิมพ์ของศาสนจักร

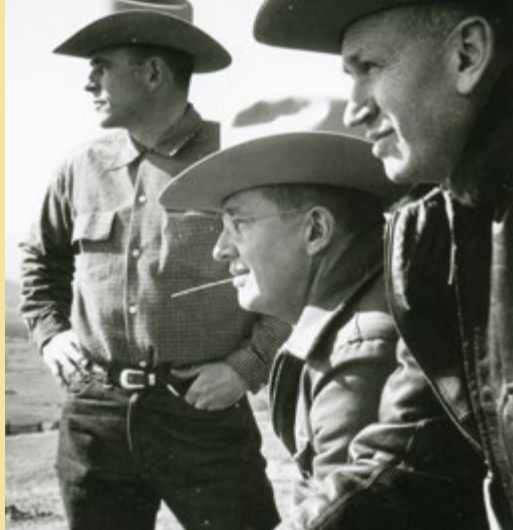
บางครั้งถ้าเราตั้งใจฟัง วลีสั้นๆ มีพลังได้เท่ากับโอวาท กรณีเช่นนี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน ค.ศ. 1985 วลีนั้นคือ “ฟลอรา กับข้าพเจ้า”

ประธานเอสรา แทฟท์ เป็นสัน (1899–1994) อ่านถ้อยคำเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งของคำแถลงที่ท่านเตรียมไว้ให้นักข่าวในวันหลังจากท่านรับการวางมือมอบหน้าที่เป็นประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) ถึงแก่กรรมหกวันก่อนหน้านั้น ประธานเป็นสันจึงกลายเป็นอัครสาวกอาวุโส

ประธานเป็นสันกับฟลอราภรรยาท่านอยู่ด้วยกันเมื่อพวกท่านทราบข่าวว่าประธานคิมบัลล์ถึงแก่กรรม และพวกท่าน “คุกเข่าสวดอ้อนวอนทันที”¹ ในย่อหน้าแรกของคำแถลงที่จะตีพิมพ์ไปทั่วโลก ประธานเป็นสันอยู่ข้างฟลอราอีกครั้ง ท่านกล่าวว่า “นี่เป็นวันที่ข้าพเจ้าไม่เคยคาดคิดฟลอรา กับข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนมาตลอดขอให้วันเวลาของประธานคิมบัลล์ยืนยาวบนโลกนี้ และขอให้เกิดปาฏิหาริย์อย่างหนึ่งกับท่าน ในเมื่อพระเจ้าตรัสไว้แล้ว เราจะทำให้ดีที่สุดภายใต้การนำทางของพระองค์เพื่อให้งานของพระองค์ก้าวหน้าในแผ่นดินโลก”²

หลังจากแต่งงานได้ 59 ปี ประธานเป็นสันพูดวลี “ฟลอรา กับข้าพเจ้า” อย่างเป็นธรรมชาติเมื่อท่านกล่าวว่า “เราจะทำให้ดีที่สุดภายใต้การนำทางของพระองค์เพื่อให้งานของพระองค์ก้าวหน้าในแผ่นดินโลก” ท่านไม่ได้ใช้คำว่า *เรา* เพื่อหมายถึงตัวท่านและเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ท่านอื่น แม้ท่านจะเป็นหนึ่งเดียวกับคนเหล่านั้น ในคำแถลงของท่าน ศาสตราจารย์ผู้หยั่งรู้และผู้เปิดเผยของศาสนจักรพูดถึงการเป็นหนึ่งเดียวกับภรรยาท่านในงานของพระเจ้า

อ่านเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิต
เกษตรกรที่หล่อหลอม
อุปนิสัยของเอสรา แทฟท์
เป็นสันได้จาก คำสอนของ
ประธานศาสนจักร: เอสรา
แทฟท์ เป็นสัน, หน้า 2-5

จากบทสุดตามเข็มนาฬิกา:
เอสรา แทฟท์ เป็นสันกับ
เกษตรกรคนอื่น ๆ; เอสรา
คนที่สองจากซ้าย กับมารดา
และพี่น้องของท่าน; บิดา
มารดาของเอสรา จอร์จ ที.
เป็นสันและซาร่าห์ ดังค์ลีย์
เป็นสัน

เหตุใดท่านจะไม่ใช่เป็นเล่า ท่านกับฟลอราเป็น
หนึ่งเดียวกันในงานของพระเจ้ามาเกือบหกทศวรรษ
แม้ชีวิตหลายด้านของพวกท่านเปลี่ยนไปตลอด
หลายปีนั้น แต่การเป็นหุ้นส่วนของพวกท่านเป็น
บ่อเกิดแห่งพลังสำหรับท่านทั้งสองเรื่อยมา

ปีนี้เป็นหลักสูตรการศึกษาของพี่น้องสตรีสมาคม
สงเคราะห์และผู้ดำรงฐานะปุโรหิตมีโอกาสนี้ให้
เรียนรู้จากประธานเอสรา แทฟท์ เป็นสัน ขณะ
ศึกษาคำสอนของประธานเป็นสัน ท่านอาจจะรู้สึก
อยากเรียนรู้เกี่ยวกับอุปนิสัยของประธานเป็นสัน
บทความนี้ท่านจะเห็นชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจ
ของประธานเป็นสันผ่านมุมมองของฟลอรา อมูส-
เซ็น เป็นสันภรรยาท่าน เลขหน้าและเลขบททั้งหมด
ในบทความนี้อ้างถึง คำสอนของประธานศาสนจักร:
เอสรา แทฟท์ เป็นสัน

“ดิฉันอยากจะทำงานกับเกษตรกร”

ในฤดูใบไม้ร่วงปี 1920 เอสรา แทฟท์ เป็นสัน
วัย 21 ปีเดินทางจากฟาร์มของครอบครัวในวีนิตี
ไฮดาโฮ สหรัฐอเมริกาไปไลแลน ยูทาห์เพื่อลง
ทะเบียนเรียนวิทยาลัยเกษตรยูทาห์ (ปัจจุบันคือ
มหาวิทยาลัยรัฐยูทาห์) วันหนึ่งเมื่อท่านอยู่กับ

เพื่อนบางคนในมหาวิทยาลัย หญิงสาวคนหนึ่ง
สะดุดตาท่าน ท่านกล่าวในเวลาต่อมาว่า

“เราออกมาใกล้โรงงานผลิตนมเมื่อหญิงสาวคน
หนึ่ง—มีเสน่ห์และสวยมาก—ขับรถคันเล็กของเธอ
ผ่านเราไปซื้อนมที่โรงงานผลิตนม เมื่อพวกหนุ่มๆ
โบกมือให้ เธอโบกตอบ ข้าพเจ้าถามว่า ‘ผู้หญิงคน
นั้นเป็นใครหรือ’ พวกเขาคำตอบว่า ‘เธอชื่อฟลอรา
อมูสเซ็น’

“ข้าพเจ้าบอกพวกเขาว่า ‘พวกคุณรู้ไหม ผมเพิ่ง
มีความรู้สึกว่าคุณจะต้องแต่งงานกับเธอ’

เพื่อนๆ ของเอสราขบขันกับคำประกาศนี้ พวก
เขาพูดว่า “เธอโด่งดังเกินไปสำหรับหนุ่มบ้านไร่”
คำตอบของท่านคือ “มันยิ่งทำให้น่าสนใจมากขึ้น
ไปอีก”³

เพื่อนๆ ของเอสราผิวดำในคำตัดสินของพวกเขา
เขาเกี่ยวกับฟลอรา อมูสเซ็น ตั้งแต่เป็นวัยรุ่นเธอ
เห็นสิ่งพิเศษบางอย่างในบุรุษทั้งหลายที่ทำงานใน
ไร่ นา วันหนึ่งเมื่อบาร์บารามารดาของเธอบอกว่า
“ลูกจะไม่ได้รับคำมีภาพระดับสูงสุดถ้าไม่แต่งงาน
ที่เลสเซี่ยล ฟลอราตอบที่อื่นๆ แต่ด้วยความเข้าใจลึก
ซึ่งพอสมควรว่า ‘หนูอยากแต่งงานกับคนที่ยากจน
ทางโลก แต่ร่ำรวยทางวิญญาณ เราจะได้มีสิ่งที่เรา
หามาด้วยกัน’ หลังจากหยุดครุ่นหนึ่งเธอพูดต่อไปว่า
‘หนูอยากแต่งงานกับเกษตรกร’”⁴

ฟลอรา กับเอสราพบกันปลายปี 1920 และ
มิตรภาพของพวกท่านกลายเป็นการผูกสมัครรัก
ใคร่ ในตัวเอสรา แทฟท์ เป็นสัน ฟลอราพบชาย
หนุ่มที่เริ่มสังสรรค์ความร่ำรวยทางวิญญาณที่เธอ
เห็นคุณค่ามาก และตามที่เธอคาดหวังไว้ รากแห่ง
ความเข้มแข็งทางวิญญาณของท่านฝังลึกในดิน
ฟาร์มของครอบครัวท่าน

ช่วยกันทำให้พระเจ้าเป็นเจ้ามาเป็นอันดับแรก

เมื่อฟลอรา กับเอสราเริ่มสนิทสนมกัน พวกท่าน
ทราบว่าจะต้องแยกจากกันสองปี เอสราได้รับ

เรียกให้รับใช้ในคณะเผยแผ่บริติช ท่านและฟลอรา ตื่นเต้นกับโอกาสที่ท่านจะได้รับใช้ และพวกท่าน “พูดคุยกันเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพวกท่าน พวกท่านต้องการให้ความเป็นเพื่อนดำเนินต่อไป แต่ตระหนักเช่นกันว่าเอสราต้องเป็นผู้สอนศาสนา ที่ทุเม ‘ก่อนข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้ากับฟลอราตัดสินใจเขียน [จดหมาย] ถึงกันแค่เดือนละครั้ง’ ท่าน กล่าว ‘เราตัดสินใจด้วยว่าจดหมายของเราจะเกี่ยวกับการให้กำลังใจ ความเชื่อมั่น และข่าวคราว เรา ทำเช่นนั้น’”⁵

ด้วยท่าทีเช่นนี้ต่อการเรียกเป็นผู้สอนศาสนา พวกท่านจึงเป็นแบบอย่างของความจริงที่เอสรา สอนวิสุทธิชนในหลายปีต่อมา “เมื่อเราให้พระ- ผู้เป็นเจ้ามาเป็นอันดับแรก เรื่องอื่นทั้งหมดจะลง ตัวหรือออกไปจากชีวิตเรา ความรักที่เรามีต่อ พระเจ้าจะควบคุมการเรียกร้องทางอารมณ์ของเรา การเรียกร้องเวลาของเรา ความสนใจที่เราแสวงหา และการจัดลำดับความสำคัญของเรา”⁶

เมื่อเอสราใกล้จบงานเผยแผ่ ท่านกับฟลอราตั้ง ตารอพบกัน แต่ฟลอรา “ไม่เพียงรอโอกาสที่จะได้ ใช้เวลาอยู่กับท่านทันทีเท่านั้น เธอขอ—โอกาสที่จะได้อยู่กับท่านในอนาคตด้วย... เธอมีความสุข กับความปรารถนาที่เอสราแสดงให้เห็นชัดว่าท่าน อยากตั้งรกรากที่ฟาร์มของครอบครัวในวินิตนีย์ ไอดาโฮ อย่างไรก็ตาม เธอรู้สึกว่าท่านต้องเรียนให้ จบก่อน”⁷ ในความพยายามช่วยท่านทำเช่นนั้น เธอร่วมมือกับท่านในการให้พระผู้เป็นเจ้ามาเป็น อันดับแรก ไม่ถึงปีหลังท่านกลับจากงานเผยแผ่ เธอทำให้ท่านประหลาดใจโดยบอกว่าเธอจะรับใช้ งานเผยแผ่เช่นกัน ดูหน้า 10–11 เพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการตัดสินใจของเธอ

เพชรในตม

ฟลอรากับเอสรารับการฝึกในพระวิหารซอลท์- เลคเมื่อวันที่ 10 กันยายน ค.ศ. 1926 ทั้งที่เอสรา

อ่านเรื่องราวการรับใช้เป็นผู้สอนสอน ศาสนาเต็มเวลาของเอสรา แทพท์ เป็นส่วน ในคู่มือหน้า 9–10 และ 103–104 อ่าน เกี่ยวกับการรับใช้ของท่านในยุโรปหลัง สงครามโลกครั้งที่สองระหว่างการเป็น อัครสาวกในหน้า 17–21, 54–55, 69–70, 264, และ 268

บนสุด: เด็กหนุ่มเอสรา แทพท์ เป็นสัน ก่อนรับการเรียก เป็นผู้สอนศาสนา บนขวา: ในฐานะอัครสาวกท่านช่วย รับใช้ผู้คนในยุโรปหลังสงครามโลกครั้งที่สอง

เป็นคนดีและประสบความสำเร็จในการเรียน แต่ “บางคนยังคงสงสัยในการตัดสินใจของฟลอรา พวกเขาไม่เข้าใจว่าเหตุใดคนที่ประสบความสำเร็จ ร่ำรวย และโด่งดังอย่างเธอจึงยอมลงหลักปักฐาน กับหนุ่มชาวนา แต่เธอยังคงพูดเหมือนเดิมว่าเธอ ‘ต้องการแต่งงานกับเกษตรกรมาตลอด’ เอสรา ‘เป็นคนเอาการเอางาน มีเหตุผลและเชื่อใจได้’ เธอตั้งข้อสังเกตว่า ‘เขาน่ารักกับพ่อแม่ และดิฉัน รู้ว่าถ้าเขาเคารพพ่อแม่ เขาจะเคารพดิฉัน’ เธอ ยอมรับว่าท่านเป็น ‘เพชรในตม’ และเธอกล่าวว่า ‘ดิฉันจะทำทุกอย่างในอำนาจของดิฉันเพื่อช่วยให้ คนอื่นรู้จักเขาและรู้สึกดีกับเขา ไม่เพียงในชุมชน เล็กๆ นี้เท่านั้นแต่คนทั้งโลกต้องรู้จักเขา’”⁸

ด้วยวิสัยทัศน์เช่นนี้ต่อศักยภาพของสามี ฟลอรา จึงไปทุกหนแห่งที่พวกท่านต้องไปอย่างมีความสุข เพื่อเลี้ยงดูลูกๆ รับใช้ศาสนจักร ชุมชน และประเทศ ชาติของพวกท่าน บางครั้งเธอต้องใช้ชีวิตเรียบง่าย กว่าเคย แต่เธอน้อมรับการท้าทาย

ตัวอย่างเช่น ในวันแต่งงาน “งานฉลองครั้งเดียว

เอ็ดเดอร์เอสรา เทพท์
เป็นสันดำรงตำแหน่ง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรของสหรัฐแปดปี
ขณะรับใช้เป็นอัครสาวก
ควบคู่ไปด้วย อ่านวิธีที่
ท่านทำหน้าที่รับผิดชอบ
เหล่านี้ให้เกิดสัมฤทธิ์ผล
ในหน้า 21-25 และ
47-48

**บนสุด: ประธานเป็นสันท่ามกลางวิสุทธิชน บนซ้าย:
รับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรสหรัฐ**

... คืออาหารเช้าสำหรับครอบครัวและมิตรสหาย
หลังจากอาหารเช้า คู่แต่งงานใหม่ออกเดินทางด้วย
รถกระบะฟอร์ดโมเดลทีไปอาเมส ไอโอวาทันที”
เพราะเอสราจะต้องไปเรียนปริญญาหมาบัณฑิต
สาขาเศรษฐศาสตร์การเกษตร “ระหว่างทางพวก
ท่านใช้เวลาแปดคืนอยู่ในเต็นท์ที่มีรั้ว เมื่อมาถึง
อาเมส พวกท่านเช่าอพาร์ทเมนต์ห่างจากวิทยาลัย
หนึ่งช่วงตึก เป็นอพาร์ทเมนต์เล็กๆ และครอบครัว
ใช้พื้นที่ร่วมกับแมลงสาบครอบครัวใหญ่ แต่เอสรา
กล่าวว่า “ไม่นานก็มีสภาพเหมือนกระท่อมน้อยนำ
อยู่ที่สุดเท่าที่คนๆ หนึ่งจะจินตนาการได้”⁹

ขณะที่เอสรากลายเป็น “เพชร” มากขึ้นและ
“คม” น้อยลง ท่านก็เริ่มมีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับใช้
นอกบ้านเพิ่มขึ้น สิ่งนี้นำไปสู่กระบวนการขัดเกลา
ฟลอราเช่นกัน เมื่อท่านไม่อยู่บางครั้งเธอต้องอยู่
คนเดียวและต่อสู้กับความท้อแท้ แต่เธอรักการ
เป็นภรรยาและมารดา เธอแสดงความซาบซึ้งใจ
ต่อความดีของสามีและความภักดีต่อครอบครัว
เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับชีวิตแต่งงานในช่วงแรกและ

การเป็นบิดามารดาของฟลอรากับเอสราได้ในหน้า
12-15

โทรศัพท์เปลี่ยนชีวิตสองครั้ง

วันที่ 27 กรกฎาคม ค.ศ. 1943 ฟลอราได้รับ
โทรศัพท์จากสามี ท่านอยู่ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์
กำลังเตรียมกลับจากเดินทางไปทำธุระกับริตบรู
ซาย เธออยู่ที่บ้านใกล้วอชิงตัน ดี.ซี. ห่างออกไป
ประมาณ 2,000 ไมล์ (3,200 กิโลเมตร) หลังจาก
คืนที่นอนไม่หลับ เต็มไปด้วยคำสวดอ้อนวอนและ
น้ำตา ท่านโทรศัพท์บอกเธอว่าวันก่อนท่านได้รับ
เรียกให้รับใช้เป็นสมาชิกในโควรัมอัครสาวกสิบสอง

ข่าวนี้ไม่ได้ทำให้ฟลอราประหลาดใจ เธอ “มี
ความรู้สึกแรงกล้าว่าจะมีเรื่องสำคัญมากเกิดขึ้น
ในการเดินทางครั้งนี้ [ของสามี]”¹⁰ เธอแสดงความ
เชื่อมั่นในเอสรา และคำพูดของเธอทำให้ใจท่าน
สงบ ท่านกล่าวในเวลาต่อมาว่า “ข้าพเจ้ารู้สึก
สบายใจขึ้นเมื่อพูดกับเธอ เธอแสดงให้เห็นเสมอ
ว่าเธอศรัทธาในตัวข้าพเจ้ามากกว่าข้าพเจ้าศรัทธา
ในตัวเอง”¹¹

ถึงแม้ฟลอราจะมีความเชื่อมั่นในสามี แต่เธอก็รู้ว่า
ท่านจะทำการเรียกให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามลำพังไม่
ได้—ท่านต้องได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว
และพลังจากสวรรค์ ที่การประชุมใหญ่สามัญครั้ง
หนึ่ง ชาวสารไนนั้นแสดงให้เห็นความรักที่ฟลอรา
มีต่อสามีและความเข้าใจของเธอต่อการพึ่งพา
พระเจ้า (ดู หน้า 48-49)

ฟลอราได้รับโทรศัพท์เปลี่ยนชีวิตอีกครั้งจาก
สามีเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน ค.ศ. 1952 เวลานั้น
ท่านไปเยือนวอชิงตัน ดี.ซี. และเธออยู่ที่บ้านใน
ซอลท์เลคซิตี ดาวิท ดี. ไอนเซนฮาวร์ซึ่งจะเริ่มเป็น
ประธานาธิบดีสหรัฐในไม่ช้า เพิ่งขอให้เอ็ดเดอร์
เป็นสันรับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
ตำแหน่งสูงที่เรียกร้องการเสียสละและอุทิศตน
เอ็ดเดอร์เป็นสันยอมรับตำแหน่งดังกล่าวตามคำ

แนะนำของเดวิด โอ. แมคเคย์ (1873–1970) ประธานศาสนจักร

เมื่อเอ็ดเดอร์เป็นสันบอกฟลอราว่าประธานาธิบดีไอเซนฮาวร์ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งได้เสนอให้ท่านรับตำแหน่งหนึ่งและท่าน ยอมรับแล้ว เธอตอบว่า “ดิฉันทราบค่ะว่าเขาจะเลือกคุณ และ ดิฉันทราบว่า คุณจะยอมรับ” เธอยอมรับว่า “คุณเหมือนจะเป็นพระ- ประสงค์ของพระเจ้า”¹²

เอ็ดเดอร์เป็นสันดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรแปด ปี ระหว่างนั้นครอบครัวต้องแยกจาก กันหลายครั้ง และเอ็ดเดอร์เป็นสัน ต้องรับมือกับเสียงวิพากษ์วิจารณ์และ การประจบประแจงที่มักมาควบคู่กับ หน้าที่ราชการ ครอบครัวเป็นสันได้รับ โอกาสมากมาย ตัวอย่างเช่น เอ็ดเดอร์ เป็นสันเคยพาฟลอราไปกับเบเวอร์รีและ บอนนีบุตรสาวเดินทางไปทำงานด้วยสี่ล้อเพื่อสร้างความ สัมพันธ์ด้านการค้ากับ 12 ประเทศ (ดู หน้า 181–182) คำเชื้อเชิญจากนักข่าวนำไปสู่ประสบการณ์งานเผยแผ่ศาสนาอันหาได้ ยากยิ่งสำหรับครอบครัว (ดู หน้า 24)

เครื่องมือเท่าเทียมกันในพระหัตถ์ของพระเจ้า

เฉกเช่นประธานศาสนจักรทุกท่าน เอสรา แทฟท์ เป็นสันได้รับ แต่งตั้งล่วงหน้าสำหรับการเรียกของท่าน แต่ลำพังตัวท่านเองไม่ อาจทำการแต่งตั้งล่วงหน้าให้เกิดสัมฤทธิ์ผลหรือรับใช้ด้วยพลัง เช่นนั้นได้ แน่แน่นอนว่าไม่มีใครมีอิทธิพลต่อท่านมากเท่าฟลอรา

ในศาสนจักรและในครอบครัว พวกท่านทำงานเคียงบ่าเคียงไหล่ ในฐานะเครื่องมืออันทรงพลังในพระหัตถ์ของพระเจ้า

เช่นเดียวกับที่ประธานและซิสเตอร์เป็นสันคุกเข่าด้วยกันเมื่อ ทราบว่าท่านจะเป็นประธานศาสนจักร พวกท่านทำงานด้วยกัน

เพื่อ “ให้งานก้าวหน้าในแผ่นดินโลก”¹³ พวกท่านได้สิ่งที่คุณต้องการ— ด้วยกัน สมดังฟลอราหวังไว้สมัยเป็น วัยรุ่น¹⁴

จากแท่นพูด ประธานเป็นสันชักชวน วิสุทธิชนยุคสุดท้ายว่าพวกเขาต้อง ทำให้แผ่นดินโลกและชีวิตพวกเขา ท่วมท้นด้วยพระคัมภีร์มอรมอน (ดู บท ที่ 9–10) ที่บ้าน ฟลอราอ่านพระคัมภีร์ มอรมอนกับท่านทุกวัน แล้วสนทนาสิ่ง ที่อ่านด้วยกัน¹⁵ จากแท่นพูด ประธาน เป็นสันกระตุ้นเตือนวิสุทธิชนให้รับใช้ และนมัสการในพระวิหารเป็นประจำ

(ดู บทที่ 13) โดยส่วนตัวแล้ว ฟลอรากับเอสรา เป็นสันเข้าพระ- วิหารทุกวันศุกร์เมื่อพวกท่านสามารถทำได้¹⁶ จากแท่นพูด ประธานเป็นสันเตือนเรื่องบาปของความจองหอง และ “การปรบ มือสรรเสริญของชาวโลก”¹⁷ แต่ถึงแม้ฟลอราประสบความสำเร็จ ในการช่วยให้ “คนทั้งโลกรู้จักเขา”¹⁸ แต่พวกท่านต่างพอใจ “การ ปรบมือสรรเสริญ [เสียงๆ] ของสวรรค์”¹⁹

ประธานเอสรา แทฟท์ เป็นสันกล่าวโอวาทหลายร้อยครั้งใน สุสานอัครสาวกและประธานศาสนจักร โอวาทเหล่านั้นไม่มีครั้ง ใดที่ปราศจากอิทธิพลของโอวาทสามคำซึ่งท่านให้เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน ค.ศ. 1985 “ฟลอรากับข้าพเจ้า” ■

อ้างอิง

1. เซอร์ อัล. คิว Ezra Taft Benson: A Biography (1987), 479.	ศาสนจักร: เอสรา แทฟท์ เป็นสัน (2014), 7–8.	เป็นสัน 11–12.	13. เอสรา แทฟท์ เป็นสัน, ใน เซียร์อัล, “President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church,” 5.	Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion,” Ensign, Mar. 1987, 20.
2. เอสรา แทฟท์ เป็นสัน, ใน ดอน แอล. เซียร์อัล, “President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church,” Ensign, Dec. 1985, 5.	4. คิว, Ezra Taft Benson, 74–75.	9. คำสอน: เอสรา แทฟท์ เป็นสัน 12.	14. ดู ฟลอรา อมัสเซน เป็นสัน, ใน คิว, Ezra Taft Benson, 74–75.	16. ดู คิว, Ezra Taft Benson, 511.
3. คำสอนของประธาน	5. คำสอน: เอสรา แทฟท์ เป็นสัน 8.	10. คิว, Ezra Taft Benson, 176.	15. ดู เกริน เฮด รอดริเกซ, “Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord,	17. คำสอน: เอสรา แทฟท์ เป็นสัน 229.
	6. คำสอน: เอสรา แทฟท์ เป็นสัน 40.	11. เอสรา แทฟท์ เป็นสัน, ใน Teachings: Ezra Taft Benson, 16.		18. คำสอน: เอสรา แทฟท์ เป็นสัน 11–12.
	7. คำสอน: เอสรา แทฟท์ เป็นสัน 10.	12. ฟลอรา อมัสเซน เป็นสัน, ใน Teachings: Ezra Taft Benson, 23.		19. คำสอน: เอสรา แทฟท์ เป็นสัน 229.
	8. คำสอน: เอสรา แทฟท์			

การรับใช้ที่เวียนมาบรรจบ

เมื่อดิฉันเป็นนักศึกษาปีหนึ่ง ดิฉันกับเพื่อนร่วมห้องจะไปเยี่ยมพี่ชายของคุณตาทวดวัย 98 ปีของเธอที่เราเรียกท่านอย่างรักใคร่ว่าลุงโจ ท่านอยู่คนเดียวโดดเดี่ยว เราจึงพยายามไปเยี่ยมท่านบ่อยๆ ระหว่างการเยี่ยมท่านจะเล่าเรื่องต่างๆ ให้เราฟังสมัยที่ท่านอยู่ในเม็กซิโก ในเมืองชายแดนของแอริโซนา และโนกาเลส

เมื่อเพื่อนร่วมห้องของดิฉันย้ายกลับบ้านชั่วคราว ดิฉันรู้สึกว่าจะต้องไปเยี่ยมลุงโจอย่างต่อเนื่อง ท่านกลายเป็นเพื่อนสนิทของดิฉัน และดิฉันไปเยี่ยมท่านจนท่านถึงแก่กรรมในอีกปีครึ่งต่อมา ดิฉันเสียใจที่สูญเสียเพื่อนแต่สำนึกคุณต่อเวลาอันล้ำค่าที่เราใช้ด้วยกัน สิบปีหลังจากลุงโจถึงแก่กรรม ดิฉัน

กำลังอ่านบันทึกส่วนตัวของคุณยายทวดบันทึกพูดถึงสามีท่านที่ไปจากท่านโดยไม่ทิ้งเงินไว้ มีค่าเช่า 30 ดอลลาร์ต้องจ่าย และมีเก้าปากทองที่ต้องเลี้ยง

ท่านเขียนต่อจากนั้นว่า “ในบิสปี [แอริโซนา] ผู้คนดีต่อเรามาก ทั้งที่เราอยู่นอกเมืองทางทิศใต้ของบิสปี แต่พวกเขาพาเรากลับบ้าน [จากโบสถ์] บราเดอร์

ลุงโจอยู่คนเดียวโดดเดี่ยว ดิฉันกับเพื่อนร่วมห้องจึงไปเยี่ยมท่านบ่อยๆ

ผมควรสารภาพไหม

โจเซฟ ไคลน์แมนที่อยู่ในเม็กซิโกพาเรา
กลับบ้านหลายครั้ง และไม่เพียงเท่านั้น
[ครอบครัวเขา] พาเราทุกคนไปรับประทานอาหารเย็นด้วย พวกเขาเสิร์ฟกระต่าย
ทอดพร้อมเครื่องเคียงทั้งหลายที่พวกเรา
ชอบมาก ต่อมา พวกเขาต้องย้ายไปโนกา-
เลส... พวกเขาแยกกระต่ายให้เรา สีขาวสวย
และเรามีทั้งหมดที่เรากินได้ตอนนั้น”

ขณะอ่านบันทึกนี้ ดิฉันได้ทราบว่โจเซฟ
ไคลน์แมนที่ช่วยคุณยายทวดของดิฉัน
คือลุงโจ! ดิฉันรู้สึกว่พระวิญญูณทรง
กระซิบให้ดิฉันไปเยี่ยมลุงโจอย่างต่อเนื่อง
เพื่อขอบคุณน้ำใจที่ท่านแสดงต่อคุณยาย
ทวดและครอบครัวของท่าน

ดิฉันตื่นเต้นที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของเรื่อง
ราวแห่งความรักและการรับใช้ที่เวียนมา
บรรจบ ดิฉันทราบว่าพระเจ้าทรงรู้จักบุตร
ธิดาของพระองค์ ถ้าเราเอาใจใส่การ
กระตุ้นเตือนของพระวิญญูณบริสุทธิ์
เราจะเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่นและตัวเราจะได้
รับพรตอบแทน ■

โครซี เชิร์ช ชัมเมอร์ส, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ขณะนั่งตรงข้ามกับสมาชิกท่านหนึ่งใน
ฝ่ายประธานสแตค ใจผมเริ่มเต้นแรง
ผมรู้สึกกังวลตั้งแต่พนักงานสแตคโทรมา
นัด *เขาจะรู้ไหมว่ผมไม่มีค่าควรจะรับใช้*
ผมตัดสินใจว่บาปบางอย่างคงรับหน้า
บัลลังก์พิพากษาของพระเจ้าเป็นเจ้าง่าย
กว่าเปิดเผยที่บนแผ่นดินโลก โดยคิดว่า
ผมคงเห็นแก่ตัวถ้าจะเผยสิ่งที่จะทำ
ให้ภรรยาเจ็บปวดหรือขายหน้า ผมเอาชนะ
ด้วยตนเองและมีชีวิตอยู่กับภรรยาที่คิดว่า
ปัญหาเดียวคือผมไม่อาจเอาชนะด้วย
ตนเองได้

ผมนั่งที่นั่นขณะที่ปรึกษาในฝ่ายประธาน
สแตคให้การเรียก เขาถามว่ “บราเดอร์
ครับ คุณจะยอมรับการเรียกนี้ไหม” ผม
อยากตะโกนว่ “ครับ!” แต่ผมได้ยินตนเอง
พูดอย่างไม่สู้เต็มใจนักว่ “ผมรับไม่ได้
ครับ ผมต้องขจัดบาปบางอย่าง”

ความวิตกกังวลและความโล่งใจเกิดขึ้น
พร้อมกันขณะผมสารภาพลักษณะทั่วไป
ของบาป เขาถามว่ผมพูดกับอธิการหรือ
ยัง “ยังครับ” บอกภรรยาหรือยัง “ยังครับ”
เขาจับมือผม ยิ้ม และบอกผมว่เขาภูมิใจ
ในตัวผมเพราะผมสารภาพ และบอกผม
ให้ไปพูดกับอธิการและภรรยา

ผมเชื่อฟัง ผมบอกภรรยาก่อน—ด้วย
เหตุนี้สิ่งที่ผมกลัวมากที่สุดจึงหมดไป เธอ
ยังคงรักผม! แน่หนว่เธอเสียใจ และเรา
จะต้องแก้ไขบางอย่าง แต่เธอรักผมและ
กระตุ้นผมให้ไปพบอธิการ

เมื่อผมไปพบอธิการ เขาต้อนรับผม
เข้ามาในห้องทำงานทันที ผมพยายาม

อธิบายอย่างยากเย็นว่เหตุใดผมจึงมา
พบเขา หลังจากปกปิดบาปมานานผม
แทบไม่รู้เลยว่จะเริ่มตรงไหน เขา
กระตุ้นผมด้วยความรักให้สารภาพทั้งหมด
ผมอธิบายลักษณะทั่วไปของบาปและขอ
เวลาเขียนการทำผิดทั้งหมดของผม เขา
ตกลงทันที

ผมยังต้องสารภาพอย่างหมดเปลือก
แต่ผมรู้สึกว่ภาระอันหนักอึ้งของโลก
กำลังลอยขึ้นจากบ่าผม ผมรู้สึกว่ความ
หวังอีกครั้งว่ในที่สุดผมจะเป็นอิสระจาก
ภาระนี้

ผมใช้เวลาหลายสัปดาห์สวดอ่อนน้อม
อ่านพระคัมภีร์ และทำรายงานเสนอต่อ
อธิการและพระบิดาบนสวรรค์ ตอนแรก
ผมนำขึ้นทูลพระบิดาบนสวรรค์ ด้วยใจที่
ซอกซำและวิญญูณที่สำนึกผิด ให้พระ-
องค์ทรงทราบว่ผมเสียใจและปรารถนา
จะเปลี่ยนจริงๆ ผมนัดกับอธิการอีกครั้ง
และบอกสิ่งที่ยืนยันไว้ทั้งหมด เขาไม่
ขมวดคิ้ว ตะโกน หรือตำหนิผม แต่เขา
กอดผม เขาให้ผมรู้ถึงความรักของเขา
และความรักของพระเจ้า โดยบอกผมว่
เวลานี้ผมอยู่บนเส้นทางของการกลับใจ
อย่างแท้จริง ผมทราบว่เป็นเช่นนั้น

การสารภาพบาป ซึ่งแต่ก่อนผมกลัว
มากที่สุด ตอนนีกลายเป็นประสบการณ์
งดงามที่สุดประสบการณ์หนึ่งของชีวิตผม
นั่นเป็นก้าวแรกที่ผมเข้าใจของประทาน
และพลังเยียวยาจากการชดใช้ของพระ-
เยซูคริสต์อย่างแท้จริง ■
สงวนนาม

เราเดินทาง

ในเขตสุดท้ายของงานเผยแผ่ ผมกับคู่
รับใช้ในสองหมู่บ้านซึ่งตั้งอยู่ทางภาค
กลางของรัฐเซาเปาลู บราซิล ระหว่าง
สองหมู่บ้านมีทางลัดผ่านป่าที่เราไม่เคย
ไปมาก่อนเพราะรู้สึกว่ามันอันตรายและเรา
คงจะไม่พบใครที่นั่น

บ่ายวันหนึ่งเมื่อเรามาทั้งทางลัด พระ
วิญญาณบริสุทธิ์ทรงสัมผัสใจผม ทรง
บอกผมว่าเราควรเข้าไปในป่า ผมมอง
เอลลเดอร์อันดราเดและบอกเขาเกี่ยวกับ
ความรู้สึกที่เพิ่งได้รับ เขาบอกผมว่าเขา
รู้สึกแบบเดียวกัน

ไม่นานหลังจากเราเริ่มเดินไปตามทาง
ที่ไม่คุ้นเคย เราเห็นผู้หญิงคนหนึ่งเดินตรง
มาหาเรา ทางเดินแคบและขณะเดินผ่าน
เธอ เราสังเกตเห็นว่าเธอกำลังร้องไห้

เมื่อเธอเงยหน้า เธอชวนเราให้ตามเธอ
ไปที่บ้าน เราพบสามีเธอที่นั่น เราเริ่มสอน
พระกิตติคุณแก่สามีภรรยาคู่นี้ทันที ไม่กี่
สัปดาห์หลังจากนั้นเราเชื่อเชิญพวกเขา
ให้รับบัพติศมา เราตื่นเต้นเมื่อพวกเขา
ยอมรับอย่างไม่ลังเลเพราะเป็นปีแล้ว
ตั้งแต่เวิร์ดมีบัพติศมาครั้งสุดท้าย
เรารู้สึกซาบซึ้งใจที่เราทำตามการ
กระตุ้นเตือนให้เดินเข้าป่าวันนั้น

แต่ไม่นานก่อนบัพติศมา ภรรยา
บอกว่าเธอต้องคุยกับเรา เธอพูดว่า
เธอฝันเรื่องเดิมมาหลายปีแล้ว ในฝัน
เธอพบตนเองรอกอยู่กลางเมืองเซาเปาลู
ชายสูงอายุคนหนึ่งเดินเข้ามาหาเธอและ

บอกว่าชายหนุ่มสองคนจะมาเปลี่ยนชีวิต
เธอ จากนั้นเธอก็เห็นชายหนุ่มสองคน
เดินมาหา แต่ความฝันของเธอมักจะจบ
ตรงนั้น

วันหนึ่งเมื่อไม่กี่สัปดาห์ก่อน เธอกำลัง
กวาดพื้นบ้านตอนได้ยินเสียงหนึ่งบอก
เธอว่าชายหนุ่มสองคนกำลังมาและเธอ
ต้องไปเดี๋ยวนั้นให้ถึงทางลัดที่เราพบเธอ
ครั้งแรก เธอไม่เข้าใจการกระตุ้นเตือนแต่
ต้องการรู้คำตอบของความฝัน เธอจึงวาง
ไม้กวาดและเดินไปตามทาง

ขณะเดินอยู่นั้น ภาพความฝันของเธอ
เกิดขึ้นในความคิดประหนึ่งภาพยนตร์

ที่ตอนสุดท้ายจบด้วยใบหน้าของชายหนุ่ม
สองคน เธอเห็นเช่นกันว่าแต่ละคนติดป้าย
ชื่อสีดำ ครู่หนึ่งต่อมา เธอกว่า เอลลเดอร์
อันดราเดกับผมก็ปรากฏตรงหน้าเธอ
เธอดีใจมากจนอดร้องไห้ไม่ได้

วันนี้ ขณะที่ถึงประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์
นั้น ผมรู้สึกถึงพระวิญญาณและนึกเห็น
ใบหน้าหน้าตาไหลเป็นทางของสตรีคนนั้น
ผู้น้อมรับพระกิตติคุณ ผมกับคู่รู้สึกสำนึก
คุณที่เฉลียวใจและกล้าเดินทางที่
พระเจ้าทรงต้องการให้เราเดินวันนั้น ■

รัทเตโอลิเวรา มาร์โกลิโน,
ร็อกรันตีตูนอร์ตี, บราซิล

ไม่นานหลังจากเราเริ่มเดินไปตามทางที่ไม่คุ้นเคย เราเห็นผู้หญิงคนหนึ่ง
เดินตรงมาหาเรา เราสังเกตเห็นว่าเธอกำลังร้องไห้

คุณอยากได้ดอกไม้ไหม

วันหนึ่งหลังจากขึ้นเวทียากเป็นพิเศษ ในหน่วยกุมารเวชของโรงพยาบาล ดิฉันเหนื่อยและอารมณ์ไม่ดี ขณะเดินไปที่โต๊ะเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ดิฉันสังเกตเห็นดอกไม้สวยๆ จำนวนหนึ่ง เมื่อเอ่ยชมกับคนที่โต๊ะว่าดอกไม้สวยมากและกลิ่นหอมดี เธอบอกดิฉันว่าดิฉันเอาไปได้เลย

ดิฉันมีความสุขมาก! ดิฉันคิดว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้ดิฉันได้ดอกไม้เพื่อทำให้ดิฉันเบิกบาน

ขณะเดินออกจากโรงพยาบาล ดิฉันพบว่าตนเองเดินอยู่หลังผู้หญิงคนหนึ่งที่นั่งเก้าอี้เข็น ดิฉันเดินตามหลังเธอมาติดๆ แต่ในที่สุดก็แซงเธอได้ขณะออกนอกอาคาร ขณะเดินผ่าน เธอเงยหน้าขึ้นและพูดว่า “โอ้โฮ ดอกไม้สวยจังค่ะ” ดิฉันขอบคุณเธอและรีบไปหาสามีที่กำลังรออยู่ในรถ ดิฉันตื่นเต้นที่จะได้อวดดอกไม้กับสามี

จู่ๆ ดิฉันก็รู้สึกว้าวพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบอกดิฉันว่าผู้หญิงคนนั้นต้องการดอกไม้มากกว่าดิฉัน ดิฉันไม่อยากจะให้เธอ แต่ก็ทำตามการกระตุ้นเตือน เมื่อดิฉันถามว่าเธออยากได้ดอกไม้ไหม ดิฉันหวังว่าเธอจะปฏิเสธ

“อ้อ ค่ะ!” เธอตอบ “ดิฉันอยากได้ค่ะ มันสวยมาก”

ดิฉันยื่นดอกไม้ให้เธอ แต่ขณะหันหลังจากมา เธอเริ่มสะอื้น เมื่อถามว่าเธอเป็นอะไรหรือเปล่า เธอตอบว่าสามีเธอสิ้นชีวิตเมื่อหลายปีก่อนและปีกว่าแล้วที่ลูกๆ ไม่ได้มาเยี่ยมเธอ เธอบอกว่าเธอทูลวิงวอนพระเจ้าเป็นเจ้าขอให้ทรงแสดงเครื่องหมายแห่งความรักของพระองค์ต่อเธอ

“คุณเป็นเทพที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงส่งมา

มอบดอกไม้ที่ถูกต้องดิฉัน” เธอกล่าว “ตอนนี้ดิฉันรู้แล้วว่าพระองค์ทรงรักดิฉัน”

ดิฉันใจสลาย ดิฉันเห็นแก่ตัวมาก ผู้หญิงคนนี้ต้องการคำพูดแสดงความรัก และดิฉันไม่อยากพูดกับเธอด้วยซ้ำ ดิฉันไม่ใช่เทพ ขณะที่เราแยกจากกันดิฉันเริ่มร้องไห้เช่นกัน

เมื่อมาถึงรถ สามีถามว่าเป็นอะไรและทำไมเอาดอกไม้ให้คนอื่น ดูท่าทางเขาสับสน แต่แล้วก็โล่งใจขณะดิฉันเล่าให้ฟัง

“ผมส่งดอกกุหลาบให้คุณวันนี้ ผมรู้สึกว่าคุณต้องการมัน” เขากล่าว “ผมกังวลที่คุณเอาดอกไม้ให้คนอื่น ถ้าฉันไม่ใช่ดอกไม้ที่ผมส่งให้คุณแล้วมันอยู่ไหน”

กลายเป็นว่าร้านดอกไม้ล้มส่งดอกกุหลาบด้วยเหตุนี้เราจึงขับรถไปที่ร้านสามีดิฉันเข้าไปข้างในและไม่นานก็ออกมาพร้อมดอกไม้สวยๆ ซอหนึ่ง

ดิฉันอดร้องไห้ไม่ได้ พระบิดาบนสวรรค์ทรงขอให้ดิฉันเสียสละดอกไม้เหล่านั้นโดยที่ทรงทราบว่ามีบางอย่างดีกว่านั้นรอดิฉันอยู่และวิธีที่โดดเด่นของพระองค์ต้องการสิ่งเตือนใจให้นึกถึงความรักของพระองค์ ■

ซินดี อัลมาราช แอนโธนี, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

จู่ๆ ดิฉันก็รู้สึกว้าวพระ-
วิญญาณบริสุทธิ์ทรงบอก
ดิฉันว่าผู้หญิงคนนั้นต้องการ
ดอกไม้มากกว่าดิฉัน

การือ กันบ่อยๆ

สภาครอบครัวสำหรับคู่สามีภรรยา

โดย นิโคล เอ็ค

สภาในศาสนจักรทำตามแบบแผนจากสวรรค์ทุกระดับ ตั้งแต่สภาของฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสองลงมาจนถึงสภาสเตคสภาวอร์ด สภาสาขา สภาโควรัม และสภา

ผู้นำอื่นๆ ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) กล่าวว่า “สภาพื้นฐานที่สุดของศาสนจักร” คือสภาครอบครัว¹ เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า “สภาครอบครัวเป็นเวทีอภิปรายเพื่อให้เกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ”² ท่านอธิบายว่า สภาครอบครัวเป็นเวลาให้ “พูดถึงความต้องการของครอบครัว และความต้องการของสมาชิกแต่ละคนในครอบครัว...แก้ไขปัญหา ตัดสินใจในครอบครัว [และ] วางแผนกิจกรรมและเป้าหมายครอบครัวแบบวันต่อวันและระยะยาว”³

หากท่านไม่เคยจัดสภาครอบครัว ท่านเริ่มได้วันนี้ หากท่านมีบุตรธิดาอาศัยอยู่ด้วย ท่านสามารถให้พวกเขาเข้าร่วมได้อย่างไรก็ตาม เป็นสิ่งสำคัญเช่นกันที่สามีภรรยาต้องมีสภาครอบครัวแยกต่างหากเพื่อให้พวกเขาได้สนทนาปัญหาส่วนตัว

และปัญหาครอบครัวสองต่อสอง

ต่อไปนี้เป็นหลักธรรมและข้อเสนอนั้นบางประการที่ท่านสามารถประยุกต์ใช้กับสภาครอบครัวระหว่างสามีภรรยาได้

เริ่มด้วยการสวดอ้อนวอน

“เมื่อการสื่อสารกับพระบิดาบนสวรรค์ล้มเหลว การสื่อสารระหว่างคู่ครองย่อมล้มเหลวเช่นกัน”⁴

พระเจ้าทรงเป็นผู้มีส่วนร่วมสำคัญในชีวิตแต่งงานของท่านได้ ในการสวดอ้อนวอนของท่าน ท่านสามารถขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับพรมากมายรวมถึงคุ้มครองของท่าน และทูลขอให้พระวิญญาณของพระองค์สถิตอยู่กับการสนทนาของท่าน พระวิญญาณของพระองค์ทรงนำทางการตัดสินใจของท่านได้ ทั้งยังช่วยเหลือเลี้ยงความรู้จักที่ดีและการสื่อสารที่ดี

ครอบครัวต่าง ๆ ประสบปัญหาและการตัดสินใจมากมายหลายเรื่อง หลักธรรมหกข้อต่อไปนี้ของสภาครอบครัวจะช่วยให้

ตัดสินใจด้วยกัน

“ต้องได้รับความเห็นพ้องต้องกันจากสมาชิกสภา ผ่านการสวดอ้อนวอนและการสนทนา เพื่อให้บรรลุความเป็นหนึ่งเดียวกันซึ่งต้องมีก่อนจึงจะได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า”⁵

ท่านกับคู่ครองต้องตัดสินใจเรื่องสำคัญๆ เช่น จะรับข้อเสนอเรื่องงานหรือไม่ จะสมัครเรียนที่ไหน จะมีลูกเมื่อใด หรือจะแบ่งงานบ้านกันอย่างไร สมาชิกสภาสามารถเสนอวิธีแก้ปัญหและสนทนากัน

ยินดีรับฟังข้อมูลของคู่ครอง สิ่งนี้จะช่วยท่านฝึกที่จะเข้าใจทัศนะของอีกฝ่ายและจะทำให้คู่ครองไม่ลืมว่าท่านเห็นคุณค่าความคิดเห็นของเขา

ในสภารอบครัว เราต้องตัดสินใจเรื่องสำคัญๆ ด้วยกัน “โดยความเห็นพ้องต้องกัน ไม่ใช่การคล้อยตาม”⁶ ท่านอาจไม่สามารถบรรลุความเป็นหนึ่งเดียวกันเช่นนี้ได้ทุกเรื่องทันที อาจต้องมีสภาหลายครั้งและการสวดอ้อนวอนที่จริงใจ—ทั้งส่วนตัวและกับคู่ครอง—เพื่อตกลงกันในเรื่อง

ที่ต้องตัดสินใจ แต่ “หากท่านหาวิธีกันในสภาพที่คาดหวังให้ท่านทำ พระผู้เป็นเจ้าจะประทานวิธีแก้ไขปัญหที่ท่านเผชิญอยู่”⁷

การตัดสินใจล่วงหน้าเกี่ยวกับหัวข้อหนึ่งอาจช่วยสภารอบครัวได้เช่นกัน การทำเช่นนี้จะให้เวลาท่านไตร่ตรองเรื่องนั้นๆ เพื่อท่านและคู่ครองจะรู้สึกพร้อมแสดงความคิดเห็นมากขึ้น

ประเมินตนเอง

“ทำไมท่านมองเห็นดวงในตาที่น้องของท่าน แต่กลับมองไม่เห็นไม้ทั้งท่อนที่อยู่ใตของท่าน?” (มัทธิว 7:3)

ท่านมีพลังเปลี่ยนเพียงคนเดียวเท่านั้น คือตัวท่านเอง ท่านอาจถูกล่อลวงให้ใช้สภารอบครัววิพากษ์วิจารณ์คู่ครองของท่าน จงใช้สภาเหล่านี้ด้วยความปรารถนาจะปรับปรุงตนเอง ถามคู่ครองว่ามีปัญหาหรือข้อกังวลที่เขาสังเกตเห็นในคำพูดหรือพฤติกรรมของท่านหรือไม่ ตั้งเป้าหมายปรับปรุงตนเองและขอให้คู่ครองสนับสนุน ขณะท่านพยายามเปลี่ยน สนับสนุนคู่ครองในเป้าหมายส่วนตัวที่เขาประสงค์จะทำ

คุยเรื่องหัวใจ

“ทุกครอบครัวมีปัญหาและการท้าทาย แต่ครอบครัวที่ประสบความสำเร็จพยายามแก้ไขปัญหาค้างกันแทนที่จะหันมาวิพากษ์วิจารณ์และขัดแย้งกัน”⁸

ชีวิตแต่งงานที่มั่นคงสร้างจากการเอาชนะความท้าทาย ไม่ใช่การเพิกเฉยหรือหลีกเลี่ยง จะมีหลายครั้งเมื่อปัญหาร้ายแรงเกิดขึ้นที่ต้องพูดคุยกัน ท่านอาจพยายามแก้ไขปัญหาระบบและการกลับใจหรือภาระการเงิน แต่การสื่อสารอย่างซื่อสัตย์ตรงไปตรงมาของสมาชิกรอบครัวจะช่วยทำให้ความรู้สึกแข็งแกร่งอ่อนลง สมาชิกรอบครัวสามารถทำหน้าที่เป็นเวทีอภิปรายที่สบายใจและเหมาะสมจะพูดถึงข้อกังวลหรือขอความช่วยเหลือ

ทุ่มเทพลังงานไปกับวิธีที่แก้ปัญหาได้ และหลีกเลี่ยงการทะเลาะเบาะแว้งหรือวิพากษ์วิจารณ์ จงอ่อนน้อมถ่อมตน แสดงความรักต่อคู่ครองและเตือนสติกัน ว่าท่านกำลังช่วยกันสร้างชีวิตแต่งงานและครอบครัวนิรันดร์ที่มีความสุข

เอื้อประโยชน์เสมอ

ถ้าท่านเรียกประชุมสมาชิกรอบครัว เฉพาะ “เวลาดีใจเครียด ... ไม่เคยชื่นชม ... ความสำเร็จหรือชมเชย [สมาชิกครอบครัว] และแสดงความรักต่อพวกเขา พวกเขาจะกลัวสมาชิกรอบครัว”⁹

ใช้ว่าการประชุมสมาชิกรอบครัวทุกครั้ง ต้องเน้นปัญหาหรือการตัดสินใจ ท่านสามารถใช้โอกาสเหล่านี้แบ่งปันเรื่องดีๆ เกี่ยวกับคู่ครองหรือแบ่งปันพรในชีวิต ท่านสามารถฉลองความสำเร็จส่วนตัว พูดถึงวิธีเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิญญาณให้ชีวิตแต่งงานและครอบครัว ตั้งเป้าหมายด้วยกัน หรือแสดงความขอบคุณต่อความเข้มแข็งหรือการรับใช้ของคู่ครอง ใช้สมาชิกรอบครัว “สร้างนิสัยของการสื่อสารและความเคารพกันซึ่ง ... [ท่านและคู่ครอง] สามารถพึ่งได้ยามเกิดปัญหายุ่งยากและปัญหาร้ายแรง”¹⁰

ไม่ย่อท้อ

“ขอให้เราทำสุดความสามารถและพยายามปรับปรุงทุกวัน เมื่อความบกพร่องของเราปรากฏ เราพยายามแก้ไขต่อไปได้ เราจะให้อภัยข้อด้อยในตัวเราและในคนที่เรารักได้มากขึ้น”¹¹

สุดท้าย จำไว้ว่าการนำแบบฉบับที่ดีมาใช้แทนนิสัยการสื่อสารที่ไม่ดีต้องใช้เวลาและการปฏิบัติ สมาชิกรอบครัวครั้งแรกของท่านอาจไม่ราบรื่นหรือขัดเคือง แต่เมื่อท่านพยายามสื่อสารกันอย่างนอบน้อม และรวมพระเจ้าไว้ใน การตัดสินใจของท่าน ท่านจะเข้าใจพรของสมาชิกรอบครัวมากขึ้น

พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราสัมผัสความสุขในบ้านและการสื่อสารของเรา พระองค์ทรงช่วยเราในจุดที่เราขาดตกบกพร่อง และทรงอวยพรความพยายามของเรา ด้วยความช่วยเหลือจากพระองค์ เรา

สามารถสร้าง “บรรยากาศของความเคารพ ความเข้าใจ

และความปรองดอง”¹² อันจะทำให้บ้านของเราเป็น “สวรรค์น้อยๆ บนแผ่นดินโลก” ตามที่ประธานโรมัส เอส. มอนสันสัญญาไว้¹³ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: สเป็นเซอร์ คัมเบลยู. คิมบิลล์ (2006), 226.
2. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family*, (2012), 165.
3. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “Family Councils: A Conversation with Elder and Sister Ballard,” *เลียวไฮนา*, มิถุนายน 2003, 14.
4. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “Family Councils,” *เลียวไฮนา*, 17.
5. โรนัลด์ อี. โพลแมน, “Priesthood Councils: Key to Meeting Temporal and Spiritual Needs,” *Ensign*, May 1980, 91.
6. โรนัลด์ อี. โพลแมน, “Priesthood Councils,” 91.
7. สตีเฟน แอล. ริชาร์ดส์, ใน *Conference Report*, Oct. 1953, 86.
8. เอสรา แทฟท์ เบ็นสัน, “Counsel to the Saints,” *Ensign*, May 1984, 6.
9. *When Thou Art Converted, Strengthen Thy Brethren* (Melchizedek Priesthood study guide, 1974), 168.
10. “Family Councils: A Heavenly Pattern,” *Follow Me: Relief Society Personal Study Guide* (1989), 171.
11. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “ความคิดพร้อมเป็นกระบวน การต่อเนื่อง,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 1996, 95.
12. “Working Together in Family Councils,” *Ensign*, Feb. 1985, 31.
13. โรมัส เอส. มอนสัน, “Hallmarks of a Happy Home,” *Ensign*, Nov. 1988, 69.

เราพูดถึงอะไร

หากท่านไม่ทราบว่าจะพูดอะไร ในสภาครอบครัว ลองพิจารณา คำถามเหล่านี้

- เราจะแบ่งงานกันได้อย่างไรเพื่อให้สมาชิกแต่ละคนมีส่วนรับผิดชอบในบ้านและรู้สึกดีเกี่ยวกับสิ่งที่เขาทำอยู่
- เราจะยอมให้สื่อประเภทใดเข้ามาในบ้าน
- ครอบครัวเราจะเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ อะไรได้บ้าง
- ครอบครัวเราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้การทะเลาะเบาะแว้งหมดไป
- กิจกรรมใดจะส่งเสริมเราให้รักษาวินสบบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์
- เราจะเตรียมรับภัยธรรมชาติได้อย่างไร
- เราจะมีส่วนร่วมในชุมชนของเรามากขึ้นได้อย่างไร
- ครอบครัวเราจะเริ่มประเพณีใหม่ๆ อะไรได้บ้าง
- เราจะบริหารการเงินให้ดีขึ้นได้อย่างไร
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเสริมสร้างชีวิตแต่งงานของเราทางวิญญาณ

ข กล้าแต่ง

โดย คริสเตียน แฮ็กก์แลนด์

เมื่อผมกลับสวีเดนหลังจากงานเผยแผ่ ผมพินิจพิจารณาหัวก้าวต่อไปในชีวิต อยู่พักใหญ่—ก้าวนั้นคือการแต่งงาน ในพระวิหาร พระวิญาณทรงยืนยันกับผมว่าผมต้องเริ่มต้นครอบครัวเพื่อจะเป็นคนที่ผมต้องเป็น ผมคิดหนักว่านี่เป็นการตัดสินใจครั้งสำคัญที่สุดในชีวิตได้อย่างไร ถึงแม้จะรู้สึกที่ผมได้พบคู่ในวันแล้ว และพระเจ้าทรงเห็นชอบกับการเลือกของผม แต่ศรัทธาของผมก็ยังสั่นคลอน เอลิซาแฟนสาวกับผมเลือกเวลาไปรับการผนึกในพระวิหาร จองตัวไปฮันนีมูน และซื้อแหวนหมั้นก่อนจะหมั้นจริง—ทั้งหมดก็เพราะผมกลัวการผูกมัดกับชีวิตแต่งงาน ผมต้องการให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงบัญชาให้ผมแต่งงานกับเอลิซาเพราะผมจะได้ไม่ต้องรับผิดชอบการตัดสินใจในกรณีนี้ที่ชีวิตแต่งงานของเราจบลง ความกลัวและการสวดอ้อนวอนผิดๆ ทำให้ผมหวาดหวั่นกับการตัดสินใจครั้งสำคัญที่ยังรออยู่

สิทธิ์เสรี—วิธีของพระเจ้า

การกระตุ้นเตือนของพระวิญาณบริสุทธิ์มีผลกระทบอย่างมากเมื่อผมเปิด

ผมเรียนรู้ว่าต้องใช้
สิทธิ์เสรีกระทำการแทน
การถูกระทำการเมื่อผม
ตัดสินใจครั้งสำคัญ
ที่สุดในชีวิต

อ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 58: 26–29 “เพราะเหตุนี้, หาบังควรไม่ที่เราจะบัญชาไปทุกเรื่อง; เพราะคนที่ถูกบีบบังคับในทุกเรื่อง, คนคนนั้น [เกลียดคร้าน]...

“... มนุษย์ควรทำงานอย่างทุ่มเทในอุดมการณ์ดี, และทำสิ่งสารพันด้วยเจตจำนงอิสระ, และทำให้เกิดความชอบธรรมยิ่ง;

“เพราะพลังอยู่ในพวกเขา, ซึ่งในนั้นพวกเขาเป็นผู้มีสิทธิ์เสรีของตนเอง...

“แต่คนที่หาได้ทำอะไรไม่จนกว่าเราจะบัญชาเขา, และรับคำบัญชาด้วยใจสงสัย,

และรักษาคำบัญชานั้นด้วยความเกลียดคร้าน, คนคนนั้นย่อมอัปมงคล.”

ขณะที่ไตร่ตรองข้อเหล่านี้ ผมเกิดความเข้าใจเรื่องบทบาทของสิทธิ์เสรีในแผนของพระบิดาบนสวรรค์ ซึ่งเปลี่ยนความคิดผมและทำให้ผมกล้าก้าวไปข้างหน้า เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์แห่งโครัมมัลคริสตจักรสืบสองสอนว่าถ้าเราได้รับการนำทางด้วยการดลใจโดยปราศจากความพยายามในส่วนของเรา เราคงพลาด “การเติบโตส่วนตัวที่จำเป็น” ซึ่งเกิดขึ้น “เมื่อ [เรา] ขวนขวายเรียนรู้ว่าจะให้พระวิญาณนำอย่างไร”¹

งาน

พลังที่จะก้าวไปข้างหน้า

ผมตั้งใจหลังจากนั้นว่าจะใช้ศรัทธา และตัดสินใจ พระเจ้าประทานพรให้ผมเชื่อมั่นว่าผมสามารถตัดสินใจได้ ผมตระหนักว่าผมควร “ทำงานอย่างทุ่มเท ... และทำสิ่งสารพันด้วยเจตจำนงอิสระ [ของผม]”—รวมถึงการหมั้น พระเจ้าทรงกระตุ้นเราให้ใช้พลังความสามารถของเราในฐานะผู้มีสิทธิปกครองตนเอง การใช้พลังความสามารถดังกล่าวเป็นองค์ประกอบสำคัญในชีวิตเรา

ผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงประสงค์จะเห็นเราใช้สิทธิเสรีมากกว่าจะเห็นเราตัดสินใจได้สมบูรณ์แบบทุกครั้ง อย่างไรก็ตาม พระองค์ได้ประทานเครื่องมือที่จำเป็นให้เราแล้วเพื่อเราจะตัดสินใจได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องตัดสินใจว่าจะแต่งงานกับใคร ดังที่ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) สอน “ต้องไม่ใช่อารมณ์เพียงอย่างเดียวเป็นตัวกำหนดการตัดสินใจ แต่ใช้ความคิดและใจ เสริมด้วยการอดอาหาร การสวดอธิษฐาน และการพิจารณาอย่างสุขุมรอบคอบ ซึ่งจะทำให้บุคคลนั้นมีโอกาส

สูงสุดที่จะประสบความสุขในชีวิตสมรส เพราะสิ่งที่มาพร้อมกับการแต่งงานเช่นนี้ คือ การเสียสละ การแบ่งปัน และความไม่เห็นแก่ตัว”²

ยิ่งไปกว่านั้นเรามีคำแนะนำในพระคัมภีร์เช่นกันเกี่ยวกับวิธีได้รับการยืนยันทางวิญญาณ “เจ้าต้องศึกษาไตร่ตรองในความคิดของเจ้า; จากนั้นเจ้าต้องถามเราว่า มันถูกต้องหรือไม่, และหากมันถูกต้องเราจะทำให้ทรวงอกของเจ้าเผาไหม้อยู่ภายในเจ้า; ฉะนั้น, เจ้าจะรู้สึกว่ามันถูกต้อง.

“แต่หากมันไม่ถูกต้อง เจ้าจะไม่มี ความ

รู้สึกเช่นนั้น, แต่เจ้าจะมีความเจ็บปวดของความคิด” (คพ. 9:8–9) อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าทุกคนจะประสบการเผาไหม้ในทรวงอกเมื่อได้รับการยืนยันทางวิญญาณจากพระเจ้า เราแต่ละคนต้องฝึกปฏิบัติเฉพาะของเราเองเพื่อรับการยืนยันเหล่านั้น³ โดยทำตามแบบฉบับนี้ เราจะมีศรัทธาว่าเราสามารถเลือกเองได้

พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบความต้องการของใจ จิตวิญญาณ และความคิดของผม พระองค์ประทานความจริงเหล่านี้ซึ่งส่งผลดีทุกด้าน เอเวลินากับผมแต่งงานกัน เวลานี้เรามีชีวิตครอบครัวที่เป็นสุขมาหลายปีแล้ว และเรามีลูกที่น่ารักสามคน ผมขอบพระทัยพระเจ้าสำหรับประจักษ์พยานเกี่ยวกับสิทธิเสรีของผมและบทบาทของสิทธิเสรีในการตัดสินใจเรื่องสำคัญที่สุดของชีวิต ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในสตอกโฮล์ม, สวีเดน

อ้างอิง

1. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพื่อให้ได้รับการขึ้นทางวิญญาณ,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2009, 7.
2. สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, “ความเป็นหนึ่งเดียวในชีวิตแต่งงาน,” *เลียวไฮนา*, ต.ศ. 2002, 36.
3. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 8:2–3 ด้วย.

สาระสำคัญสทกิจกรรมปี 2015

“ฉะนั้น, โอ้เจ้าที่เริ่มในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้า, จงดูว่าเจ้ารับใช้พระองค์ ด้วยสุดใจ, พลัง, ความนึกคิด และพละกำลังของเจ้า, เพื่อเจ้าจะยืนอย่าง ปราศจากข้อตำหนิต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าในวันสุดท้าย” (คพ. 4:2)

โอ้เจ้าที่

เริ่ม

ในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้า

รับใช้ด้วยความทุ่มเทเต็มที่

โดย ฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ

ตามที่เรารู้ในสาระสำคัญสท-กิจกรรมปี 2015 สิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์คือรับใช้พระผู้เป็นเจ้า ความหวังของเราคือปีนี้จะขอให้เราแต่ละคนฝึกฝนรับใช้ด้วยความทุ่มเทมากขึ้นในวิถีที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงแนะนำด้วยสุดใจ, พลัง, ความนึกคิด และพละกำลังของเรา เราจะทำเช่นนั้นได้อย่างไร ต่อไปนี้เป็นแนวคิดบางประการ

หนึ่ง เราได้รับใช้ด้วยสุดใจ ของเรา เราเข้าใจว่านี่หมายถึงการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าของท่านต้องเกิดจากความรักที่ท่านมีต่อพระองค์และบุรุษบิดาของพระองค์ “ความรักที่เรามีต่อพระเจ้าจะควบคุมการเรียกร้องทางอารมณ์ของเรา การเรียกร้องเวลาของเรา ความสนใจที่เราเสาะแสวงหา และการจัดลำดับความสำคัญของเรา”¹ ท่านแสดงความรักต่อพระเจ้าเมื่อท่านรักษาพระบัญญัติของพระองค์ (ดู คพ. 42:29) ท่านรับใช้ในบ้านและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว ท่านขยายการเรียกและแสดงน้ำใจต่อคนที่ต้องการเพื่อน ท่านหาชื่อครอบครัวเพื่อนำไปพระวิหาร

สอง ท่านรับใช้ด้วยสุด พลัง ของท่าน สิ่ง

บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน, ประธาน (กลาง); แครอล เอฟ. แมคคอกกี, ที่ปรึกษาที่หนึ่ง (ซ้าย); นีลล์ เอฟ. แมร์ริออตต์, ที่ปรึกษาที่สอง (ขวา)

นี้เรียกร้องร่างกายและความเพียรพยายามงานเผยแผ่ศาสนาเรียกร้องความแข็งแรงและความอดทน ท่านรับใช้ด้วยพลังเมื่อท่านเอาใจใส่ความต้องการของผู้อื่น “เป็นต้นว่าเลี้ยงอาหารคนหิวโหย, ให้เสื้อผ้าคนเปลือยเปล่า, เยี่ยมคนเจ็บป่วยและให้ความช่วยเหลือเพื่อบรรเทาทุกข์คนเหล่านั้น, ทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายโลก” (โมไซยาห์ 4:26)

ต่อไป เรารับใช้ด้วยสุด **ความนึกคิด** ของเรา ความคิดของท่านต้องสะอาดและบริสุทธิ์ มีศูนย์รวมอยู่ที่พระผู้ช่วยให้รอด ท่านได้ทำพันธสัญญาว่าจะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา ท่านแสวงหาการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านการศึกษาพระคัมภีร์และการสวดอ้อนวอน เมื่อท่านทำให้ความคิด คำพูด และการกระทำสอดคล้องกับพระดำริและพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ท่านจะรู้ความต้องการของผู้อื่น มีค่าควรและพร้อมรับใช้

สุดท้าย เรารับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วยสุด **พลังกำลัง** ของเรา วิธีได้รับพลังกำลังวิธีหนึ่งคือใช้ศรัทธาในการขอใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด ท่านกลับใจและชำระตนเองให้บริสุทธิ์ผ่านการเชื่อฟังพระบัญญัติ ท่านรู้สึกถึงเดชานุภาพของพระผู้ช่วยให้รอดและเห็นปาฏิหาริย์ขณะรับใช้ในพลังกำลังของพระเจ้า (ดู แอลมา 26:12)

เมื่อท่านรับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วยความทุ่มเทเต็มที่ พระองค์ทรงสัญญาว่าท่านจะได้รับการชำระให้สะอาดจากบาป ท่านพร้อมจะยืนเบื้องพระพักตร์พระองค์และได้รับรัศมีภาพในวันคริสต์ของพระองค์ ■

อ้างอิง

1. เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, “The Great Commandment —Love the Lord,” *Ensign*, May 1988, 4.

งานอัศจรรย์นี้

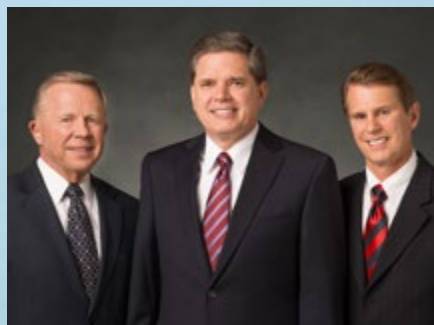
โดย ฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ

เมื่อท่านได้ยินคำว่า *เริ่ม* ท่านคิดถึงอะไร การล่องเรือ การเข้าร่วมอุดมการณ์ดี หรือการเริ่มออกเดินทาง

เมื่อท่าน “เริ่มในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้า” ท่านกำลังร่วมการเดินทางครั้งใหญ่ที่สุดท่านกำลังช่วยพระผู้เป็นเจ้าเร่งงานของพระองค์ และนั่นเป็นประสบการณ์อันยิ่งใหญ่ นำปิติยินดี และน่าอัศจรรย์

อย่าเพียงแต่เชื่อคำพูดของเรา ปีที่แล้วในเมืองเล็กๆ เมืองหนึ่งในยูทาห์ เยาวชนชายในโครัมผู้สอนเข้าไปดูเว็บไซต์กิจกรรมเยาวชน (lds.org/youth/activities) เพื่อหาแนวคิดทำกิจกรรม แนวคิดหนึ่งดึงดูดความสนใจของพวกเขา “เจ็ดวันการรับใช้”

เยาวชนชายเหล่านี้ตัดสินใจทำบางอย่างใหญ่กว่านั้น พวกเขาจะรับใช้คนในวอร์ดที่ขอให้พวกเขารับใช้ทุกวันเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ เมื่อมีครอบครัวลงชื่อ 19 ครอบครัว เยาวชนชายแปลกใจเล็กน้อยและแม้ถึงกับหนักใจเล็กน้อยด้วย พวกเขาจะรับใช้มากมายในเวลาอันสั้นเช่นนั้นได้อย่างไร แต่พวกเขาให้คำมั่นไว้แล้ว ดังนั้นจึงตัดสินใจรับใช้ทุกครอบครัว

เดวิด แอล. เบค, ประธาน (กลาง); แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน, ที่ปรึกษาที่หนึ่ง (ซ้าย); แรนดอลล์ แอล. ริตต์, ที่ปรึกษาที่สอง (ขวา)

เพียงหนึ่งสัปดาห์พวกเขารับใช้รวมแล้วกว่า 250 ชั่วโมง โดยทำโครงการต่างๆ เช่น ย้ายหินกองโต ชุดกระเบทราย ทำความสะอาดรางน้ำ และขนฟืนมากองซ้อนกันทั้งหมดนั้นเปลี่ยนเยาวชนชายเช่นกัน

พวกเขารู้สึกถึงพลังกำลังและพรที่ได้รับ พวกเขาบรรยายความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวในโครัมและการได้รับความช่วยเหลือจากสวรรค์เพื่อทำการบ้านและหน้าที่รับผิดชอบอื่นๆ เวลานั้นเมื่อวอร์ดต้องการการรับใช้ โครัมผู้สอนตอบสนองอย่างกระตือรือร้น พวกเขาไม่เพียงรับใช้หนึ่งสัปดาห์เท่านั้น—แต่พยายามรับใช้ทุกวัน

การรับใช้และสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นงานอัศจรรย์อย่างแท้จริง งานดังกล่าวนำไปดีมาให้เยาวชนชายเหล่านี้ และจะนำไปดีมาให้ท่านเช่นกันเมื่อท่านพụngผู้อื่นและเห็นชีวิตพวกเขาเปลี่ยนไป เพราะความพยายามที่ซื่อสัตย์และบริสุทธิ์ใจ ดังที่ฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญกล่าวไว้ในหน้า 48 การรับใช้พระผู้เป็นเจ้าเป็นสิทธิพิเศษ

จงเริ่มเดี๋ยวนี้ในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้า “ด้วยสุดใจ, พลัง, ความนึกคิด และพลังกำลังของเจ้า” (คพ. 4:2) เราต้องการทราบประสบการณ์การรับใช้ของท่าน! ทำวิดีโอและถ่ายรูปการรับใช้ของท่าน อัฟโหลดลงโซเชียลสื่อสังคม แบ่งปันกับครอบครัวและเพื่อนๆ จากนั้นอีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org ท่านบอกคนอื่นๆ ได้เช่นกันโดยลงในโซเชียลกิจกรรมเยาวชน ขอให้ชวนคนอื่นๆ มาร่วมงานอัศจรรย์นี้กับท่าน และเราจะเห็นว่าเราเปลี่ยนโลกได้มากเพียงใด ■

ทีละก้าว

เยาวชนในอิตาลีแบ่งปันว่าพวกเขา
รับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าด้วยสุดใจ พลัง
ความนึกคิด และพลังกำลังของพวกเขา
อย่างไร

โดย ฮิลลารี ฮอล์เซ็น

เ
นเมื่อท่านทราบแล้วว่าสาระสำคัญของสห
กิจกรรมในปีนี้เกี่ยวข้องกับการรับใช้ ท่านจะ
ทำอะไร พระเจ้าทรงขอให้ท่านรับใช้พระองค์
ด้วย สุดใจ พลัง ความนึกคิด และพลังกำลังของท่าน
(ดู คพ. 4:2) นับว่ามากทีเดียว อาจทำให้รู้สึกหนักใจ
ได้ แต่ท่านไม่ต้องรู้สึกเช่นนั้น

“เหมือนกับการปีนเขา” มาร์โก ดี. จากตารันโต
อิตาลีกล่าว “การคิดจะปีนเขาทั้งลูกในคราวเดียวเป็น
เรื่องยาก แต่ถ้าปีนขึ้นไปทีละก้าว นั้นง่ายขึ้น
มาก วางเท้าข้างหนึ่งไว้ข้างหน้าเท้าอีกข้าง
หนึ่ง และเมื่อท่านก้าว จงคิดว่า ‘ฉันก้าว
แล้ว!’ จากนั้นให้ก้าวต่อไป”

ท่ามกลางพืชป่า พาสต้า และหิน
กรวดของชีวิตชาวอิตาลี เยาวชนใน
อิตาลีตอนใต้พบก้าวบางก้าวที่ช่วย
ให้จดจ่อขณะพยายามรับใช้ด้วย
สุดใจ พลัง ความนึกคิด และพลัง
กำลังของพวกเขา

แสวงหาการนำทางฝ่ายวิญญาณ

การได้รับการนำทางฝ่ายวิญญาณเป็นก้าวสำคัญในการรับใช้พระเจ้า และดาวิดเดซี อายุ 15 ปีรู้ว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นไม่ได้หากเขาไม่พยายามในส่วนของตน “ผมต้องเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้า” เขากล่าว “ผมต้องพร้อมรับและทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ เพื่อทำเช่นนั้นผมต้องทำให้ตัวผมแวดล้อมไปด้วยเรื่องของพระเจ้าเสมอ”

ดาวิดกับครอบครัวเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสศาสนาจักร ก่อนรับบัพติศมาดาวิดเรียนรู้ว่าการศึกษาพระคัมภีร์สำคัญมาก พี่ชายของเขาได้รับบัพติศมาเป็นคนแรก และพ่อแม่ตามมาไม่นาน ดาวิดรู้ว่าเขาต้องมีประจักษ์พยานของตนเอง ขณะศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนเขารู้สึกถึงพระวิญญาณ ความรู้สึกดีๆ ช่วยให้เขาตัดสินใจเข้าร่วมศาสนาจักร

สี่ปีต่อมา ดาวิดยังคงฟังการนำทางจากพระวิญญาณ “เราต้องเสมอต้นเสมอปลายเราจะหย่อนยานในการศึกษาพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนไม่ได้” เขากล่าว

อยู่อย่างบริสุทธิ์

มารโก ดี อายุ 17 ปี ชี้ให้เห็นความสำคัญของการเชื่อฟังพระบัญญัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ “ปฏิบัตินี้หล่อหลอมเราทุกด้าน พยายามทำให้เราสับสน” มารโกกล่าว “เพื่อนๆ สามารถเป็นอิทธิพลไม่ดีได้เช่นกัน” หลายปีก่อนมารโกต้องเปลี่ยนเพื่อนที่เขาใช้เวลา

อยู่ด้วยเพราะเขาเรียนรู้ว่าอิทธิพลไม่ดีของเพื่อนมีผลต่อการเลือกของเขา “ผมต้องหาเพื่อนที่ยอมรับผมอย่างที่ผมเป็นและไม่ใช่ว่าอย่างในโลกคาดหวังให้ผมเป็น”

บางครั้งในการป็นเขา เราสะดุด เมื่อเป็นเช่นนี้ “จงไปพบอธิการและพูดคุยกับเขาอย่างตรงไปตรงมา” มารโกแนะนำ “อธิการเป็นพี่ชายของเรา เราวางใจเขาได้”

การที่มารโกพยายามเชื่อฟังและอยู่อย่างบริสุทธิ์เปิดโอกาสให้เขาได้รับใช้พระผู้เป็นเจ้าเวลานี้ และการรับใช้เหล่านั้นกำลังเตรียมเขาให้มีค่าควรรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาในวันหน้า

จัดเวลา

มานูเอล เอ็ม. อายุ 17 ปีทราบดีว่าการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าไม่ง่ายเสมอไป “เรามักจะถูกทดสอบ” มานูเอลกล่าว “บางครั้งเราอยากทำอย่างอื่น บางครั้งผมอยากนอนไปดูการแข่งขันฟุตบอล หรือไปเที่ยวกับเพื่อนๆ แต่คุณแม่สอนผมเสมอว่าเราต้องเลือกรับใช้พระเจ้า ทำอย่างอื่นก็โอเคเหมือนกัน แต่การรับใช้พระเจ้าต้องมาก่อน”

มิเรียม ดี. อายุ 14 ปี รู้ว่าวิธีเดียวที่เธอจะศึกษาพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนทุกวันคือจัดเวลาไว้ทำเช่นนั้น “ดิฉันรู้สึกเหมือนตัวเองกำลังทำอะไรบางอย่างได้มากมายเมื่อจัดเวลา” มิเรียมกล่าว “นอกจากนี้ เมื่อเราอุทิศเวลาให้พระเจ้ามากขึ้น เราจะถูกล่อลวงไม่มาก—นั่นทำให้เราเข้มแข็งขึ้น”

รับใช้ด้วยความเต็มใจ

สำหรับซาบรินา ดี. อายุ 15 ปี การรับใช้ด้วยความตั้งใจ พลัง ความนึกคิด และพลังกำลังของเธอหมายถึงการรับใช้ด้วย *buona volontà* นั่นหมายถึงการทำสิ่งต่างๆ ด้วยหัวใจที่เบิกบานและเต็มใจ

อาเลสซิโอ ไอ. อายุ 12 ปี เห็นด้วย “ไม่สมควรเลยที่จะทำเพียงเพราะอธิการหรือพ่อแม่บอกให้ทำ คุณไม่ควรรู้สึกว่าคุณบังคับ พระเจ้าทรงต้องการให้เรารับใช้ด้วยเหตุผลที่ซอບธรรม”

เราจะมี *buona volontà* มากขึ้นเมื่อเรารับใช้ได้อย่างไร “การอ่านพระคัมภีร์ช่วยดิฉัน เพราะพระคัมภีร์สอนเราว่าการรับใช้ เป็นสิ่งที่เราควรทำ” ซาบรินากล่าว

การศึกษาและเข้าใจการชดใช้มากขึ้นช่วยให้เรารับใช้อย่างเบิกบานและด้วยความเต็มใจ เอลิซา ดี. อายุ 17 ปี กล่าวว่า “พระบิดาบนสวรรค์ทรงส่งพระบุตรมาเสียสละทุกอย่างเพื่อเราฉันใด เราต้องเต็มใจอุทิศทั้งหมดที่เราทำได้เพื่อรับใช้พระเจ้าฉันนั้น”

ใส่ใจผู้อื่น

ซิสเตอร์กิอุเลีย อายุ 16 ปี กับเวโรนิกา ดี. อายุ 14 ปีสองพี่น้องรู้ว่าสำคัญมากที่ต้องใส่ใจผู้อื่น “การรับใช้ช่วยให้เรามองคนต่างออกไป เมื่อคุณรับใช้ใครก็ตาม คุณได้รับพรทั้งคู่” กิอุเลียมกล่าว

เวโรนิกากล่าวว่า “ครั้งหนึ่งดิฉันอยากแบ่งปันพระกิตติคุณมาก แต่ดิฉันรู้สึกไม่

พร้อม ดิฉันกลัว แต่เมื่อดิฉันใส่ใจคนที่ดิฉันจะรับใช้ ดิฉันรู้สึกมั่นใจมากขึ้นเพราะดิฉันทราบว่าพระเจ้าจะทรงช่วยดิฉัน”

กิอุเลียกับเวโรนิกาสามารถรับใช้เวอร์จิเนียเพื่อนของพวกเขาจนเปลี่ยนชีวิตได้ พวกเขาเริ่มชวนเพื่อนมากิจกรรมโบสถ์ ชวนครอบครัวของเวอร์จิเนียมาทำสิ่งต่างๆ กับครอบครัวพวกเขา จากนั้นไม่นาน ครอบครัวของเวอร์จิเนียจึงเริ่มพบกับผู้สอนศาสนา ปีต่อมา เวอร์จิเนียกับน้องสาวรับบัพติศมา

ตอนนี้เวอร์จิเนียเป็นสมาชิกของศาสนาจักร เธอมองหาวิธีรับใช้คนรอบข้าง เธอต้องการแบ่งปันพระกิตติคุณกับคนอื่นๆ บางครั้งเพื่อนที่โรงเรียนหัวเราะเยาะความเชื่อใหม่ของเธอ ดังนั้นเธอจึงสวดอธิษฐานขอให้รู้ว่าควรจะพูดกับใคร วันหนึ่งพระวิญญาณทรงกระตุ้นเตือนเธอให้พูดกับเด็กสาวคนหนึ่ง เธอรู้จัก “ดิฉันเอาพระคัมภีร์มอรมอนให้เธอและชวนเธอมาโบสถ์ เธอมา! และตอนนี้เธอกำลังอ่านพระคัมภีร์มอรมอน”

ชามูเอล ดี. อายุ 14 ปี มองหาโอกาสเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สมาชิกโครัมของเขา “ผมพยายามช่วยเยาวชนชายคนอื่นๆ ในโครัมของผมโดยให้กำลังใจพวกเขาในชั้นเรียน บางครั้งพวกเขารู้สึกเหนื่อยหรือประหม่าไม่กล้ามีส่วนร่วม” ชามูเอลกล่าวว่าการช่วยให้คนอื่นๆ รู้สึกมั่นใจเป็นวิธีหนึ่งที่เขาสามารถรับใช้พระเจ้าและเตรียมทำหน้าที่รับผิชอบในอนาคต

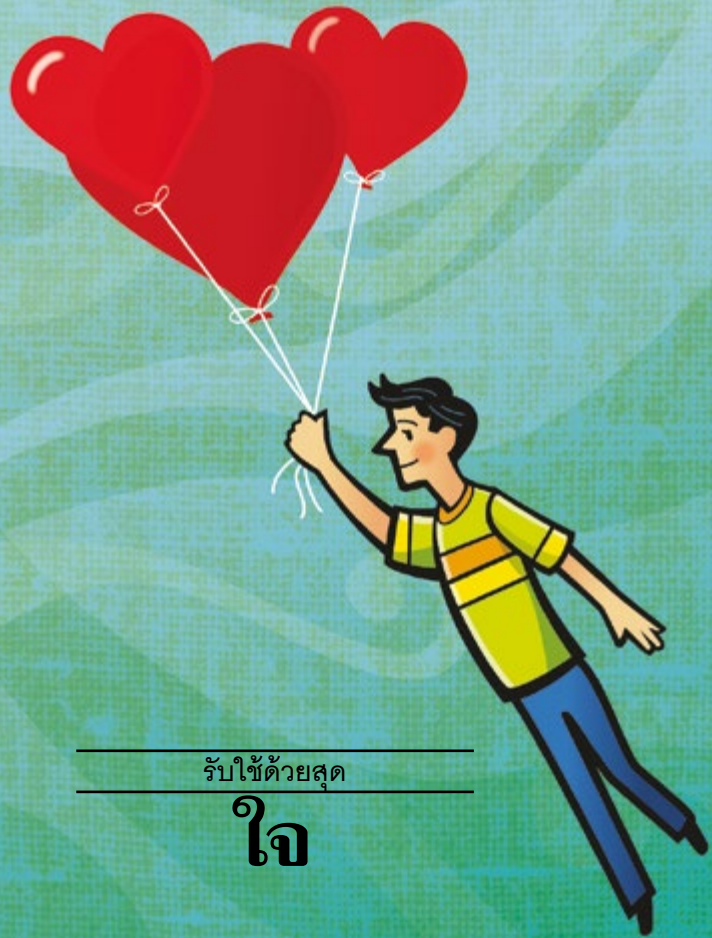
เริ่มเดี๋ยวนี้

ดังนั้น *ท่าน* จะทำอะไร อาเลซซิโอ ไอ. กล่าวว่า “ผมไม่ต้องรอให้อายุมากกว่านี้จึงจะสร้างความแตกต่าง ผมต้องทำเดี๋ยวนี้”

ก้าวเหล่านี้จะช่วยท่านเช่นกันเมื่อท่านตระหนักว่าท่านเป็นส่วนที่มีค่าในงานของพระเจ้า จงก้าวที่ละก้าว ท่านจะสร้างความแตกต่างครั้งสำคัญเมื่อท่านสละทั้งหมดเพื่อการรับใช้พระเจ้า ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

รับใช้ด้วยสุด

ใจ

รับใช้ด้วยสุด

ความนึกคิด

รับใช้ด้วยสุด

พลัง

รับใช้ด้วยสุด

ผละกำลั้ง

รับใช้ด้วยสุดความนึกคิด

“ความสามารถในการคิดเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า...วิธีที่เราคิดมีผลอย่างมากต่อเจตคติและพฤติกรรม, ตลอดจนฐานะของเราหลังจากชีวิตนี้” (คู่มือพระคัมภีร์, “ความคิด,” scriptures.lds.org) ความนึกคิดของเราช่วยเราเรียนรู้และเปลี่ยนเป็นคนดีขึ้น—ถ้าเราแสวงหาสิ่งดีต่อไปนี้เป็นแนวคิดบางประการสำหรับการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดความนึกคิดของท่าน

- ศึกษาพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์
- คิดบวกเกี่ยวกับผู้อื่นและตัวท่านเอง
- แสวงหาความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่สร้างสรรค์ จรรโลงใจ
- เลือกความบันเทิงที่ดีงามและยกระดับจิตใจ
- ค้นคว้าสิ่งที่มีความสำคัญต่อท่าน ตัวอย่างเช่น เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์จักรหรือบรรพชน
- ให้ความคิดของท่านจดจ่ออยู่ที่พระผู้ช่วยให้รอดระหว่างศิรระลึก
- จดบันทึกส่วนตัวและอ่านทวนเป็นระยะ

รับใช้ด้วยสุดใจ

หัวใจคำจูนชีวิต “หัวใจ” มักหมายถึงศูนย์รวมหรือส่วนสำคัญของบางสิ่งและที่อยู่ของความปรารถนาและอารมณ์ความรู้สึก การรับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดใจของเราคือการถวายความปรารถนา ความตั้งใจ และความรักทั้งหมดของเราแด่พระองค์ พระองค์ทรงขอให้เรารักพระองค์โดยรักษาพระบัญญัติและรักผู้อื่น ต่อไปนี้เป็นแนวคิดสำหรับการทำสิ่งนี้

- ให้การสวดอ้อนวอน การศึกษาพระคัมภีร์ และการเข้าร่วมประชุมที่โบสถ์อยู่เหนือความประสงค์ของเรา
- แสดงน้ำใจและความเห็นอกเห็นใจต่อคนในครอบครัวหรือที่โรงเรียน
- ใช้เวลาทำสิ่งที่คนอื่นต้องการให้ทำ
- พยายามเข้าใจว่าคนอื่นรู้สึกอย่างไร
- ชมคนบางคนอย่างจริงใจ
- พุดคุยหรือนั่งใกล้กับคนที่นั่งคนเดียว

รับใช้ด้วยสุดพลังกำลัง

พลังงานที่ท่านรับใช้พระผู้เป็นเจ้าเป็นส่วนหนึ่งของการถวายพลังกำลังทั้งหมดของท่านแด่พระองค์ พลังกำลังคือพลังทางวิญญาณ ความตั้งใจมั่น การปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ และความขยันหมั่นเพียรในการทำดี เราแสดงพลังกำลังเมื่อเราดำเนินชีวิตตามหลักธรรมที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงดำเนิน จากนั้นเราจะได้รับพลังทางวิญญาณจากเบื้องบน ต่อไปนี้เป็นแนวคิดสำหรับการรับใช้ด้วยสุดพลังกำลังของท่าน

- ตั้งใจศึกษาพระคัมภีร์
- ทำงานเป็นหนึ่งเดียวกับคนในเวิร์ดหรือสาขาของท่าน
- ยินยัดสนับสนุนมาตรฐานทางศีลธรรม
- ทำตามการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเป็นพรแก่ผู้อื่น
- ตั้งใจดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมและทำตามสิ่งที่ตั้งใจไว้เมื่อเกิดการล่อลวง
- ดูแลร่างกายท่านผ่านโภชนาการและการออกกำลังกาย
- รักษาพันธสัญญาเพื่อให้ได้พลังทางวิญญาณมากขึ้น

รับใช้ด้วยสุดพลัง

การรับใช้ด้วยสุดพลังของเราหมายถึงการทำสิ่งที่เราสามารถทำได้ ทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายโลก และใส่ใจผู้อื่นไม่ว่าพรสวรรค์ของเราจะเป็นอะไร (ตั้งแต่ยกโซฟาหนักๆ ไปจนถึงมองในด้านบวกเมื่อเผชิญสถานการณ์ยากๆ) เราสามารถใช้พรสวรรค์เหล่านั้นเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ผู้อื่นได้ ต่อไปนี้เป็นแนวคิดบางประการสำหรับการรับใช้ด้วยสุดพลังของท่าน

- ถามตัวท่านว่า “วันนี้ฉันจะช่วยใครได้บ้าง”—และลงมือทำบางอย่าง
- ทำงานให้คนอื่น เช่น กวาดระเบียบ ทำความสะอาดห้อง หรือล้างจาน
- ใช้พรสวรรค์ของท่าน อาทิ ช่อมารถหรือคอมพิวเตอร์ ตกแต่งห้อง ประดิษฐ์ของขวัญ เขียนบทกวี
- พยายามเป็นเพื่อนและแบบอย่างที่ดี
- สอนทักษะที่ท่านเรียนรู้ให้คนอื่น ๆ

เริ่ม

“ฉะนั้น, ให้อาเจ้าที่เริ่มในการรับใช้
รับใช้พระองค์ด้วยสุดใจ, พลัง,
อย่างปราศจากข้อตำหนิต่อ

พระเจ้าเป็นเจ้า, จงดูว่าเจ้า
ความนึกคิด และพลังกำลังของเจ้า, เพื่อเจ้าจะยืน
พระพักตร์พระเจ้าเป็นเจ้าในวันสุดท้าย.”
(คพ. 4:2)

เหตุใด พระเยซูคริสต์ จึงสำคัญ ในชีวิตฉัน

เมื่อเราเข้าใจทุกอย่างที่พระเจ้าช่วยให้รอด
ทรงทำเพื่อเรา พระองค์จะกลายเป็นบุคคล
สำคัญที่สุดในชีวิตเรา

บทเรียนวันอาทิตย์...
หัวข้อประจำเดือนนี้:
พระเจ้าเป็นเจ้าของ
สามพระองค์

โดย ไมเคิล อาร์. มอร์ริส

นิตยสารศาสนจักร

เมื่อเร็วๆ นี้ผมอ่านโพสต์บล็อกที่ผู้เขียนบอกว่าพระเจ้าช่วยให้รอดทรงมีบทบาทสำคัญอย่างไรในชีวิตประจำวันของเธอ ผมมีความสุขที่เธอยินดีแบ่งปันความรู้สึก แต่ผมเสียใจกับคำตอบของผู้อ่านคนหนึ่ง “พระองค์ไม่มีความสำคัญอะไรในชีวิตฉัน—ไม่เคยมีและจะไม่มี”

ผู้อ่านคนนั้นจะผิดไปกว่านี้ไม่ได้อีกแล้ว ไม่ช้าก็เร็วเราทุกคนจะต้องการพระเจ้าช่วยให้รอด เราทุกคนทำผิดที่เราแก้ไขไม่ได้ ประสบการณ์สูญเสียที่เราชดเชยไม่ได้ และเผชิญความเจ็บปวด การข่มเหง เรื่องสลดใจ ภาวะ และความผิดพลาดที่เรารับมือเพียงลำพังไม่ได้

ข่าวดีคือเราไม่ *ต้อง* รับมือเพียงลำพัง

“ในช่วงขณะของความอ่อนแอเราอาจร้องว่า ‘ไม่มีใครรู้ว่าเป็นอย่างไร ไม่มีใครเข้าใจ’ แต่พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าทรงทราบและเข้าพระทัยดี เพราะพระองค์ทรงรู้สึกและทรงแบกภาระของเราแต่ละคน” เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสอง “และเพราะการพลีบูชาอันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์ของพระองค์ (ดู แอลมา 34:14) พระองค์จึงเข้าพระทัยความรู้สึกได้อย่างถ่องแท้และทรงยื่นพระพาหุแห่งความเมตตามาให้เราได้”¹

พระเยซูทรงสำคัญต่อเราเพราะโดยผ่านการชดใช้ คำสอน ความหวัง สันติสุข และแบบอย่างของพระองค์ พระองค์ทรงช่วยเราเปลี่ยนชีวิต เผชิญการทดลอง และก้าวไปข้างหน้าด้วยศรัทธาขณะที่เราเดินทางกลับไปหาพระองค์และพระบิดาของพระองค์

พระเยซูทรงทำให้การกลับใจอยู่ในวิสัยที่ทำได้

เหตุผลประการหนึ่งที่พระเยซูทรงสำคัญต่อคนที่พยายามทำตามพระองค์อย่างจริงจังคือเราทุกคนบกพร่องและต้องการของประทานแห่งการกลับใจที่เสนอให้เราผ่านการชดใช้

เมื่อเราสะดุดล้ม ซาตานต้องการให้เราคิดว่าเราไม่ดีพอจะลุกขึ้นเดินกลับไปอยู่บนทางที่ถูกต้อง เขาต้องการให้เราลืมเช่นกันว่าพระกิตติคุณเป็น “พระกิตติคุณแห่ง *การกลับใจ*” (คพ. 13:1; เน้นตัวเอน) แต่เรารู้ว่า “พระคุณของพระคริสต์มีอยู่จริง ซึ่งมีทั้งการให้อภัยและการชำระคนบาปที่กลับใจให้สะอาด”²

พลังแห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์มิให้เราแต่ละคน แต่เราต้องเลือกให้พลังนั้นเกิดผลในชีวิตเรา สมมติว่าท่านกำลังให้ของขวัญพิเศษแก่เพื่อนคนหนึ่ง—ของ

ที่เพื่อนต้องการมากและเป็นของที่ท่านเตรียมมาให้เขาผ่านการเสียสละส่วนตัว จากนั้นให้สมมติว่าเพื่อนของท่านตอบว่า “ขอบคุณ แต่ฉันไม่อยากจะของขวัญของคุณเลย” ท่านจะรู้สึกอย่างไร

เมื่อเราไม่เชื่อเชิญให้พระเยซูทรงช่วยเราเป็นคนสะอาดผ่านการชดใช้ เท่ากับเรากำลังปฏิเสธของประทานของพระองค์

พระเยซูทรงสอนความจริง

ครั้งหนึ่งหลังจากคนจำนวนหนึ่งไม่ยอมติดตามพระองค์อีก พระเยซูตรัสถามอัคร-

สาวกสิบสองว่า “พวกท่านก็จะจากเราไปด้วยหรือ?” เปโตรตอบว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า พวกข้าพระองค์จะจากไปหาใครได้? พระองค์ทรงมีถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 6:67–68)

ท่านจะพบ “ถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์” ของพระผู้ช่วยให้รอดในพระคัมภีร์ คำสอนของศาสนพยากรณ์ที่มีชีวิต และสุรเสียงกระซิบของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้อยคำเหล่านั้นให้รากฐานสำหรับ “ความสุขในชีวิตนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง”³ และนำทางเรากลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์และพระผู้ช่วยให้รอดของเราอย่างปลอดภัย

พระเยซูทรงสอนความจริงอันสำคัญยิ่งอะไรบ้าง ประธานาธิบดีเทอริ เอฟ. อุทซ์ดอร์ฟที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด ระบุว่าความจริงสี่ประการในคำพูดการประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุด

- “พระบิดาของเราประทานแผนแห่งความสุขแก่บุตรธิดาของพระองค์”
- “โดยผ่านการชดใช้ ... เราสามารถอยู่กับคนที่เรารักตลอดไป”
- “เราจะมีร่างกายที่มีชีวิตมีภาพสมบูรณ์แบบ และเป็นอมตะปราศจากโรคภัยไข้เจ็บหรือความพิการ”
- “น้ำตาแห่งความเสียใจและการสูญเสียของเราจะแทนที่ด้วยความสุขและปิติอันล้นเหลือ”⁴

พระเยซูประทานความหวัง

เมื่อเราประสบปัญหาร้ายแรง บางครั้งเราพบว่าเราจะวางใจพระเจ้า แต่การวางใจพระองค์ทำให้เราเกิดความหวังที่เราต้องมีเพื่อจะเผชิญการทำลายของเรา นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นกับสมาชิกในครอบครัวแกทเธลล์ผู้อยู่ในวอร์ดของซิสเตอร์

จีน เอ. สตีเวนส์ ซิสเตอร์สตีเวนส์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานปฐมวัย สามัญกล่าวว่าครอบครัวนี้ยึดมั่นพระกิตติคุณและพันธสัญญาพระวิหารหลังจากบราเดอร์แกทเธลล์ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นมะเร็ง การทำเช่นนั้นให้ความหวังในสัญญาของพระผู้เป็นเจ้าว่าพวกเขาจะได้อยู่ด้วยกันอีกครั้งหลังจากชีวิตนี้

ตลอดวันอันแสนยากก่อนสามีสิ้นชีวิต ซิสเตอร์แกทเธลล์กล่าวว่า “ดิฉันทราบว่าจะพระเจ้าทรงดูแลเราอยู่ หากท่านวางใจในพระเจ้าท่านจะเอาชนะการทำหายทุกรูปแบบของชีวิตได้อย่างแท้จริง”⁵

ของประทานแห่งการชดใช้ให้ความหวังแห่งชีวิตนิรันดร์—สิ่งที่เราต้องการเมื่อเราประสบการทดลองหรือความตายของคนที่เรารัก

“พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักประทานของขวัญคือพระบุตรที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา” ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว “ของประทานและพรอันยิ่งใหญ่จากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์จึงนำมาซึ่งมรดกสากลอย่างหนึ่ง นั่นคือ คำสัญญาถึงการฟื้นคืนชีวิตและโอกาสรับชีวิตนิรันดร์สำหรับทุกคนที่เกิดมา”⁶

พระเยซูประทานสันติสุข

หากท่านเคยประสบภัยธรรมชาติ ตกเป็นเป้าการนิโทษที่โหดร้าย ประสบความท้าทายที่เปลี่ยนชีวิต ทะเลาะกับเพื่อนหรือยืนหยัดเพื่อสิ่งถูกต้อง ท่านรู้ว่าท่านต้องการสันติสุขของพระเจ้า “สันติสุขของพระผู้ช่วยให้รอด” เอ็ดเดอร์เนล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโครัมมัคสาวกสิบสองกล่าวว่า “การรำลึมหมนูของโลก”⁷

ระหว่างการประชุมใหญ่สามัญเมื่อไม่นานมานี้ เอ็ดเดอร์แอนเดอร์เซ็นเล่าเรื่องกุลสตรีคนหนึ่งที่ถูกเย้ยหยันและถูกตั้งฉายาสารพัดเพราะเธอสนับสนุนการแต่งงานตามจารีต เธอเรียนรู้ว่าบางครั้งการเย้ยหยันคือต้นทุนของ “ความซื่อตรงต่อพระเจ้าและต่อคำสอนของศาสนายาการณที่มีชีวิต”⁸

แต่การยืนหยัดมิได้หมายถึงการยืนคนเดียว เราหันไปพึ่งเจ้าชายแห่งสันติได้เสมอเมื่อเรารู้สึกโดดเดี่ยวหรือหัวใจเสียใจหรือกังวล กลัวหรือไร้ค่า เราทำเช่นนั้นได้โดย

- สวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ทูลขอให้พระวิญญาณสถิตกับเรา
- อ่านถ้อยคำของพระเจ้าในพระคัมภีร์ และตามที่เปิดเผยโดยศาสนายาการณที่มีชีวิต
- เข้าพระวิหาร
- ศึกษาพระชนมชีพของพระผู้ช่วยให้รอดที่โบสถ์และในชุมชน
- ใช้ประโยชน์จากการชดใช้ของพระองค์โดยกลับใจจากบาปของเรา
- แบ่งปันประจักษ์พยานของเราเกี่ยวกับพระองค์

เมื่อเรารู้สึกถึงสันติสุขของพระผู้ช่วยให้รอด ใจเราต้องไม่เป็นทุกข์หรือกลัว (ดู ยอห์น 14:26–27)

“พระอาจารย์ท่านั้นที่ทรงทราบถึงความสับสนของการทดลอง ความเจ็บปวด และความทุกข์ทรมานของเรา” ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าว “พระองค์ท่านนั้นที่ทรงมอบสันติสุขนิรันดร์ให้เราในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยาก พระองค์ท่านนั้นที่ทรงสัมผัสจิตใจวิญญาณทุกข์ทรมานของเราด้วยพระคำรสพลบโยน”⁹

พระเยซูทรงเป็นแบบอย่าง

ตลอดการปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซู พระองค์มิได้เพียงชี้ทางสู่ความสุขเท่านั้น—แต่ทรงนำทางด้วย โดยผ่านการชดใช้ พระองค์ทรงนำเราไปสู่ความรัก โดยผ่านคำสอน พระองค์ทรงนำเราไปสู่ความจริงนิรันดร์ โดยผ่านพระชนมชีพที่ดีพร้อม พระองค์ทรงนำเราไปสู่เส้นทางแห่งการเชื่อฟัง

“แบบอย่างอันยิ่งใหญ่ของบุคคลที่เคยอยู่บนแผ่นดินโลกคือพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ การปฏิบัติศาสนกิจในความเป็นมรรตัยของพระองค์เต็มไปด้วยการสอน การรับใช้ และความรักผู้อื่น” เอ็ดเดอร์วอร์ด จี. สก็อตต์แห่งไควรัมอัครสวาลิสบองกล่าว ท่านกล่าวเพิ่มเติมว่า พระผู้ช่วยให้รอด “ทรงเชื่อเชิญให้เราทำตามแบบอย่างอันดีพร้อมของพระองค์”¹⁰

เมื่อเราเข้าใจว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงทำให้การกลับใจและการฟื้นคืนชีวิตอยู่ในวิสัยที่ทำได้ ทรงสอนความจริงอันสำคัญ

ยิ่ง ประทานความหวังและสันติสุข และทรงเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อม พระองค์ย่อมกลายเป็นศูนย์รวมของชีวิตเรา และการที่พระองค์ทรงเป็นสหายของเรา เราจึงกล้าขจัดความกลัวและก้าวไปข้างหน้าด้วยศรัทธา ■

อ้างอิง

1. เดวิด เอ. เบตนาร์, “ทนแบกสัมภาระได้โดยง่าย,” *เลียวไนนา*, พ.ศ. 2014, 90.
2. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์,” *เลียวไนนา*, พ.ศ. 2014, 113.
3. “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก,” *เลียวไนนา*, เม.ย. 2000, 3.
4. ดีเทอร์ เอฟ. อุลทอร์ฟ, “สำนึกคุณในทุกสถานการณ์,” *เลียวไนนา*, พ.ศ. 2014, 76.
5. จิน เอ. สตีเวนส์, “อย่ากลัวเลย เราอยู่กับเจ้า,” *เลียวไนนา*, พ.ศ. 2014, 83.
6. เฮนรี บี. อายริงก์, “มรดกแห่งความหวังอันหาค่ามิได้,” *เลียวไนนา*, พ.ศ. 2014, 24.
7. นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น, “ลมหมนทางวิญญาณ,” *เลียวไนนา*, พ.ศ. 2014, 20.
8. ดู นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น, “ลมหมนทางวิญญาณ,” 19–20.
9. โรมัส เอส. มอนสัน, “เราจะไม่ละเลยหรือทอดทิ้งเจ้า,” *เลียวไนนา*, พ.ศ. 2013, 87.
10. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพราะว่าเราวางแบบอย่างแก่พวกท่านแล้ว,” *เลียวไนนา*, พ.ศ. 2014, 35.

ร่วมวงสนทนา

เรื่องที่ต้องไตร่ตรองในวันอาทิตย์

- การชดใช้ของพระเยซูคริสต์เป็นพรแก่ชีวิตท่านอย่างไร
- ท่านหันไปพึ่งพระคำรัสใดของพระเยซูเพื่อการพลบโยน
- ท่านนึกออกหรือไม่ว่ามีครั้งใดที่ท่านรู้สึกถึงสันติสุขของพระผู้ช่วยให้รอดผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์

สิ่งที่ท่านอาจจะทำ

- ครั้งต่อไปให้เขียนในบันทึกส่วนตัวเมื่อแบบอย่างหรือคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอดช่วยท่านเลือกสิ่งใดที่ต้องการ
- ศึกษาเรื่องการชดใช้เพื่อเตรียมรับศีลระลึก
- แบ่งปันความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์กับครอบครัว ที่โบสถ์ หรือในสื่อสังคม

โดย **เอ็ลเดอร์
โรเบิร์ต ดี. เฮลส์**
แห่งโควรัม
อัครสาวกสิบสอง

วิธี บรรลุ เป้าหมาย นิรันดร์

ขาพเจ้าประสงค์จะแนะนำเป้าหมายสำคัญที่สุดในชีวิตสามข้อที่จะให้ท่านมีปีติขณะทำพันธกิจบนโลกนี้ให้เกิดสัมฤทธิ์ผล—เป้าหมายนิรันดร์ที่จะช่วยท่านกลับไปหาพระบิดาในสวรรค์อย่างสมเกียรติ เป้าหมายเหล่านั้นได้แก่

1. แต่งงานในพระวิหาร และ **ปลูกฝังความสัมพันธ์อันครอบครัวนิรันดร์** โดยทำให้เกิดสมดุลในชีวิตหลายๆ ด้านร่วมกับการสวดอ้อนวอน อาทิจรรอบครัว อาชีพ การศึกษาต่อ งานอดิเรก และความบันเทิง
2. ดำเนินชีวิตตามศาสนาของท่านอย่างซื่อสัตย์และเชื่อฟัง **ข้อตรงต่อพันธสัญญา** บัพติศมาและพระวิหารของท่านโดย **สั่งสมเรื่องดี ๆ** ของชีวิตเสมอ
3. **มองไกลให้ถึงนิรันดร์เสมอ** โดยจดจำว่าเรื่องของอาณาจักรดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ และเรื่องของโลกดำรงอยู่ชั่วคราว

4. พึงระลึกว่าต้อง **อุทิศตนรับใช้** ตลอดชีวิตท่านและ **ดูแลคนขัดสนเสมอ** คนเหล่านั้นอาจต้องการ **ความรัก** ของท่านและ **ความช่วยเหลือ** อื่นๆ

นี่เป็นเป้าหมายชั่วชีวิตที่ต้องเน้นและใช้เวลาจึงจะบรรลุเป้าหมาย การตั้งเป้าหมายเหล่านี้ไม่เพียงพอ เราต้อง **วางแผน** ทำให้บรรลุเป้าหมายด้วย

คืนนี้หรือพรุ่งนี้ จง **ไตร่ตรองสิ่งที่ท่านต้องการบรรลุผลสำเร็จ** ในชีวิต **ของท่าน** และสิ่งที่ควรเป็นเป้าหมาย **ของท่าน** ใช้เวลา **จด** และ **ทบทวน** เป้าหมายเหล่านั้น ตลอดปีที่จะมาถึง จากนั้นให้ใช้เวลาสองสามชั่วโมงถามตัวท่านเองว่าท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเหล่านี้วันนี้ พรุ่งนี้ สัปดาห์หน้า และในเดือนต่อไป

ท่านเลือกและกำหนดเป้าหมายนิรันดร์ที่สำคัญเหล่านั้นอย่างไร ที่สำคัญเช่นกันคือ ท่านวางแผนทำให้บรรลุเป้าหมายอย่างไร จำไว้ว่าเวลาเป็นองค์ประกอบที่จำเป็น —แม้สำคัญยิ่ง—ในการคำนวณของท่าน จากจุดที่ท่านยืนอยู่เวลานี้ อาจดูเหมือนท่านมีเวลาไม่จำกัดเพื่อทำสิ่งที่

ดำรงอยู่นิรันดร์ให้สำเร็จ

ทุกคนมีเวลา นั่นจริง แต่เพียงเพราะเวลาผ่านไปไม่ได้หมายความว่าเรากำลังก้าวหน้า

“ชีวิตนี้เป็นเวลาสำหรับมนุษย์ที่จะเตรียมพบพระผู้เป็นเจ้า; แท้จริงแล้ว, ดูเถิดวันแห่งชีวิตนี้เป็นวันสำหรับมนุษย์ที่จะทำงานของพวกเขา” (แอลมา 34:32)

เคล็ดลับคือ **เลือกกิจกรรมเหล่านั้นอย่างฉลาด** กิจกรรมที่จะช่วยให้เราบรรลุเป้าหมายที่ได้รับการดูแลจากเบื้องบนแล้วให้พลังแห่งอุปนิสัยและความเชื่อมั่นช่วยให้ **ไม่นำพาสิ่ง** ซึ่งจะทำให้เราเซหรือ **เหนียวรั้งเรา** จากจุดหมายนิรันดร์ของเรา

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเวลาของท่านบนแผ่นดินโลกจะมีมากพอให้บรรลุผลสำเร็จในการเตรียมของท่านและทำงานแห่งพันธกิจของชีวิตท่าน—หากท่าน **ใช้เวลาอย่างฉลาด** และไม่มีเวลาใดจะทำได้ดีไปกว่าเวลานี้ ในวัยเยาว์ของท่าน (ดู แอลมา 37:35) ■

จากคำปราศรัยในพิธีรับปริญญาที่มหาวิทยาลัยบรัคัมซังก์-ไคโดฮ เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม ค.ศ. 2004

แบ่งปันประสบการณ์ของท่าน

แบ่งปันวิธีที่ท่านเลือกเป้าหมายนิรันดร์และอ่านประสบการณ์ของเยาวชนคนอื่นๆ ที่ youth.lds.org

ศูนย์รวมของชีวิตฉัน

ผมรู้เรื่องการปฏิบัติศาสนกิจของพระคริสต์จากพระคัมภีร์ไบเบิล แต่พระองค์เสด็จเยือนอเมริกาจริงหรือ

โดย โรเบิร์ต ปาเชโก เพรเทล

เมื่ออายุครบ 18 ปี คุณพ่ออนุญาตให้ผมรับบัพติศมาในโบสถ์ได้ที่ผมต้องการ ผมต้องการเข้าร่วมโบสถ์คริสต์เพราะผมเคยศึกษาพระคัมภีร์ไบเบิลในที่ประชุมหลายแห่งและเชื่อในพระเยซูคริสต์

วันหนึ่งคุณลุงเซียวชิเตอร์ผู้สอนศาสนาสองคนมาบ้านเรา พวกเขาพูดด้วยความเชื่อมั่นมากเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขาในพระคัมภีร์มอรมอนว่าเป็นพยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์ โดยบอกว่าพระองค์ได้เสด็จเยือนทวีปอเมริกา

ณ จุดนั้นผมแสดงความเห็นว่าบางทีพวกเขาอาจเข้าใจผิดเพราะผมไม่เคยศึกษาเรื่องนั้นมาก่อนในชีวิต ชิเตอร์ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งพูดกับผมทั้งน้ำตาและด้วยความอ่อนโยนว่า “บราเดอร์โรเบิร์ตคะ การที่คุณไม่ทราบว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริงไม่ได้หมายความว่าเราเข้าใจ

ผิด ดิฉันทราบว่าพระเยซูคริสต์ทรงรักเราและพระองค์ทรงอยู่บนทวีปนี้และทรงสอนพระกิตติคุณเช่นที่ทรงสอนในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์”

พวกเขอพยายามช่วยผมไขข้อกังวลและข้อสงสัยหลายประการระหว่างการสนทนาครั้งแรก โดยรับปากว่าจะมาเยี่ยมผมสัปดาห์หน้า

คืนนั้นผมเริ่มเปิดอ่านพระคัมภีร์มอรมอนขณะอ่านปกใน วลีหนึ่งดึงดูดความสนใจของผม “พระเยซูคือพระคริสต์, พระผู้เป็นเจ้านิรันดร์, และทรงแสดงองค์ให้ประจักษ์แก่ประชาชาติทั้งปวง” ผมอ่าน 3 นิไฟ 11 เกี่ยวกับการเสด็จเยือนอเมริกาของพระผู้ช่วยให้รอดเช่นกัน และผมรู้สึกปลาบปลื้มใจ ด้วยเหตุนี้ผมจึงทำสิ่งที่ผู้สอนศาสนาบอกให้ทำ นั่นคือ ผมคุกเข่าทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่าพระคัมภีร์เล่มนี้จริงหรือไม่

เมื่อสวดอ้อนวอนจบ ผมรู้สึกสงบและ

แน่ใจว่าเป็นความจริง ผมคิดครุ่นหนึ่งว่าน้ำตาของชิเตอร์ทำให้ผมซาบซึ้งใจและเชื่อในประจักษ์พยานของพวกเขา ผมอ่านพระคัมภีร์มอรมอนต่อจนเลยตีสี่ไปเล็กน้อย ทุกครั้งที่สวดอ้อนวอนผมรู้สึกถึงการยืนยันแรงกล้าขึ้นว่าพระคริสต์ได้เสด็จมาที่อเมริกาและพระองค์ทรงต้องการให้ผมเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่แท้จริงของพระองค์

ผมอ่านพระคัมภีร์มอรมอนจบภายในไม่กี่สัปดาห์และรู้สึกว่าจะต้องรับบัพติศมาเข้ามาในศาสนจักร

การอ่านพระคัมภีร์มอรมอนช่วยให้ผมใกล้ชิดพระเยซูคริสต์มากขึ้นและทำให้พระองค์เป็นศูนย์รวมของชีวิตผม ผมขอบพระทัยที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงวางผู้สอนศาสนาและศาสนจักรของพระองค์ไว้ในเส้นทางของผม ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในอาร์กิปา เปรู

เจาะประเด็น

ฉัน เคยเป็นคนใจร้าย
แต่ฉัน เปลี่ยนแล้ว
และฉัน ต้องการแบ่งปัน
พระกิตติคุณ ฉันจะเอาชนะ
เสียงเล่าลือถึงฉันได้อย่างไร

อันดับแรก อย่าปล่อยให้ความกลัวหยุดท่าน หากท่านเคยรู้สึกถึงพระวิญญาณและกำลังพยายามกลับใจและเปลี่ยน นั่นเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ จำไว้ว่าการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้เกิดขึ้นผ่านเดชานุภาพแห่งพระคุณของพระเยซูคริสต์ ด้วยความช่วยเหลือจากพระองค์ท่านสามารถเป็นคนใหม่ได้และเริ่มเปลี่ยนเสียงเล่าลือถึงท่าน พระองค์จะทรงช่วยท่านแบ่งปันพระกิตติคุณเช่นกัน ถึงแม้การเปลี่ยนเสียงเล่าลือถึงท่านจะใช้เวลาแต่จะคุ้มค่า ต่อไปนี้เป็นบางสิ่งที่ท่านทำได้อย่าหว่างนั้น

- ขอโทษคนที่ท่านรู้ว่าท่านทำร้ายเขา
- พยายามแสดงความเมตตาต่อคนที่ไม่ยอมแสดงความเมตตา ก่อน
- เปิดเผยและจริงใจเสมอ
- หากคนที่ท่านคบหาไว้ใจกับผู้อื่น ให้พวกเขาหยุดหรือเลิกคบหากับพวกเขา หากไม่แล้วคนอื่นจะมองว่าท่านเหมือนกับพวกเขา
- ท่านอาจศึกษา โมโรไน 7 และสวดอ้อนวอนขอจิตกุศล ■

พระเจ้าช่วยให้รอดตรัสว่า วิญญาณของ ความขัดแย้ง เป็นของมาร

(ดู 3 นิไฟ 11:29) อะไรคือ

ความแตกต่าง ระหว่าง การไม่เห็นด้วยกับความขัดแย้ง

ปกติผู้คนมักมีความเห็นต่างกัน และมีหลายครั้งที่สานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ต้องยืนหยัดขณะเผชิญการต่อต้านสิ่งที่เราเชื่อ แต่เราต้องพูดถึงจุดยืนของเราในแง่บวก และเป็นข้อเท็จจริงโดยไม่โกรธเคียดแค้น หรือเหยียดหยาม เราจะหลีกเลี่ยงความขัดแย้งได้อย่างไร บางทีท่านอาจเคยได้ยินว่าเราสามารถ “ไม่เห็นด้วยโดย

ไม่อารมณ์เสีย” การหลีกเลี่ยงความขัดแย้งเริ่มจากเจตนาและความปรารถนาของเรา พระคัมภีร์กล่าวว่า “ความโอหังมีแต่ก่อให้เกิดการวิวาท” (สุภาพิต 13:10) หากท่านคิดแต่จะ “เถียงเอาชนะ” หรือตน “ถูกเสมอ” วิญญาณของความขัดแย้งย่อมตามมาแน่นอน

เอดเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันแห่งไควรัมอัศวาสกสิบสองสอนวิธีหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง ดังนี้ (1) “แสดงความห่วงใย

เห็นอกเห็นใจผู้อื่น” (2) “หักห้ามความอยากพูดหรือเขียนขัดแย้งเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเกียรติยศชื่อเสียง” และ (3) “[รัก] พระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริงด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน”¹ จากนั้นเราจะมีพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่กับเรา ไม่ใช่วิญญาณของความขัดแย้ง ■

อ้างอิง

1. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “The Canker of Contention,” *Ensign*, May 1989, 70–71.

ให้ของขวัญ ที่ดีที่สุด

ดิฉันให้ของขวัญวันเกิดที่ดีที่สุดเท่าที่เพื่อนเคยได้รับ

โดย มาริลา รอดริเกซ

เมื่อดิฉันอายุ 13 ปี ศาสดาพยากรณ์ขอให้สมาชิกศาสนจักรอ่านพระคัมภีร์มอรมอนห้าเดือนโดยอ่านให้จบก่อนสิ้นปี และสัญญาพรสำหรับการทำเช่นนั้นวันหนึ่งขณะกำลังอ่านบนรถโดยสาร หญิงสาวคนหนึ่งชื่อซินเทียนั่งข้างดิฉันและถามว่าอ่านหนังสืออะไร ดิฉันตอบว่าพระคัมภีร์มอรมอนและบอกว่านี่เป็นหนังสือพิเศษ ดิฉันบอกว่าดิฉันอยากจะทำให้อ่านให้จบก่อนสิ้นปีเพื่อจะได้รับพร

เธอเริ่มซักถามมากขึ้น ดิฉันบอกว่าเธอมาบ้านดิฉันได้เพื่อเราจะได้พูดคุยกันมากขึ้นเกี่ยวกับเรื่องนี้ เธอยอมรับคำเชื้อเชิญ เราใช้เวลาหลายชั่วโมงพูดคุยกันหลายวันเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนและศาสนจักร

วันจันทร์ถัดมา ดิฉันชวนเธอมาสังสรรค์ในครอบครัวเพื่อแนะนำเธอให้รู้จักผู้สอนศาสนา พวกเขาเริ่มสอนบทเรียนและเธอเริ่มมาโบสถ์ มาร่วมกิจกรรมเยาวชนและการประชุมอื่นๆ ของศาสนจักร

เธอตัดสินใจว่าเธอต้องการรับบัพติศมา และพ่อแม่เธออนุญาตให้รับบัพติศมาตรงกับวันเกิดของเธอปีนั้น เธอกล่าวนั่นเป็นของขวัญที่ดีที่สุดเท่าที่เธอเคยได้รับ คุณแม่กับพี่น้องของเธอเข้าร่วมพิธีบัพติศมา เธอขอให้ดิฉันร้องเพลง “พระวิญญาณพระเจ้า” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 2) และเธอขอให้คุณพ่อของดิฉันให้บัพติศมา หลังจากเธอขึ้นมาจากน้ำ เรากอดกันและร้องให้ดิฉันจะไม่มีวันลืมวันนั้นเพราะดิฉันรู้สึกมีความสุขอย่างเหลือเชื่อ

ปีต่อมาครอบครัวดิฉันย้ายไปอยู่ที่อื่น ดิฉันไม่อยากไปเพราะชินเกี่ยวกับดิฉันกลายเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันและพี่น้องในพระกิตติคุณ

แม้เราไม่ได้อยู่ใกล้กันอีก แต่เรายังเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน เราคุยกันบ่อยๆ ทางโทรศัพท์ และเมื่อเร็วๆ นี้เธอโทรบอกดิฉันว่าคุณแม่ของเธอกำลังฟังบทเรียนจากผู้สอนศาสนา นี่ทำให้ดิฉันมีความสุขเพราะก่อนหน้านี้คุณแม่ของเธอไม่ต้องการฟังบทเรียน ซินเทียบอกดิฉันว่าเธอหวังว่าสักวันจะได้ไปโบสถ์กับทุกคนในครอบครัว เธอขอบคุณดิฉันที่แนะนำเธอให้รู้จักศาสนจักร ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเท็กซัส สหรัฐอเมริกา

ยื่นมือช่วยเหลือ!

ทุกวันนี้เด็กทั่วโลก
แสดงให้เห็นว่า
พวกเขาห่วงใยโดยหา
วิธีช่วยผู้อื่น!

ลูกก็กับหุ่นกระบอก

ครอบครัวเราเรียน “บทเรียน
เรื่องการรับใช้” ผมกับพี่ชายทำ
หุ่นกระบอกให้เด็กในสถานเลี้ยง
เด็กกำพร้า เรานำลูกก็ซื้อโกแลต
ชิฟไปให้พนักงานดับเพลิงและ
ทำความสะอาดที่ทะเลสาบ ผม
ดีใจที่เราได้รับใช้!

โทบิน พี., อายุ 9 ขวบ, ไอดาโฮ,
สหรัฐอเมริกา

เพลงสรรเสริญ

ในวันพิเศษของการรับใช้เราไปเยี่ยม
สถานสงเคราะห์ เมื่อเราเริ่มร้องเพลง
ปฐมวัยและเพลงอื่น ๆ ผู้คนเริ่มปรบมือ
และร้องตาม บางคนถึงกับเต้นรำ! เรา
สวมกอดพวกเขาและมอบการ์ดที่เรา
ทำให้พวกเขา

ท็องถิ่นเลรีอา, โปรตุเกส

ดีกว่าคริสต์มาส

พ่อแม่ของหนูเหนื่อยจากการทำงานมาทั้งวัน หนูล้างและเก็บ
จาน ทำความสะอาดพื้น โต๊ะ และเคาน์เตอร์ จากนั้นทำความ
สะอาดห้องนอนและห้องนั่งเล่น เมื่อพ่อแม่ตื่นนอน ท่านพูดว่า
นี่ดีกว่าคริสต์มาสอีก!

แคมบริ จี. อายุ 11 ขวบ, จอร์เจีย, สหรัฐอเมริกา

ส่งมือที่ช่วยเหลือให้เรา

ทั่วโลกต้องใช้ความร่วมมือร่วมใจมากเท่าไรจึงจะทั่วถึง จงทำดีและช่วยเราหาให้พบ!

1. ลากเส้นตามรอยมือของท่านไปบนแผ่นกระดาษแล้วตัดออก
2. เขียนเกี่ยวกับการรับใช้ที่ท่านทำให้คนบางคน—หรือการรับใช้ที่คนบางคนทำให้ท่าน อาจเป็นเรื่องใหญ่หรือเรื่องเล็กน้อยก็ได้
3. ตัดรูปถ่ายของท่าน
4. ขอให้บิดามารดาหรือผู้ใหญ่ช่วยท่านส่งรูปมือของท่านไปที่ liahona@ldschurch.org หรือตามที่อยู่ในหน้า 3

เราจะสะสมความร่วมมือร่วมใจนับจากวันนี้จนถึงเดือนตุลาคม 2015

โครงการกล่องถุงเท้า

คนไม่มีบ้านอยู่จะหนาวมากในฤดูหนาว! เราตัดสินใจรวบรวมถุงเท้าหนาๆ ให้คนเหล่านี้ในเขตของเรา เยาวชนชายและเยาวชนหญิงช่วยกัน และไม่นานกล่องถุงเท้าของเราก็เต็มไปด้วยถุงเท้าหลายร้อยคู่สำหรับคนไร้บ้าน!

แอลเบอร์ตา, แคนาดา

การทำทนายจาก พระคัมภีร์ธรรม คัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่

พระเยซูทรงเล่าเรื่องเมษบาลที่รักแกะของเขาและตามหาแกะที่หายไป ปีนี้ท่านจะได้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับคำสอนของพระเยซูในพันธสัญญาใหม่ แต่ละครึ่งที่ท่านอ่านพระคัมภีร์หนึ่งข้อในหน้า 68 ให้ระบายสีตัวเลขที่อยู่ติดกัน หากท่านอ่านทุกสัปดาห์ ท่านจะอ่านจบตอนสิ้นปี!

ให้ผู้ใหญ่คนหนึ่งช่วยท่านดึงแผนภูมิออกหรือพิมพ์แผนภูมิจาก liahona.lds.org ■

ข้อเสนอแนะการอ่านประจำสัปดาห์สำหรับการทำทายจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ (ดู หน้า 66–67)

สัปดาห์	การอ่าน		
1	ยอห์นผู้ถวายบัพติศมาเตรียมทางให้พระเยซูคริสต์ มัทธิว 3:1–6; ลูกา 1:5–25, 57–80	26	การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ มัทธิว 27:52–53; 28:1–20; ลูกา 24; ยอห์น 20; กิจการของอัครทูต 1:3, 9–11; 1 โครินธ์ 15:5–6, 22
2	การประสูติของพระเยซูคริสต์ มัทธิว 1:18–25; ลูกา 1:26–38; 2:1–20	27	จงเลี้ยงดูแกะของเราเถิด มาระโก 16:15; ยอห์น 21:1–17
3	วัยเด็กของพระเยซูคริสต์ มัทธิว 2; ลูกา 2:21–52	28	วันเพ็นเทคอสต์ ยอห์น 14:25–27; กิจการของอัครทูต 2:1–24, 32–33, 36–47
4	บัพติศมาของพระเยซูคริสต์ มัทธิว 3:13–17; ยอห์น 3:5	29	อัครสาวกเปโตร มัทธิว 4:18–19; 14:22–33; 16:13–17; 17:1–9; ลูกา 22:31–34, 54–62; กิจการของอัครทูต 3:1–9, 19–21; 4:6–20; 5:12–42
5	พระเยซูคริสต์ทรงถูกชาตานล่อลวง มัทธิว 4:1–11; มาระโก 1:12–13; ลูกา 4:1–13	30	บาร์นาบัส อานาเนีย และสัปปิรา สหเฟนผู้เป็นมรณสักขี กิจการของอัครทูต 4:32–5:10; 6; 7:54–60
6	พระเยซูคริสต์ทรงชำระพระวิหารให้สะอาด มัทธิว 21:12–14; ลูกา 19:45–48; ยอห์น 2:13–16	31	เปโตรและโครเนลิอัส กิจการของอัครทูต 10:1–11:18
7	พระเยซูคริสต์ทรงเรียกอัครสาวกของพระองค์ มัทธิว 4:18–22; 16:13–19; มาระโก 3:13–19; 16:15; ลูกา 5:1–11; 6:12–16	32	การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเซาโล กิจการของอัครทูต 7:57–60; 8:1–3; 9:1–30; 26:9–23
8	คำเทศนาบนภูเขา มัทธิว 5:1–6:4; 7:12; ลูกา 6:17–36	33	งานเผยแผ่ครั้งแรกของเปาโล กิจการของอัครทูต 13:4–11, 14–43; 14:5–10
9	พระเยซูคริสต์ทรงสอนเรื่องการสวดอ้อนวอน มัทธิว 6:5–13; 7:7–11; 26:36–46; ลูกา 9:28–29; 11:2–4, 9–13; ยากอบ 1:5–6	34	งานเผยแผ่ครั้งที่สองของเปาโล กิจการของอัครทูต 15:36–41; 16:16–34
10	พระเยซูคริสต์ทรงรักษาผู้ป่วย มัทธิว 8:5–10, 13; 25:34–40; มาระโก 1:40–45; ลูกา 4:38–40; 7:11–17; ยอห์น 4:46–54; 13:34–35	35	งานเผยแผ่ครั้งที่สามของเปาโล กิจการของอัครทูต 18:23; 19:1–7, 11–12, 20
11	พระเยซูคริสต์และวันสะบาโต มัทธิว 12:1–13; มาระโก 2:23–28; 3:1–6; ลูกา 13:11–17; 14:1–6; ยอห์น 5:2–16	36	พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาอีกครั้ง กิจการของอัครทูต 1:9–11; โจเซฟ สมิธ-มัทธิว 1:1–4, 21–55
12	พระเยซูคริสต์ทรงใช้อำนาจฐานะโปรphet ของพระองค์ประทานพรผู้อื่น มัทธิว 14:23–33; มาระโก 4:35–41; 6:33–44; ลูกา 9:37–43; กิจการของอัครทูต 10:38	37	จดหมายของเปาโลถึงผู้คนในศาสนจักรที่กรุงโรม โรม 1:16; 8:13–18, 31–39; 12:3–21
13	พระเยซูคริสต์ทรงทำสิ่งอัศจรรย์ มาระโก 2:1–12; 5:21–43	38	จดหมายฉบับแรกของเปาโลถึงศาสนจักรในเมืองโครินธ์ 1 โครินธ์ 6:19–20; 12:4–27; 13; 15:20–22, 40–42
14	ผู้หว่านพืช ข้าวสาลีและข้าวละมาน มัทธิว 13:1–9, 18–30, 37–43; มาระโก 4:14–20; ลูกา 8:11–15	39	จดหมายฉบับที่สองของเปาโลถึงศาสนจักรในเมืองโครินธ์ 2 โครินธ์ 4:5–18; 9:6–8; 12:6–10
15	แกะหาย เงินเหรียญหาย และบุตรที่หายไป มัทธิว 18:12–14; ลูกา 15	40	จดหมายของเปาโลถึงศาสนจักรในแคว้นกาลาเทีย กาลาเทีย 2:16–21; 5:22–23; 6:7–10
16	ชาวสะมาเรียผู้ใจดีและบ้านที่สร้างบนศิลา มัทธิว 7:24–27; 22:34–40; ลูกา 6:47–49; 10:25–37	41	จดหมายของเปาโลถึงศาสนจักรในเมืองเอเฟซัส เอเฟซัส 1:3–12; 4:11–16; 6:10–18
17	พระเยซูคริสต์ทรงรักษาคนโรครเรื้อรัง 10 คนและชายตาบอด ลูกา 17:12–19; ยอห์น 9	42	จดหมายของเปาโลถึงศาสนจักรในเมืองฟิลิปปี ฟิลิปปี 1:2–11; 2:12–13; 4:4–13
18	ผู้เลี้ยงที่ดี มัทธิว 19:13–15; มาระโก 10:13–16; ยอห์น 10:1–18	43	จดหมายของเปาโลถึงศาสนจักรในเมืองโคโลสี โคโลสี 1:9–20; 3:1–16
19	ทาสที่ไร้เมตตา มัทธิว 6:12, 14–15; 18:21–35	44	จดหมายของเปาโลถึงศาสนจักรในเมืองเธสะโลนิกา 1 เธสะโลนิกา 2:1–12; 4:1–7; 2 เธสะโลนิกา 2:1–4; 3:10–13
20	หญิงพรหมจารีสิบคน เงินตะลันต์ และเหรียญทองแดงของหญิงม่าย มัทธิว 25:1–13, 14–46; มาระโก 12:41–44; ลูกา 21:1–4	45	จดหมายของเปาโลถึงทิโมธี 1 ทิโมธี 1:12–17; 5:1–3; 2 ทิโมธี 3:1–5, 14–17
21	พระเยซูคริสต์ทรงทำให้ลาซารัสเป็นขึ้นจากตาย ยอห์น 11:1–46	46	จดหมายของเปาโลถึงติตัสและฟีเลโมน ติตัส 1:1–4; 2; ฟิเลโมน 1:3–9
22	การเสด็จเข้ากรุงอย่างผู้พิชิตของพระเยซูคริสต์และพระกระยาหารมื้อสุดท้าย มัทธิว 21:1–11; มาระโก 14:12–26; ลูกา 19:29–38; 22:15–20	47	จดหมายของเปาโลถึงคนฮีบรู ฮีบรู 1:1–6; 5:1–4; 11:1–11; 12:1–2
23	พระเยซูคริสต์ในเกทเสมนี มัทธิว 26:36–46; ลูกา 22:40–46; ยอห์น 3:16; 15:12–13	48	คำสอนของยากอบ ยากอบ 1:5–6; 2:17–18; 3:2–13; 5:12
24	พระเยซูคริสต์ทรงถูกทรยศ ถูกจับกุม และถูกไต่สวน มัทธิว 26:14–16, 47–27:31; ลูกา 22:47–23:25	49	คำสอนของเปโตร 1 เปโตร 1:3–11; 3:18–20; 4:6; 2 เปโตร 1:2–8
25	การตรึงกางเขนและการฝังพระศพพระเยซูคริสต์ มัทธิว 27:32–66; ลูกา 23:26–56; ยอห์น 10:17–18; 15:13; 19:13–42	50	คำสอนของยอห์นและยูดา 1 ยอห์น 2:1–6; 3:10–18, 23; 4:7–10; 5:1–3; 2 ยอห์น 1:4; 3 ยอห์น 1:4; ยูดา 1:20–22
		51	การเปิดเผยของยอห์น วิวรณ์ 1:1–3; 2:7; 4; 12:7–9; 20:12
		52	จงมาหาพระเยซูคริสต์—พระองค์ทรงเป็นแสงสว่างและชีวิตของโลก มัทธิว 11:28–30; ยอห์น 4:3–14; 6:35–51; 8:12; 14:6, 15

ทำบางสิ่งที่เป็นประโยชน์ กับเวลาของคุณ

เคลย์ตัน ดับเบิลยู., อายุ 10 ขวบ,
มิสซูรี, สหรัฐอเมริกา

บางครั้งที่เราอยู่หนาวมากและ
ปกคลุมไปด้วยหิมะ บางครั้งเรา
ต้องอยู่บ้าน ไปโรงเรียนไม่ได้ และต้องนั่ง
เลื่อนหิมะไปตามเนินเขาใกล้บ้าน วันหนึ่ง
เมื่อเราเตรียมจะสวมเสื้อกันหิมะ หมวก

และถุงมือ คุณแม่บอกว่าข้าง
นอกหนาวจัดและ
ลมแรงมาก
ผมรู้สึก

อารมณ์เสียเพราะเราต้องอยู่ในบ้าน ผม
เริ่มบ่นและคุณแม่พูดว่า “ลูกต้องลุกเข้าไป
ในห้องของลูกและหาบางอย่างทำประโยชน์
กับเวลาของลูก”

เมื่อผมเข้าไปในห้อง ผมนึกถึงสิ่งที่พระ-
ผู้ช่วยให้รอดทรงต้องการให้ผมทำ ผม
ตัดสินใจท่องจำหลักแห่งความเชื่อ เมื่อ
ผมลงมาข้างล่างหลังจากนั้นสองสาม
ชั่วโมง ผมบอกคุณแม่ พี่ชาย และน้องสาว
ว่าผมขอโทษที่อารมณ์เสียและผมท่องจำ
หลักแห่งคำความเชื่อได้แล้ว พวกเขา
แปลกใจมาก! ผมต้องให้พวกเขาฟัง
ที่ละเอียดและรู้สึกดีมากที่ได้ใช้เวลาทำ
ประโยชน์

ผมคิดว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงมี
ความสุขที่ผมใช้เวลาที่เหลือเข้าวัน
นั้นตัดสินใจเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับ
กับพระองค์ ผมขอบพระทัยที่
พระองค์ประทานครอบครัวและ
พระคัมภีร์ให้ผมเพื่อช่วยให้เรา
เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระบิดา
บนสวรรค์และพระบุตรของ
พระองค์พระเยซูคริสต์ ■

หน้านี้ของหนู

คุณพ่อผมเป็นอธิการวอร์ดของเรา และท่าน
สัมภาษณ์ผมก่อนท่านให้บัพติศมาผม ผมมีความสุข
มาก ผมตัดสินใจชวนเพื่อนสนิทจากโรงเรียน
และครอบครัวของเขามาร่วมพิธีบัพติศมา พวก
เขามา! ผมจะไม่มีวันลืมวันพิเศษวันนั้น
อีเฟรน ดับเบิลยู., อายุ 8 ขวบ, สเปน

ผมรู้วิธีเปิดเว็บไซต์ประวัติครอบครัวและ
หาชื่อบรรพชน ผมตรวจดูว่าบรรพชน
ต้องการงานพระวิหารหรือไม่ นี่เป็นส่วน
ที่ผมต้องทำในงานของพระเจ้า
สตีเฟน เอส., อายุ 6 ขวบ, ฟิลิปปินส์

ลอรา ดี., อายุ 8 ขวบ,
บราซิล

พ ย า น พิ เ ศ ช

พระคัมภีร์ จะช่วยฉันได้อย่างไร

โดย ประธาน
บอยด์ เค.

แพคเกอร์

ประธานโครัม-
อัครสาวกสิบสอง

สมาชิกโครัมอัครสาวก
สิบสองเป็นพยานพิเศษ
ของพระเยซูคริสต์

พระคัมภีร์...

- สอนเราว่าจะไปที่ไหนและทำอะไร
- ให้ความหวังและความรู้แก่เรา
- ช่วยให้เราจะมีประจักษ์พยานในพระเยซูคริสต์
- ให้ความคุ้มครองทางวิญญาณ

จงทำให้การอ่านพระคัมภีร์เป็นส่วนหนึ่งในกิจวัตรของท่าน และพระเจ้าตามมา

หากท่านเรียนรู้จากพระคัมภีร์ตั้งแต่วัยเยาว์ในชีวิต ท่านจะรู้เส้นทางที่ท่านควรเดิน ■

จาก “คู่มือการคุ้มครองทางวิญญาณ,” เล็บโซนา, พ.ศ. 2013, 26–28.

อาวูธ

โดย เจสซิกา ลาร์เซ็น
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“มีบางสิ่งที่ทุกคนให้ได้” (Children’s
Songbook, 236)

“ไ้มาเอาไอวี! เธอเป็น *เด็กผู้หญิง*” แบรเดิน
กระซิบหลังอดัม

แต่อดัมเป็นหัวหน้าทีมดอจบอลวันนั้น
และเขาต้องเลือก “ผมเลือกไอวี” เขาพูดซ้ำ
เสียงดังขึ้นเล็กน้อย ไทเลอร์หัวหน้าทีมอีก
คนหนึ่งยิ้มเยาะ แม้แต่โค้ชการ์เซียก็มอง
อดัมเลือกคนที่สองด้วยความแปลกใจ

ไอวีแปลกใจเช่นกันและก้าวออกมา
อย่างเขินอาย แบรเดินถอนหายใจ

ไอวีเป็นแค่เด็กผู้หญิง เธอเป็นเด็กตัว

เล็กที่สุดในชั้น ทำทางไม่ปราดเปรียว
และดูเหมือนลูกบอลจะใหญ่กว่าตัวเธอ
“เออยกลูกบอลไม่ขึ้นด้วยซ้ำ” แบรเดิน
กล่าวขณะไอวีเดินผ่านไป

“บางทีเธออาจจะเป็นอาวูธลับของเรา
ก็ได้” อดัมกล่าวขณะพยายามทำเสียงเชื่อ
มั่น แต่นั่นไม่ใช่สาเหตุที่เขาเลือกเธอ ไอวี
เคยบอกอดัมว่าเธอไม่ชอบเมื่อพวกเขา
เล่นกีฬาเพราะเธอมักจะถูกลีเลือกเป็นคน
สุดท้ายเสมอ เด็กผู้ชายคนอื่นๆ ล้อไอวี
แต่พ่อแม่บอกอดัมว่าเด็กผู้ชายควรให้
เกียรติเด็กผู้หญิง เขาจึงเลือกไอวี ขณะ
มองดู

ไทเลอร์เลือกเด็กผู้ชายตัวโตที่สุดในชั้น
อดัมก็หวังว่าเขาตัดสินใจได้ถูกต้อง

หลังจากทุกคนอยู่ในทีมแล้ว โค้ชการ์เซีย
จึงเป่านกหวีด และทีมวิ่งไปอยู่คนละด้าน
ของสนาม โค้ชการ์เซียส่งบอลให้ไทเลอร์
และไทเลอร์กวาดตาดูทีมของอดัมก่อนจะ
พุ่งเป้าไปที่ไอวี เขาเหวี่ยงแขนไปข้างหลัง
และปาลูกบอล

แบม! ลูกบอลกระทบพื้นและเด็นขึ้นมา
โดยไม่ถูกใคร อดัมกะพริบตา ไอวีหลบทัน
ทุกคนรอบตัวเขาดูเหมือนจะแปลกใจ แต่
อดัมแค่มิ่ บางทีการเลือกไอวีอาจเป็น

ลับ

ทุกคนประเมินความสามารถของไอวีต่ำเกินไป

ความคิดที่ดีก็ได้

เกมดำเนินต่อไป ไทเลอร์ยังคงพยายามปาลูกใส่ไอวี แต่เธอเบี่ยงตัวหลบ ไม่มีใครปาถูกเธอได้ ไทเลอร์กับเพื่อนร่วมทีมบางคนมัวแต่พยายามเอาไอวีออกจนพวกเขาใช้เวลาพุ่งเป้าไปที่คนอื่นไม่มาก อัดัมยิ้มกว้าง—รูปร่างของไอวีทำให้เธอเล่นดอจบอล *เก่งกว่า* เพราะการเป็นคนตัวเล็กและปราดเปรียวทำให้ปาถูกเธอได้ยาก

ในที่สุดทีมของอัดัมก็ชนะ “อาวุธลับเหมาะสม” แบรเดินกล่าว “ไอวีเก่งมาก”

“ใช่” ไทเลอร์กล่าว “คราวหน้าเธออยู่ที่ทีม *ฉัน* นะ เราจะชนะแน่!” ไอวียิ้มขณะเดินกลับมาชั้นเรียน มีเพื่อนร่วมทีมรายล้อม

อัดัมไม่อาจหยุดยิ้มได้ขณะเดินตามกลุ่มของเขา เขาทำดีต่อไอวี และเขาได้ช่วยให้เด็กผู้ชายคนอื่นๆ ให้เกียรติเด็กผู้หญิงมากขึ้นอีก อาวุธลับที่ดีที่สุดไม่ใช่ความลับเลย—แคมีเมตตา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในแอริโซนา สหรัฐอเมริกา

ไม่มีใครถูกลิขสิทธิ์มาให้ล้มเหลว

“ทุกคนแตกต่างกันและเอื้อประโยชน์ได้แตกต่างกันไป ไม่มีใครถูกลิขสิทธิ์มาให้ล้มเหลว”

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “จงช่วยพวกเขาเล็งให้สูง,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2012, 60.

การเดินทางไปเรียนรู้ เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์

ปีนี้ในปฐมวัยท่านจะเริ่มการเดินทางอันแสนวิเศษตามรอยพระบาทพระเยซูและเรียนรู้เกี่ยวกับพระชนม์ชีพของพระองค์จากหนังสือพันธสัญญาใหม่ บิดามารดาของท่านจะศึกษาพระคัมภีร์ข้อเดียวกันในชั้นเรียนของพวกเขาต่อไปนี้เป็นกิจกรรมบางอย่างที่จะช่วยท่านและครอบครัวเรียนรู้ด้วยกันมากขึ้นเกี่ยวกับพันธสัญญาใหม่

แนวคิดสำหรับการพูดคุยในครอบครัว

เหตุใดการศึกษาพันธสัญญาใหม่จึงสำคัญและน่าตื่นเต้น การเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดจะช่วยให้เราเข้มแข็งขึ้นอย่างไร จงให้แต่ละคนมีโอกาสแบ่งปัน หลังจากนั้นท่านอาจจะร้องเพลง “The Books of the New Testament” (*Children’s Songbook*, 116) ท่านอาจจะทำการ์ด เขียนชื่อหนังสือ และวางเรียงตามลำดับ

บทเพลงและข้อพระคัมภีร์

- “เล่าเรื่องพระเยซูให้ฉันฟังที” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 36)
- มัทธิว 11:29

เกร็ดน่ารู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์

การทำเครื่องหมายพระคัมภีร์จะช่วยให้ท่านพบข้อความที่โปรดปรานในเวลาต่อมา!

ท่านสามารถใช้ดินสอ ปากกา หรือดินสอสี

ขีดเส้นใต้ข้อที่พระเยซูตรัส—หรือวงเลขข้อ

บิดามารดาสามารถสั่งซื้อพันธสัญญาใหม่ฉบับภาษาอังกฤษหรือภาษาสเปนให้ท่านได้ในราคา 2.50 ดอลลาร์ที่ store.lds.org

เรียนรู้มากขึ้น

มารีย์กับโยเซฟมาที่นี่เพื่อให้ฝ่ายปกครอง
นับจำนวน

เรียนรู้มากขึ้น

กษัตริย์เฮโรดอจฉาพระเยซู ด้วยเหตุนี้โยเซฟกับมารีย์
จึงพาพระองค์มาที่นี่เพื่อความปลอดภัย

เรียนรู้มากขึ้น

มัทธิว 2:23

เรียนรู้มากขึ้น

หลังจากพระเยซูประสูติ คนเลี้ยงแกะและนักปราชญ์
มาที่นี่เพื่อนัสการพระองค์

เรียนรู้มากขึ้น

มัทธิว 2:14

เรียนรู้มากขึ้น

โยเซฟกับมารีย์พาพระกุมารเยซูมาที่นี่ และมาอีกครั้ง
เมื่อพระองค์มีพระชนมายุ 12 พรรษา พระองค์
ทรงอยู่ข้างหลังและสอนคนในพระวิหาร

เรียนรู้มากขึ้น

มัทธิว 2:1

เรียนรู้มากขึ้น

มารีย์อยู่ที่นี้เมื่อทูตสวรรค์กาเบรียลปรากฏ
เพื่อบอกเธอว่าพระเยซูจะประสูติ

เรียนรู้มากขึ้น

พระวิหารที่เฮโรดสร้างอยู่ในมหานครแห่งนี้
ซึ่งมีกำแพงล้อมรอบ

เรียนรู้มากขึ้น

ประเทศน้อยยูโกสลาเวีย

เรียนรู้มากขึ้น

เมื่อพระเยซูทรงพระเยาว์ พระองค์ทรงอยู่ที่นี้
กับมารีย์และโยเซฟ

เรียนรู้มากขึ้น

ลูกา 2: 42-49

ที่ซึ่งพระเยซูทรงพระดำเนิน

ผลิตภัณฑ์เลือกการ์ด “เรียนรู้มากขึ้น” หนึ่งใบ อ่านข้อเท็จจริง
หรือหาและอ่านพระคัมภีร์ข้อนั้น จากนั้นให้จับคู่การ์ดกับ
ตำแหน่งในแผนที่

นาซาเร็ธ

อียิปต์

เยรูซาเล็ม

เบธเลเฮม

โดย โรสแมรี เอ็ม. วิคคอม
ประธานปฐมวีสามัญ

รายการ 10 อันดับแรก ของแอมบี้

“นี่คือแผนแห่งความรอดเพื่อมนุษย์ทั้งปวง”
(โมเสส 6:62)

ครั้งหนึ่งขณะกำลังเยี่ยมชั้นเรียน
เยาวชนหญิง ครูขอให้นักเรียน
เขียนเป้าหมาย 10 อันดับแรกในชีวิต
จากนั้นจึงขอให้พวกเขาแบ่งปันสิ่งที่เขียน
แอมบี้เพิ่งจะอายุครบ 12 ปี เธอจึง
ติดกับติดัน นี่คือการรายการของแอมบี้

แอมบี้มีวิสัยทัศน์เกี่ยวกับแผนที่
พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อเราทุกคน
เมื่อเส้นทางของท่านเน้นเป้าหมาย
สำคัญที่สุดของการกลับไปหาพระ-
บิดาบนสวรรค์ ท่านจะไปถึงที่นั่น!

จาก “ใช้เวลาพูดคุยและฟัง,” เลียโฮนา,
เม.ย. 2012, 37.

1. ไปเรียนมหาวิทยาลัย
2. เป็นนักออกแบบภายใน
3. ไปเป็นผู้สอนศาสนาที่อินเดีย
4. แต่งงานในพระวิหารกับอดีตผู้สอนศาสนา
5. มีลูกห้าคนกับบ้านหนึ่งหลัง
6. ส่งลูกๆ ไปเป็นผู้สอนศาสนาและเข้ามหาวิทยาลัย
7. เป็นคุณยายที่ชอบ “แจกขนม”
8. ตามใจหลานๆ
9. เรียนรู้พระกิตติคุณมากขึ้นและมีความสุขกับชีวิต
10. กลับไปอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์

รายการ 10 อันดับแรก ของท่าน

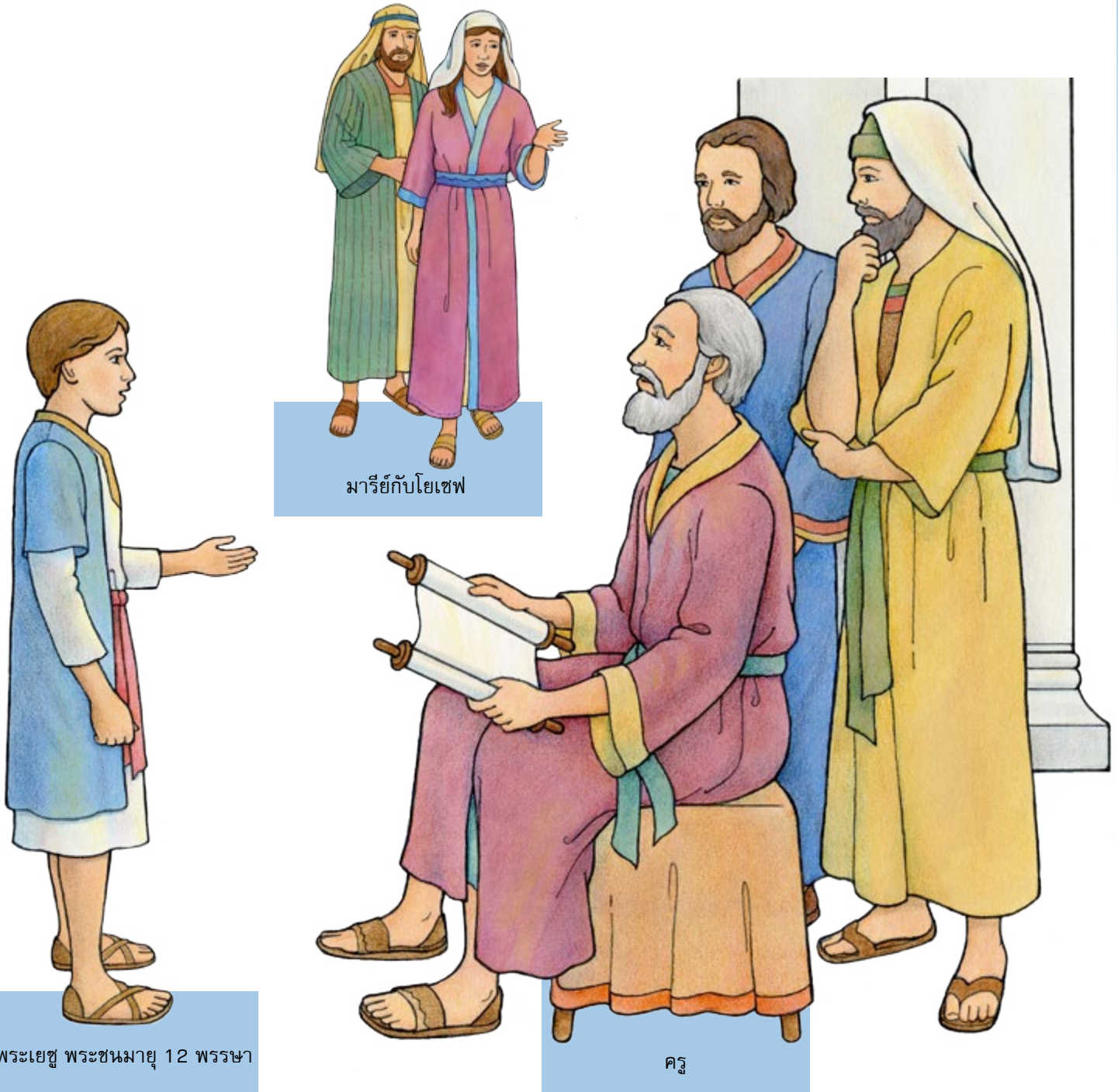
จดเป้าหมาย 10 อย่างของชีวิต ท่าน
จากนั้นให้เก็บไว้ในบันทึกส่วนตัว ติดบน
ผนัง หรือที่ใดก็ได้ที่ท่านมองเห็นบ่อยๆ

พระเยซูทรงสอน ในพระวิหาร

ลูกา 2:42-47

ทากาหน้านี้ติดกับกระดาดแข็ง แล้วตัด
ภาพคนออกมาติดกับไม้ที่เหลาแล้วหรือ
ถึงกระดาด เก็บไว้ในช่องโดยเขียนพระคัมภีร์
อ้างอิงไว้หน้าของ ■

ท่านพิมพ์เพิ่มได้ที่ liahona.lds.org

มารีย์กับโยเซฟ

พระเยซู พระชนมายุ 12 พรรษา

ครู

สวดอ้อนวอน บน

โดย มิตชี จิเมเนซ รามิเรซ
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

โซเฟียอายุเกือบแปดขวบ เธอกำลังเตรียมรับบัพติศมา เธอกำลังเรียนรู้เรื่องสำคัญมากมายหลายเรื่อง เรื่องหนึ่งที่เธอได้เรียนรู้คือการสวดอ้อนวอน เธอรู้ว่าเธอสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ได้ตลอดเวลา เธอรู้ว่าเธอสวดอ้อนวอนได้ทุกที่

วันหนึ่งโซเฟียกับคุณแม่ของเธอตัดสินใจไปเยี่ยมคุณพ่อที่ทำงาน นั่นจะเป็นการเดินทางที่ยาวนานเพราะคุณพ่อของเธอทำงานอีกเมืองหนึ่ง พวกเขาต้องนั่งรถโดยสาร ต่อด้วยรถบรรทุก และแท็กซี่ ระหว่างอยู่ในรถโดยสาร โซเฟียนั่งหลับ เธอตื่นตอน

ได้ยินเสียงเด็กร้อง พ่อแม่ที่มีลูกอ่อนอยู่บนรถด้วย เด็กน้อยไม่สบายและร้องไห้เสียงดัง พ่อแม่ของเด็กมีสีหน้าวิตกกังวล โซเฟียรู้สึกสงสารเด็กคนนั้น เธอรู้สึกสงสารพ่อแม่ด้วย แต่แล้วเธอก็เกิดความคิดอย่างหนึ่ง เธอกระซิบบอกคุณแม่

รถโดยสาร

ว่า “หนูจะสวดอ้อนวอนทูลขอ
ให้พระบิดาบนสวรรค์ประทาน
พระเด็กคนนั้นได้ไหมคะ”

“ได้สิจ๊ะ” คุณแม่ตอบด้วย
รอยยิ้ม

ไซเฟียก้มศีรษะและกล่าวคำ
สวดอ้อนวอนในใจ เธอสวด
อ้อนวอนอย่างหนักทูลขอพระ
บิดาบนสวรรค์ให้ประทาน

พระเด็กน้อย เธอทูลขอให้
พระองค์ทรงช่วยเด็กคนนั้นให้
รู้สึกดีขึ้นและหยุดร้อง

ไซเฟียรู้ว่าเราจะไม่ได้สิ่งที่
เราทูลขอทุกครั้ง เธอรู้เช่นกัน
ว่าคำสวดอ้อนวอนของเรามัก
ไม่ได้รับคำตอบทันที แต่ใน
เวลาอันสั้นเด็กสงบลง จาก
นั้นก็หยุดร้อง ดูเหมือนเธอจะ

รู้สึกดีขึ้น พ่อแม่ของเด็กไม่
กังวลอีก

ไซเฟียรู้สึกอบอุ่นและ
สุขใจ เธอมีความสุขแทน
เด็กน้อย—และแทนพ่อแม่
ของเด็ก เธอรู้ว่าพระบิดา
บนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวด
อ้อนวอนของเธอ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเม็กซิโก

โดย ประธาน
ฮาโรลด์ บี. ลี
(1899–1973)

ผมจะทราบ ได้อย่างไรว่า พระเจ้าทรง ให้อภัยผมแล้ว

ท่านจะตอบคนที่ถามท่านเช่นนั้นว่า
อย่างไร

หลายปีก่อนประธาน [มาเรียน จี.] รอมนี [1897–1988] กับข้าพเจ้านั่งอยู่ในห้องทำงานของข้าพเจ้า ประตูปิดและเยวชนชายหน้าตาดีคนหนึ่งเดินเข้ามาด้วยสีหน้าทุกข์ใจ เขาพูดว่า “ท่านครับ ผมจะไปพระวิหารครั้งแรกพรุ่งนี้ ผมเคยทำผิดบางอย่างในอดีต ผมไปพบอธิการกับประธานสแตคมาแล้ว และผมได้เปิดเผยความผิดทั้งหมดของผม หลังจากช่วงเวลาของการกลับใจและรับปากว่าจะไม่กลับไปทำความผิดเหล่านั้นอีก ตอนนี้พวกเขาแสดงความเห็นว่าผมพร้อมไปพระวิหาร แต่ท่านครับ นั้นไม่พอครับ ผมอยากทราบ และผมจะทราบได้อย่างไรครับว่าพระเจ้าทรงให้อภัยผมเช่นกัน”

ท่านจะตอบคนที่ถามท่านเช่นนั้นว่าอย่างไร ขณะที่เราไตร่ตรองครุ่นหนึ่ง เรานึกถึงคำปราศรัยของกษัตริย์เบ็นจามินในหนังสือของโมไซยาห์ คนกลุ่มนี้กำลัง

ขอรับบัพติศมาและพวกเขากล่าวว่าพวกเขาเห็นตนเองอยู่ในสภาพทางเนื้อหนัง

“และพวกเขาทั้งหมดร้องออกมาเป็นเสียงเดียวกัน, มีความว่า: โอ้ทรงโปรดเมตตา, แล้วทรงโปรดใช้พระโลหิตที่ซดใช้ของพระคริสต์เพื่อพวกเขาชำระองค์ จะได้รับการให้อภัยบาปของพวกเขาชำระองค์, และใจพวกเขาชำระองค์จะถูกทำให้บริสุทธิ์ ...

“... หลังจากพวกเขาพูดถ้อยคำนี้แล้ว พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาบนพวกเขา, และพวกเขาเปี่ยมด้วยปีติ, โดยที่ได้รับการปลดบาปของพวกเขา, และโดยที่มีความสงบในมโนธรรม” (โมไซยาห์ 4:2–3) นั่นคือคำตอบ

ถ้าเวลามาถึงเมื่อท่านได้ทำทั้งหมดที่ทำได้เพื่อกลับใจจากบาปของท่าน ไม่ว่าท่านเป็นใคร ไม่ว่าท่านอยู่ที่ใด และได้ทำการแก้ไขและซดเชยจนสุดความสามารถของท่านแล้ว ถ้าสิ่งนั้นจะส่งผลต่อสภาพของท่านในศาสนจักรและท่านได้ไปพบเจ้าหน้าที่ซึ่งเหมาะสม เมื่อนั้นท่านย่อมต้องได้รับคำตอบยืนยันว่าพระเจ้าทรงยอมรับท่านหรือไม่ ในขณะที่ท่านพิจารณาจิตวิญญาณของท่าน หากท่านแสวงหาและพบความสงบในมโนธรรม นั่นเป็นสัญญาณบ่งบอกว่าพระเจ้าทรงยอมรับการกลับใจของท่านแล้ว ชาตนาอยากให้ท่านคิดแบบอื่น และบางครั้งโน้มน้าวท่านให้เชื่อว่าลองได้ทำผิดครั้งหนึ่งแล้ว ท่านทำต่อได้โดยไม่ต้องหันกลับ นั่นเป็นความเท็จใหญ่หลวงประการหนึ่ง ปาฏิหาริย์แห่งการให้อภัยมิให้ทุกคนที่หันหลังให้การทำชั่วและไม่กลับไปทำอีก ■

จาก “Stand Ye in Holy Places,” Ensign, July 1973, 122.

ข้อคิด

ฉันจะพบปิติเมื่อชีวิตยุ่งยากได้อย่างไร

“ชีวิตส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับเจตคติของเรา วิธีที่เราเลือกดูสิ่งต่างๆ และตอบสนองสิ่งใดก็ตามล้วนส่งผลต่อเราทั้งสิ้น การทำสุดความสามารถแล้วเลือกมีความสุขกับสภาวะการณ์ของเรา ไม่ว่าสภาวะการณ์จะเป็นเช่นไร ย่อมนำมาซึ่งสันติสุขและความพอใจ”

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

हारो กันบ่อยๆ

ใช้หลักธรรมหกข้อนี้สำหรับสภา
ครอบครัวที่ประสบความสำเร็จ

น. 42

สำหรับเยาวชน

น. 48

สาระสำคัญ สหกิจกรรมปี 2015

ฝ่ายประธานเยาวชนหญิงและฝ่ายประธาน
เยาวชนชายสามัญให้ข้อคิดเกี่ยวกับหลักคำสอน
และพันธสัญญา 4:2

สำหรับเด็ก

การทำทายจาก พระคริสต์ธรรม คัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่

ใช้กิจกรรมระบายสีหน้านี้ขณะที่ท่านอ่าน
ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ในพันธสัญญาใหม่ปีนี้

น. 66

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย